

**Τροποποιούμενες ή καταργούμενες διατάξεις
με το Σχέδιο Νόμου «για τη δίκαιη δίκη και την εύλογη διάρκεια αυτής»**

1. Με το άρθρο 1 παρ. 1 αντικαθίσταται το άρθρο 69 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Αν λείπουν τα πρόσωπα που απαιτούνται για τη διοίκηση του νομικού προσώπου, ή, αν τα συμφέροντά τους συγκρούονται προς εκείνα του νομικού προσώπου, ο πρόεδρος των πρωτοδικών διορίζει προσωρινή διοίκηση ύστερα από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον.

2. Με το άρθρο 1 παρ. 2 αντικαθίσταται το άρθρο 73 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Αν ο νόμος ή η συστατική πράξη ή το καταστατικό δεν ορίζουν διαφορετικά ή το αρμόδιο όργανο δεν αποφάσισε διαφορετικά, η εκκαθάριση γίνεται από εκείνους που έχουν τη διοίκηση του νομικού προσώπου. Αν δεν υπάρχουν, ο πρόεδρος των πρωτοδικών διορίζει έναν ή περισσότερους εκκαθαριστές.

3. Με το άρθρο 1 παρ. 3 αντικαθίσταται το άρθρο 81 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Αν συντρέχουν οι νόμιμοι όροι, το πρωτοδικείο δέχεται την αίτηση και διατάζει: 1. να δημοσιευτεί στον τύπο περίληψη του καταστατικού με τα ουσιώδη στοιχεία του 2. να εγγραφεί το σωματείο στο βιβλίο των σωματείων. Η εγγραφή αυτή περιλαμβάνει το όνομα και την έδρα του σωματείου, τη χρονολογία του καταστατικού, τα μέλη της διοίκησης και τους όρους που την περιορίζουν.

Το καταστατικό βεβαιώνεται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου και κατατίθεται στο αρχείο του.

4. Με το άρθρο 1 παρ. 4 αντικαθίσταται το άρθρο 82 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Η απόφαση του πρωτοδικείου υπόκειται μόνο σε έφεση. Την απόφαση που απορρίπτει την αίτηση έχει το δικαίωμα να εκκαλέσει μόνο αυτός που είχε υποβάλει την αίτηση την απόφαση που δέχεται την αίτηση έχει το δικαίωμα να εκκαλέσει μόνο η εποπτεύουσα αρχή.

5. Με το άρθρο 1 παρ. 5 αντικαθίσταται το άρθρο 83 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Το σωματείο αποκτά προσωπικότητα από τη στιγμή που θα εγγραφεί στο βιβλίο. Η εγγραφή γίνεται μόλις η απόφαση που τη διατάζει γίνει τελεσίδικη.

6. Με το άρθρο 2 αντικαθίσταται το άρθρο 346 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Ο οφειλέτης χρηματικής οφειλής, και αν δεν είναι υπερήμερος, οφείλει νόμιμους τόκους αφότου επιδόθηκε η αγωγή για το ληξιπρόθεσμο χρέος.

7. Με το άρθρο 3 παρ. 1 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 1438 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Ο Γάμος μπορεί να λυθεί με διαζύγιο. Το διαζύγιο απαγγέλλεται με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που ορίζονται στα επόμενα άρθρα.

8. Με το άρθρο 3 παρ. 2 αντικαθίσταται το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Όταν οι σύζυγοι συμφωνούν για το διαζύγιο, μπορούν να το ζητήσουν με κοινή αίτησή τους που δικάζεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (Συναινετικό διαζύγιο).

Για να εκδοθεί Συναινετικό διαζύγιο, πρέπει ο Γάμος να έχει διαρκέσει τουλάχιστον ένα χρόνο πριν από την κατάθεση της αίτησης και η συμφωνία των συζύγων να δηλωθεί στο δικαστήριο, αυτοπροσώπως ή με ειδικό πληρεξούσιο, σε δύο συνεδριάσεις που να απέχουν μεταξύ τους έξι τουλάχιστον μήνες. Το ειδικό πληρεξούσιο πρέπει να έχει δοθεί μέσα στον τελευταίο μήνα πριν από την κάθε συνεδρίαση. Εφόσον από την πρώτη συνεδρίαση πέρασαν δυο χρόνια, η δήλωση της συμφωνίας παύει να ισχύει.

Αν υπάρχουν ανήλικα τέκνα, για να εκδοθεί συναινετικό διαζύγιο πρέπει να προσκομίζεται έγγραφη συμφωνία των συζύγων που να ρυθμίζει την επιμέλεια των τέκνων και την επικοινωνία με αυτά. Η συμφωνία επικυρώνεται από το δικαστήριο και ισχύει ώσπου να εκδοθεί απόφαση για το θέμα αυτό σύμφωνα με το άρθρο 1513.

9. Με το άρθρο 4 παρ. 1 αντικαθίσταται το άρθρο 1769 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Συμβολαιογράφος, στον οποίο υπάρχει διαθήκη, οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη, αν πρόκειται για Δημόσια διαθήκη, να στείλει αντίγραφό της στο γραμματέα του αρμόδιου πρωτοδικείου, και αν πρόκειται για μυστική ή έκτακτη, να την παραδώσει αυτοπροσώπως στο πρωτότυπο στο πρωτοδικείο σε δημόσια συνεδρίαση. Αρμόδιο είναι το Πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει ο συμβολαιογράφος. Αν όμως ο συμβολαιογράφος εδρεύει στην έδρα ειρηνοδικείου που βρίσκεται έξω από την έδρα πρωτοδικείου, η παράδοση αυτή μπορεί να γίνει και στον ειρηνοδίκη.

Η μυστική ή έκτακτη διαθήκη που παραδόθηκε κατ' αυτό τον τρόπο δημοσιεύεται, με την επιφύλαξη της περίπτωσης του άρθρου 1770 παρ. 2, στην ίδια συνεδρίαση, η Δημόσια διαθήκη, που έχει σταλεί στο γραμματέα των πρωτοδικών, δημοσιεύεται στην πρώτη συνεδρίαση.

10. Με το άρθρο 4 παρ. 2 αντικαθίσταται το άρθρο 1770 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Η Μυστική διαθήκη πριν από την αποσφράγιση της για δημοσίευση εξετάζεται από το δικαστήριο, ενώ παρίσταται και ο συμβολαιογράφος, και βεβαιώνεται ότι οι σφραγίδες είναι άθικτες. Κατά τη βεβαίωση ότι οι σφραγίδες είναι άθικτες μπορεί να παραστεί και όποιος έχει έννομο συμφέρον και να τις εξετάσει αφού το ζητήσει.

Το δικαστήριο μπορεί πριν από την αποσφράγιση, ύστερα από αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως, να εξετάσει τους μάρτυρες που έχουν συμπράξει στην κατάρτιση της διαθήκης, κλητεύοντάς τους με επιμέλεια εκείνου που υπέβαλε την αίτηση ή του γραμματέα του δικαστηρίου.

11. Με το άρθρο 4 παρ. 3 αντικαθίσταται το άρθρο 1771 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Για τη δημοσίευση της διαθήκης συντάσσεται πρακτικό, όπου καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη και η βεβαίωση για την ύπαρξη ή την ανυπαρξία των εξωτερικών ελαττωμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 1721 παρ. 4. Το πρωτότυπο στη μυστική ή έκτακτη διαθήκη με το περικάλυμμά του κατατίθεται στο αρχείο του δικαστηρίου, αφού προηγουμένως ο πρόεδρος ή ο ειρηνοδίκης σημειώσει αμέσως ιδιοχείρως στο πρωτότυπο της διαθήκης και το περικάλυμμά της τη λέξη "θεωρήθηκε", χρονολογήσει και

υπογράψει τη θεώρηση. Αν η δημοσίευση γίνεται από ειρηνοδίκη, ο γραμματέας του στέλνει αμέσως στο γραμματέα του αρμόδιου δικαστηρίου αντίγραφο του σχετικού πρακτικού.

12. Με το άρθρο 4 παρ. 4 αντικαθίσταται το άρθρο 1772 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Αν ο διαθέτης δεν είχε την τελευταία του Κατοικία ή διαμονή στην περιφέρεια του πρωτοδικείου ή του ειρηνοδικείου που δημοσίευσε τη διαθήκη, ο γραμματέας του δικαστηρίου στέλνει αντίγραφο του πρακτικού της δημοσίευσης στον εισαγγελέα των πρωτοδικών της τελευταίας Κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη, για να κατατεθεί στο αρχείο του πρωτοδικείου αυτού και να συνταχθεί σχετική πράξη, που την υπογράφουν ο εισαγγελέας και ο γραμματέας του δικαστηρίου που παραλαμβάνει το πρακτικό.

Όμοιο αντίγραφο του πρακτικού της δημοσίευσης αποστέλλεται επίσης σε κάθε περίπτωση στο γραμματέα του πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του Κράτους.

13. Με το άρθρο 4 παρ. 5 αντικαθίσταται το άρθρο 1773 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Προξενική αρχή, στην οποία υπάρχει διαθήκη, οφείλει, μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη, αν εδρεύει σ' αυτήν πολυμελές προξενικό δικαστήριο, να τη δημοσιεύσει σε δημόσια συνεδρίαση του προξενικού αυτού δικαστηρίου, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 1769 έως 1771 και σε κάθε άλλη περίπτωση να τη δημοσιεύσει στο προξενικό γραφείο ενώπιον δύο μαρτύρων και του γραμματέα του προξενείου, αν υπάρχει, καθώς και να συντάξει πρακτικό, όπου καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη. Το πρακτικό υπογράφουν ο προϊστάμενος της προξενικής αρχής, ο γραμματέας και οι μάρτυρες. Στην ιδιόγραφη, μυστική ή έκτακτη διαθήκη το πρωτότυπο με το τυχόν περικάλλυμα, αφού θεωρηθούν από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής κατά το άρθρο 1771, προσαρτώνται στο πρακτικό και φυλάγονται στα αρχεία του προξενείου.

Διπλό αντίγραφο του πρακτικού αποστέλλεται από την προξενική αρχή στο υπουργείο δικαιοσύνης και αυτό στέλνει το ένα αντίγραφο στον εισαγγελέα των πρωτοδικών της τελευταίας Κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη, για να κατατεθεί στο αρχείο αυτού του πρωτοδικείου κατά το άρθρο 1772 και το άλλο αντίγραφο στο γραμματέα του πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του Κράτους.

14. Με το άρθρο 4 παρ. 6 αντικαθίσταται το άρθρο 1774 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Όποιος κατέχει ιδιόγραφη διαθήκη οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη να την εμφανίσει για δημοσίευση στο πρωτοδικείο είτε της τελευταίας Κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη είτε της δικής του διαμονής. Η δημοσίευση γίνεται κατά το άρθρο 1771. Η διάταξη του άρθρου 1772 εφαρμόζεται και σ' αυτή την περίπτωση.

15. Με το άρθρο 4 παρ. 7 αντικαθίσταται το άρθρο 1776 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Αυτός που ζητεί να δημοσιευτεί ιδιόγραφη διαθήκη ενώπιον δικαστηρίου μπορεί κατά τη δημοσίευσή της να προσαγάγει τρεις μάρτυρες, οι οποίοι μαρτυρούν ενόρκως για τη γνησιότητα της γραφής ή της υπογραφής του διαθέτη. Το δικαστήριο αφού ακούσει τους μάρτυρες μπορεί κατά τη δημοσίευση της ιδιόγραφης διαθήκης να την κηρύξει επιπλέον κύρια.

16. Με το άρθρο 5 παρ. 1 αντικαθίσταται το άρθρο 1956 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Το δικαστήριο της κληρονομίας, ύστερα από αίτηση του κληρονόμου, του παρέχει πιστοποιητικό για το κληρονομικό του δικαίωμα και για τη μερίδα που του αναλογεί (κληρονομητήριο).

17. Με το άρθρο 5 παρ. 2 αντικαθίσταται το άρθρο 1958 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Εκείνος που υποβάλλει την αίτηση αποδεικνύει με δημόσια έγγραφα την ακρίβεια όσων αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο. Αν είναι αδύνατο ή ιδιαίτερα δύσκολο να προσαχθεί δημόσιο έγγραφο, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει άλλα αποδεικτικά μέσα, υποχρεώνοντας συγχρόνως αυτόν που υπέβαλε την αίτηση, να βεβαιώσει ενόρκως πως δεν γνωρίζει κανένα γεγονός αντίθετο με τις δηλώσεις του.

18. Με το άρθρο 5 παρ. 3 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο του άρθρου 1959 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Το δικαστήριο έχει δικαίωμα να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως με κάθε τρόπο, για να εξακριβώσει τις δηλώσεις εκείνου που ζητεί το κληρονομητήριο και ιδίως να διατάξει να δημοσιευθεί η αίτηση, καθορίζοντας και τον τρόπο της δημοσίευσης.

19. Με το άρθρο 5 παρ. 4 αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο του άρθρου 1960 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Το δικαστήριο μπορεί να απαιτήσει από όλους τους συγκληρονόμους να βεβαιώσουν ενόρκως ότι δεν γνωρίζουν κανένα γεγονός αντίθετο με τις δηλώσεις.

20. Με το άρθρο 5 παρ. 5 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο του άρθρου 1961 του Αστικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Το κληρονομητήριο παρέχεται μόνο αν το δικαστήριο κρίνει ότι έχουν αποδειχθεί όσα αναφέρονται στην αίτηση.

21. Με το άρθρο 6 παρ. 2 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 25 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Τα μη φυσικά πρόσωπα που έχουν ικανότητα να είναι διάδικοι, υπάγονται στην Αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου έχουν την έδρα τους.

22. Με το άρθρο 6 παρ. 3 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 94 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Στα πολιτικά δικαστήρια οι διάδικοι έχουν υποχρέωση να παρίστανται με πληρεξούσιο δικηγόρο.

23. Με το άρθρο 6 παρ. 4 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 194 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Το ευεργέτημα της πενίας παρέχεται σε όποιον αποδεδειγμένα δεν μπορεί να καταβάλει τα έξοδα της δίκης χωρίς να περιοριστούν από αυτό τα απαραίτητα μέσα για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του.

24. Με το άρθρο 6 παρ. 5 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 199 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Ο

Όποιος έλαβε το ευεργέτημα της πενίας απαλλάσσεται προσωρινά από την υποχρέωση να καταβάλει τα έξοδα της δίκης και γενικά της διαδικασίας, ιδίως τα τέλη χαρτοσήμου, το τέλος δικαστικού ενσήμου, το τέλος του απογράφου, και τις προσαυξήσεις τους, τα δικαιώματα των συμβολαιογράφων και των δικαστικών επιμελητών, των μαρτύρων και των πραγματογνωμόνων, την αμοιβή των δικηγόρων και άλλων δικαστικών πληρεξουσίων, καθώς και από την υποχρέωση εγγυοδοσίας για τα έξοδα

αυτά.

25. Με το άρθρο 9 αντικαθίσταται η παρ. 5 του άρθρου 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

5. Η Συζήτηση και η διεξαγωγή της Απόδειξης ολοκληρώνονται σε μία δικάσιμο. Οι υποθέσεις εκφωνούνται με τη σειρά τους από το Πινάκιο και συζητούνται αμέσως αυτές για τις οποίες δεν θα διεξαχθεί εμμάρτυρη Απόδειξη. Αν ο χρόνος δεν επαρκεί, επιτρέπεται διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα ενώπιον των ίδιων δικαστών, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα Πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και εκείνων που δεν παρίστανται.

26. Με το άρθρο 10 αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 293 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

«Ο δικαστικός συμβιβασμός που περιλήφθηκε στα Πρακτικά του δικαστηρίου υποκαθιστά τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου, που προβλέπεται από το ουσιαστικό δίκαιο, και μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως τίτλος προς εγγραφή ή εξάλειψη υποθήκης.»

27. Με το άρθρο 11 αντικαθίσταται το άρθρο 304 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Αφού περατωθεί η ψηφοφορία, ο εισηγητής δικαστής συντάσσει το σχέδιο της απόφασης που περιέχει το αιτιολογικό και το διατακτικό της, το οποίο χρονολογεί ο πρόεδρος και το υπογράφει αυτός και ο εισηγητής.

«Αν πρόκειται για αποφάσεις του προέδρου του μονομελούς πρωτοδικείου και του ειρηνοδικείου, το σχέδιο συντάσσει, χρονολογεί και υπογράφει ο δικαστής που εκδίδει την απόφαση.»

2. Από το σχέδιο της παραγράφου 1 δημοσιεύεται η απόφαση σε δημόσια συνεδρίαση.

"3. Μετά τη δημοσίευση κάθε διάδικος δικαιούται να λάβει απλό φωτοτυπικό αντίγραφο του σχεδίου προκειμένου να μεριμνήσει για την καθαρογραφή με συμπληρωμένα τα στοιχεία που πρέπει, σύμφωνα με το επόμενο άρθρο, να αναφέρονται στο πρωτότυπο της απόφασης. Ο κατά την παράγραφο 1 εισηγητής ή δικαστής οφείλει να θεωρήσει ενυπογράφως, το ταχύτερο δυνατόν, το πρωτότυπο, το οποίο ακολούθως υπογράφεται αμέσως κατά το άρθρο 306."

28. Με το άρθρο 12 παρ.1 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 469 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Αν κάποιος διάδικος δικαστεί ερήμην κατά τη διαδικασία των άρθρων 466 έως 472, η απόφαση

μπορεί να προσβληθεί με ανακοπή, μόνον αν εκείνος που δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή δεν κλητεύθηκε εμπρόθεσμα για τη Συζήτηση "ή αν συντρέχει λόγος ανώτερης βίας"

29. Με το άρθρο 13 αντικαθίσταται το άρθρο 623 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 624 έως 634

μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής για χρηματικές απαιτήσεις

ή απαιτήσεις παροχής χρεογράφων, εφόσον η απαίτηση και το οφειλόμενο ποσό αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο.

30. Με το άρθρο 14 παρ. 1 αντικαθίσταται το άρθρο 632 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

"1. Ο οφειλέτης κατά του οποίου στρέφεται η διαταγή πληρωμής έχει το δικαίωμα μέσα σε δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες από την επίδοσή της να ασκήσει ανακοπή, η οποία απευθύνεται στο δικαστήριο, το οποίο είναι καθ' ύλην αρμόδιο. Η επίδοση της ανακοπής και της αίτησης αναστολής της επόμενης παραγράφου μπορούν να γίνουν είτε στο δικηγόρο που υπέγραψε την αίτηση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής είτε στη διεύθυνση εκείνου κατά του οποίου στρέφονται, η οποία αναφέρεται στη διαταγή πληρωμής, εκτός αν γνωστοποιηθεί με δικόγραφο μεταβολή που τυχόν έχει επέλθει. Τα αντίγραφα των εγγράφων τα οποία αποδεικνύουν την απαίτηση παραμένουν στη γραμματεία του δικαστηρίου μέχρι την πάροδο της προθεσμίας για την άσκηση ανακοπής κατά την παρούσα παράγραφο".

2. Η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διαταγής πληρωμής. Το δικαστήριο όμως που εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής μπορεί, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να χορηγήσει αναστολή με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση για την ανακοπή.

3. Αν η διαφορά από την απαίτηση, για την οποία έχει εκδοθεί διαταγή πληρωμής, δικάζεται σύμφωνα με ειδική διαδικασία, η ανακοπή εκδικάζεται κατά τις διατάξεις της ειδικής αυτής διαδικασίας.

31. Με το άρθρο 14 παρ. 2 αντικαθίσταται η παρ.1 του άρθρου 643 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Ο δικαστής αποφαινεται οριστικά αμέσως και δέχεται ή απορρίπτει την αγωγή. Αν δεχτεί την αγωγή, μπορεί να υποχρεώσει τον ενάγοντα σε εγγυοδοσία.

32. Με το άρθρο 15 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ.1 του άρθρου 647 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

"1. Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 648 έως 661 δικάζονται όλες οι κύριες ή παρεπόμενες διαφορές από μίσθωση κάθε είδους πράγματος ή άλλου προσοδοφόρου αντικειμένου ή από επίμορτη αγροληψία."

33. Με το άρθρο 15 παρ. 2 τροποποιείται το άρθρο 662 Α΄ του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 662 Β έως Η μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου ακινήτου, αν η μίσθωση αποδεικνύεται εγγράφως, στην περίπτωση καθυστέρησης του μισθώματος από δυστροπία, εφόσον έγγραφη όχληση έχει επιδοθεί με δικαστικό επιμελητή έναν τουλάχιστο μήνα πριν από την κατάθεση της αίτησης. Η καταβολή των μισθωμάτων εντός του μηνός, αποδεικνύομενη εγγράφως, αποκλείει την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου. Τούτο ισχύει μόνο μία φορά.

34. Με το άρθρο 15 παρ. 3 τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 662Γ΄ του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Στην αίτηση επισυνάπτεται το έγγραφο από το οποίο αποδεικνύεται η μίσθωση, η έκθεση επίδοσης της όχλησης, καθώς και κάθε άλλο σχετικό έγγραφο.

35. Με το άρθρο 15 παρ. 4 τροποποιείται η παράγραφος 3 του άρθρου 662Δ του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Η διαταγή αποτελεί τίτλο εκτελεστό αφού παρέλθουν δύο μήνες από την επίδοση της στον καθ' ου. Η διαταγή εκτελείται και κατά των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 659.

36. Με το άρθρο 15 παρ. 6 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 666 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Οι διατάξεις των άρθρων 466 έως 472 δεν εφαρμόζονται στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 663.

37. Με το άρθρο 15 παρ. 7 αντικαθίσταται το άρθρο 672 Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Οι αποφάσεις επί των διαφορών για μισθούς υπερημερίας και για καθυστερούμενους μισθούς εκδίδονται υποχρεωτικώς, στο μεν πρώτο βαθμό εντός δεκαπέντε ημερών, στο δε δεύτερο βαθμό εντός μηνός, από την ημέρα της συζητήσεως της αγωγής".

38. Με το άρθρο 15 παρ. 8 αντικαθίσταται η λέξη «πολυμελή» με τη λέξη «μονομελή» στην παράγραφο 2 του άρθρου 681 Β του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Οι διαφορές της πρώτης παραγράφου, αν ενωθούν με οποιαδήποτε από τις διαφορές των άρθρων 592 παράγρ. 1 ή 614 παράγρ. 1, μπορεί να εισάγονται, και στα πολυμελή πρωτοδικεία και να δικάζονται με την ειδική διαδικασία των άρθρων 593 έως 612 ή 616 έως 622.

39. Με το άρθρο 15 παρ. 9 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 683 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Αν η κύρια υποθέση υπάγεται στην καθ' ύλην Αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων, τα Ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται από αυτά.

40. Με το άρθρο 16 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

«4. Για την έκδοση της προσωρινής διαταγής καλείται υποχρεωτικά ο αντίδικος πριν από είκοσι τέσσερις (24) ώρες, εκτός αν ο δικαστής ορίσει συντομότερη προθεσμία κλητεύσεως. Αν υφίσταται κίνδυνος βλάβης των δικαιωμάτων του αιτούντος, η Προσωρινή διαταγή μπορεί να χορηγηθεί και χωρίς κλήτευση του αντιδίκου. Στην τελευταία περίπτωση, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να συζητείται υποχρεωτικά εντός τριάντα (30) ημερών, άλλως παύει αυτοδικαίως η ισχύς της προσωρινής διαταγής. Σε κάθε περίπτωση ο αντίδικος διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής.»

41. Με το άρθρο 17 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 740 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Στην Αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται οι υποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 739, εκτός από: α) εκείνες που αφορούν την υιοθεσία, οι οποίες υπάγονται στην Αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων, β) εκείνες που από το νόμο υπάγονται στην Αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων.

42. Με το άρθρο 17 παρ. 2 αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 740 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

3. Στην κατά την πρώτη παράγραφο του παρόντος Αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγεται και η θέση προσώπου σε ακούσια νοσηλεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου".

43. Με το άρθρο 17 παρ. 3 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 747 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Η αίτηση ασκείται με δικόγραφο που πρέπει να κατατεθεί στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Στο ειρηνοδικείο

η αίτηση μπορεί να ασκηθεί και προφορικά, οπότε συντάσσεται έκθεση.

44. Με το άρθρο 17 παρ. 4 αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 747 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

4 Όταν κατά το νόμο το δικαστήριο έχει την εξουσία να ενεργεί αυτεπαγγέλτως, μπορεί να διατάξει την εισαγωγή της υπόθεσης προς Συζήτηση με πράξη του και αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, με πράξη του προέδρου του. Η πράξη πρέπει να περιλαμβάνει το αντικείμενο της υπόθεσης, υπογράφεται από αυτόν που την εκδίδει και αναφέρεται στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776.

45. Με το άρθρο 17 παρ. 5 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Η αίτηση υποβάλλεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση από τη γραμματεία στο δικαστήριο και αν πρόκειται για πολυμελές πρωτοδικείο, στον πρόεδρο, για να ορίσουν δικάσιμο.
"Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται το άρθρο 226, εκτός από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2."

46. Με το άρθρο 17 παρ. 6 αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Ο δικαστής που είναι αρμόδιος κατά την παρ. 1 μπορεί να διατάξει την κλήτευση τρίτων που έχουν έννομο συμφέρον από τη δίκη. Η κλήτευση γίνεται με κοινοποίηση αντιγράφου της αίτησης στο οποίο σημειώνεται ο προσδιορισμός της δικασίμου.

47. Με το άρθρο 17 παρ. 7 αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

4. Ο δικαστής ορίζει την προθεσμία που κατά την κρίση του απαιτείται για τις κοινοποιήσεις που αναφέρονται στις παρ. 2 και 3.

48. Με το άρθρο 17 παρ. 8 αντικαθίσταται το άρθρο 750 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Ο εισαγγελέας πρωτοδικών δικαιούται να παρίσταται κατά τη Συζήτηση στο ακροατήριο και ενώπιον του ειρηνοδικείου.

49. Με το άρθρο 17 παρ. 9 αντικαθίσταται το άρθρο 751 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Μεταβολή της αίτησης επιτρέπεται με άδεια του δικαστή, εφόσον κατά την κρίση του δεν βλάπτονται συμφέροντα εκείνων που μετέχουν στη δίκη ή τρίτων. Η μεταβολή αναφέρεται στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776.

50. Με το άρθρο 17 παρ. 10 αντικαθίσταται το άρθρο 756 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Οι αποφάσεις δημοσιεύονται σε δημόσια συνεδρίαση προφορικά και αμέσως μετά τη Συζήτηση της υπόθεσης, και, αν αυτό δεν είναι δυνατό, το συντομότερο.

51. Με το άρθρο 17 παρ. 11 αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 763 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Αν ασκηθεί έφεση, το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση ή σε πολυμελή δικαστήρια ο πρόεδρός τους, όπως και το δικαστήριο που δικάζει την έφεση ή ο πρόεδρός του μπορούν κατά την κρίση τους, με αίτηση κάποιου από εκείνους που έλαβαν μέρος στην πρωτοδίκη δίκη, να αναστείλουν την ισχύ και την εκτέλεσή της, μέχρι να εκδοθεί απόφαση στην έφεση. Η απόφαση που διατάζει την αναστολή σημειώνεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο βιβλίο που τηρείται κατά το άρθρο 776 και στο περιθώριο της απόφασης της οποίας αναστέλλεται η ισχύς και η εκτέλεση.

52. Με το άρθρο 17 παρ. 12 αντικαθίσταται το άρθρο 769 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Αναίρεση έχουν δικαίωμα να ασκήσουν, και αν νίκησαν, ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, εκείνοι που άσκησαν κύρια και Πρόσθετη παρέμβαση και οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους, καθώς και ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση. Αν πρόκειται για απόφαση ειρηνοδικείου, αναίρεση μπορεί να ασκήσει και ο εισαγγελέας πρωτοδικών. Οι διατάξεις του άρθρου 762 εφαρμόζονται και εδώ.

53. Με το άρθρο 17 παρ. 13 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 776 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Σε κάθε πρωτοβάθμιο δικαστήριο τηρούνται βιβλία στα οποία καταχωρίζονται περιληπτικά α) οι αιτήσεις που υποβάλλονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 έως 781 και οι αποφάσεις που εκδίδονται στις αιτήσεις αυτές, β) οι αιτήσεις ανάκλησης ή μεταρρύθμισης των αποφάσεων, τα ένδικα μέσα που ασκούνται κατά των αποφάσεων, οι τριτανακοπές και οι σχετικές αποφάσεις, γ) οι αποφάσεις με τις οποίες αναστέλλεται η ισχύς ή η εκτέλεση οποιασδήποτε απόφασης.

54. Με το άρθρο 17 παρ. 14 αντικαθίσταται το άρθρο 787 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Όταν ζητείται κατά το νόμο να διαταχθεί η εγγραφή σωματείου στο βιβλίο που τηρείται γι' αυτό το σκοπό ή η τροποποίηση του καταστατικού του ή εξουσιοδότηση για τη σύγκληση της συνέλευσης σωματείου και τη ρύθμιση της προεδρίας της ή η διάλυση του σωματείου, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας, όπου έχει την έδρα του το σωματείο.

«Η συζήτηση της αίτησης ορίζεται υποχρεωτικά εντός δέκα (10) ημερών, το δε δικαστήριο αποφαινεται οριστικά αμέσως και δέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Η απόφαση του δημοσιεύεται σε δημόσια συνεδρίαση μετά το πέρας της ακροαματικής διαδικασίας ή το αργότερο εντός 48 ωρών.»

2. Δικαίωμα έφεσης κατά της απόφασης που δέχεται αίτηση εγγραφής σωματείου ή τροποποίηση καταστατικού έχει και η εποπτεύουσα αρχή.

55. Με το άρθρο 17 παρ. 15 αντικαθίσταται το άρθρο 798 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Όταν ζητείται κατά το νόμο να χορηγηθεί άδεια για να ενεργηθεί πράξη εκτός από εκείνες που αναφέρονται στα άρθρα 792 και 797, είναι αρμόδιο το δικαστήριο της κατοικίας, και αν δεν υπάρχει κατοικία της διαμονής του αιτούντος. Αν πρόκειται για εκποίηση πραγμάτων, το μονομελές πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκονται τα πράγματα.

56. Με το άρθρο 17 παρ. 16 αντικαθίσταται η παρ. 1 το άρθρο 807 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Για τη δημοσίευση δημόσιας ή μυστικής ή έκτακτης διαθήκης αρμόδιο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας, όπου εδρεύει ο συμβολαιογράφος, ο οποίος τη συνέταξε ή στον οποίο έχει κατατεθεί, ενώ για τη δημοσίευση ιδιόγραφης διαθήκης και την κήρυξή της ως κύριας, το δικαστήριο στο οποίο προσάγεται για να δημοσιευθεί. Σε περίπτωση μυστικής ή έκτακτης διαθήκης που βρίσκεται σε συμβολαιογράφο ο οποίος εδρεύει έξω από την έδρα μονομελούς πρωτοδικείου, αρμόδιο για τη δημοσίευση είναι το ειρηνοδικείο στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα του ο συμβολαιογράφος.

57. Με το άρθρο 17 παρ. 17 αντικαθίσταται η παρ. 3 το άρθρου 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Η κήρυξη ιδιόγραφης διαθήκης ως κύριας γίνεται με απόφαση του αρμόδιου για τη δημοσίευσή της δικαστηρίου, εφόσον πιθανολογηθεί η γνησιότητα της γραφής και της υπογραφής του διαθέτη. Όταν η διαθήκη δημοσιεύθηκε από προξενική αρχή, αρμόδιο δικαστήριο για να την κηρύξει κύρια είναι το Δικαστήριο της κληρονομίας. Η προξενική αρχή οφείλει, με

αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, να αποστείλει στο δικαστήριο αυτό το πρωτότυπο της διαθήκης, αφού εκδώσει κεκυρωμένο φωτοτυπικό αντίγραφό της το οποίο τηρεί στο αρχείο της.

58. Με το άρθρο 17 παρ. 18 αντικαθίσταται η παρ. 4 το άρθρου 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

4. Τα αντίγραφα των δημόσιων διαθηκών που δημοσιεύονται και τα πρωτότυπα των μυστικών ή έκτακτων ή ιδιόγραφων διαθηκών, με τα περικαλύμματά τους, χρονολογούνται και υπογράφονται από το δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή τον ειρηνοδίκη ή τον πρόξενο και φυλάγονται στο αρχείο του μονομελούς πρωτοδικείου ή του ειρηνοδικείου ή του προξενείου.

59. Με το άρθρο 17 παρ. 19 αντικαθίσταται η παρ. 5 το άρθρου 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

5. Αντίγραφα των πρακτικών δημοσίευσης της διαθήκης αποστέλλονται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου ή του προξενείου, στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου Αθηνών, καθώς και στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη και φυλάγονται στα αρχεία τους.

60. Με το άρθρο 17 παρ. 20 αντικαθίσταται η παρ. 6 το άρθρου 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

6. Αντίγραφα διαθηκών και ανακλήσεων διαθηκών, που δημοσιεύθηκαν στο εξωτερικό, μπορεί να κατατεθούν σε ελληνική προξενική αρχή ή στη γραμματεία οποιουδήποτε μονομελούς πρωτοδικείου ή ειρηνοδικείου που εδρεύει έξω από την έδρα μονομελούς πρωτοδικείου. Η προξενική αρχή ή η γραμματεία που παραλαμβάνει τα αντίγραφα συντάσσει επάνω σ' αυτά πράξη κατάθεσης, όπου αναγράφει όσα κατατέθηκαν, εκείνον που τα κατέθεσε και την ημερομηνία της κατάθεσης. Τα αντίγραφα αυτά πρέπει να είναι επικυρωμένα από την αλλοδαπή αρχή που δημοσίευσε τη διαθήκη. Αν είναι διατυπωμένες ολόκληρες ή εν μέρει, σε ξένη γλώσσα, πρέπει να επισυνάπτεται, κατά την κατάθεσή τους, μετάφραση στην ελληνική γλώσσα του ξενόγλωσσου μέρους τους, που έχει γίνει από το Υπουργείο Εξωτερικών, ελληνική προξενική αρχή ή δικηγόρο. Αντίγραφά τους αποστέλλονται χωρίς καθυστέρηση, με επιμέλεια του προξένου που τα παρέλαβε ή της γραμματείας του δικαστηρίου, στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου Αθηνών.

61. Με το άρθρο 17 παρ. 21 αντικαθίσταται το άρθρο 809 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Οι γραμματείς των μονομελών πρωτοδικείων, των ειρηνοδικείων και των προξενικών αρχών τηρούν βιβλία των διαθηκών που δημοσιεύονται και των αντιγράφων τους που οι γραμματείες αυτές φυλάγουν, καθώς και των

αντιγράφων που κατατίθενται ή φυλάγονται κατά την παρ. 6 του άρθρου 808 του κώδικα αυτού. Η γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου Αθηνών τηρεί βιβλία των διαθηκών που δημοσιεύονται από αυτό ή άλλα δικαστήρια και προξενικές αρχές, καθώς και των αντιγράφων τους που κατά την παρ. 6 του άρθρου 808 κατατίθενται στα άλλα δικαστήρια και τις προξενικές αρχές.

62. Με το άρθρο 17 παρ. 22 αντικαθίσταται το άρθρο 810 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Δικαστήριο της κληρονομίας είναι το μονομελές πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου ο κληρονομούμενος είχε κατά το χρόνο του θανάτου του την κατοικία του και, αν δεν είχε κατοικία, τη διαμονή του, και αν δεν είχε ούτε διαμονή, το μονομελές πρωτοδικείο της πρωτεύουσας του κράτους.

63. Με το άρθρο 17 παρ. 23 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο του άρθρου 819 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Το Δικαστήριο της κληρονομίας, με αίτηση του κληρονόμου ή του καταπιστευματοδόχου ή του κληροδόχου ή του εκτελεστή διαθήκης, διατάζει να χορηγηθεί στον αιτούντα πιστοποιητικό για το δικαίωμά του.

64. Με το άρθρο 17 παρ. 24 αντικαθίσταται το άρθρο 820 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Η απόφαση που διατάζει την παροχή του πιστοποιητικού πρέπει να περιέχει

- α) το ονοματεπώνυμο του κληρονομούμενου,
- β) τα ονοματεπώνυμα των κληρονόμων ή καταπιστευματοδόχων ή κληροδόχων στους οποίους παρέχεται,
- γ) τις κληρονομικές μερίδες του καθενός ή τα αντικείμενα τα οποία περιέρχονται στον καθένα,
- δ) τους όρους ή τους περιορισμούς με τους οποίους η κληρονομία, το καταπίστευμα ή η κληροδοσία περιέρχεται στον καθένα και, ιδιαίτερα αν πρόκειται για κληρονόμο, τα καταπιστεύματα και τα κληροδοτήματα που βαρύνουν την κληρονομία και
- ε) τα ονοματεπώνυμα των εκτελεστών διαθήκης και τις εξουσίες που η διαθήκη τους παρέχει.

2. Αν διατάσσεται η παροχή πιστοποιητικού σε εκτελεστή διαθήκης, η απόφαση πρέπει να περιέχει μόνο

- α) το ονοματεπώνυμο του κληρονομούμενου και
- β) το ονοματεπώνυμο του εκτελεστή διαθήκης και τις εξουσίες που του παρέχει η διαθήκη.

3. Τα στοιχεία που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2 πρέπει να περιλαμβάνει και το πιστοποιητικό το οποίο υπογράφεται από το γραμματέα του δικαστηρίου που το παρέχει.

65. Με το άρθρο 17 παρ. 25 αντικαθίσταται το άρθρο 823 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Αρμόδιο να διατάξει, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, να αφαιρεθεί, να κηρυχθεί ανίσχυρο, να τροποποιηθεί ή να ανακληθεί το πιστοποιητικό είναι το δικαστήριο που διέταξε την παροχή του.

2. Οι δημοσιεύσεις που ο νόμος απαιτεί για να κηρυχθεί το πιστοποιητικό ανίσχυρο τηρούνται και για την ανάκληση ή τροποποίησή του.

66. Με το άρθρο 17 παρ. 26 αντικαθίσταται το άρθρο 826 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Ο ειρηνοδίκης με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, μπορεί, για να αποτραπεί κίνδυνος, να διατάξει τη σφράγιση πραγμάτων και να την ενεργήσει ο ίδιος ή να ορίσει για το σκοπό αυτό συμβολαιογράφο ή υπάλληλο της γραμματείας του ειρηνοδικείου. Αρμόδιος είναι ο ειρηνοδίκης της περιφέρειας όπου βρίσκονται τα πράγματα. Αν η σφράγιση πρόκειται να γίνει έξω από την έδρα του ειρηνοδικείου, ο ειρηνοδίκης μπορεί να διατάξει τον πρόεδρο της κοινότητας ή το διοικητή του σταθμού της χωροφυλακής να ενεργήσει τη σφράγιση.

67. Με το άρθρο 17 παρ. 27 αντικαθίσταται το άρθρο 832 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Αν η αποσφράγιση διατάσσεται για να γίνει απογραφή, ο ειρηνοδίκης, με την απόφασή του, ορίζει συμβολαιογράφο και πραγματογνώμονες, κατά το άρθρο 838 παρ. 2 έως 4.

2. Αν ο ειρηνοδίκης κρίνει ότι δεν είναι αναγκαία η διατήρηση της σφράγισης και δεν πρόκειται να γίνει απογραφή, είτε επιφυλάσσεται, με την απόφαση που διατάζει την αποσφράγιση να ενεργήσει ο ίδιος την αποσφράγιση, είτε διατάζει τη γραμματεία του δικαστηρίου να την ενεργήσει.

68. Με το άρθρο 17 παρ. 28 αντικαθίσταται το άρθρο 841 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Κάθε διαφορά ή δυσχέρεια που προκύπτει κατα τη σφράγιση, την αποσφράγιση ή την απογραφή δικάζεται από τον ειρηνοδίκη που τις διέταξε.

2. Ο συμβολαιογράφος, ο υπάλληλος της γραμματείας, ο διοικητής του σταθμού χωροφυλακής ή ο πρόεδρος της κοινότητας που ενεργεί τη σφράγιση, την αποσφράγιση και την απογραφή, αποφασίζει προσωρινά για τις διαφορές ή δυσχέρειες που παρουσιάζονται κατά την διενέργειά τους και η απόφασή του καταχωρίζεται στην έκθεση και εκτελείται αμέσως. Οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ζητήσει από τον ειρηνοδίκη που αναφέρεται στην παρ. 1 να ανακαλέσει την απόφαση αυτή και να επαναφέρει τα πράγματα στην προηγούμενη κατάσταση.

3. Οι αποφάσεις που εκδίδονται κατά την παρ. 1 έχουν προσωρινή ισχύ, δεν επηρεάζουν την κύρια υπόθεση και το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να διατάξει Ασφαλιστικά μέτρα μπορεί να τις τροποποιήσει ή να τις ανακαλέσει.

69. Με το άρθρο 17 παρ. 29 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 878 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Αν δεν οριστεί εμπρόθεσμα ο διαιτητής ή οι διαιτητές ή ο επιδιαιτητής και η συμφωνία για διαιτησία δεν ορίζει διαφορετικά, τους ορίζει με αίτηση το μονομελές πρωτοδικείο. Αρμόδιο είναι το μονομελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου ορίζει η συμφωνία ότι θα διενεργηθεί η διαιτησία, διαφορετικά το μονομελές πρωτοδικείο της κατοικίας όποιου υποβάλλει την αίτηση ή, αν δεν υπάρχει κατοικία, της διαμονής του. Αν δεν υπάρχει και διαμονή, το μονομελές πρωτοδικείο της πρωτεύουσας του κράτους.

70. Με το άρθρο 17 παρ. 30 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 878 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Η παρ. 1 εφαρμόζεται και όταν ο διαιτητής ή ο επιδιαιτητής που όρισε το μονομελές πρωτοδικείο πεθάνει ή για οποιοδήποτε λόγο αρνείται ή κωλύεται να διενεργήσει τη διαιτησία.

71. Με το άρθρο 17 παρ. 31 αντικαθίσταται το άρθρο 879 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Σε κάθε μονομελές πρωτοδικείο τηρείται Κατάλογος διαιτητών τον οποίο καταρτίζει το πολυμελές πρωτοδικείο, σύμφωνα με όσα ορίζονται με διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού της Δικαιοσύνης.

2. Το μονομελές πρωτοδικείο ορίζει τους διαιτητές ή το διαιτητή από

τον κατάλογο των διαιτητών και, αν δεν υπάρχει κατάλογος ή, αν συντρέχει κατά την κρίση του σοβαρός λόγος, ορίζει το κατάλληλο πρόσωπο.

72. Με το άρθρο 17 παρ. 32 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 880 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Οποιος αποδέχτηκε τον ορισμό του ως διαιτητή ή επιδιαιτητή μπορεί για σοβαρό λόγο να αρνηθεί να εκπληρώσει τα καθήκοντά του, ύστερα από άδεια του δικαστηρίου. Η άδεια παρέχεται από το μονομελές πρωτοδικείο του τόπου της κατοικίας του ή αν δεν υπάρχει κατοικία της διαμονής του και αν δεν υπάρχει και διαμονή, από το μονομελές πρωτοδικείο της πρωτεύουσας του κράτους, ύστερα από αίτησή του που δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 επ. Η απόφαση δεν προσβάλλεται με ένδικα μέσα, δεν ανακαλείται ούτε μεταρρυθμίζεται.

73. Με το άρθρο 18 αντικαθίσταται το άρθρο 905 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Με επιφύλαξη αυτών που ορίζουν διεθνείς συμβάσεις μπορεί να γίνει στην Ελλάδα αναγκαστική εκτέλεση βασισμένη σε αλλοδαπό τίτλο από τότε που θα τον κηρύξει εκτελεστό απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας όπου βρίσκεται η κατοικία και, εν δεν έχει κατοικία, η διαμονή του οφειλέτη και, αν δεν έχει ούτε διαμονή, του μονομελούς πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του κράτους. Το μονομελές πρωτοδικείο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 740 έως 781.

2. Το μονομελές πρωτοδικείο κηρύσσει εκτελεστό τον αλλοδαπό τίτλο, εφόσον είναι εκτελεστός κατά το δίκαιο του τόπου όπου εκδόθηκε και δεν είναι αντίθετος προς τα χρηστά ήθη ή προς τη δημόσια τάξη.

3. Αν ο αλλοδαπός τίτλος είναι δικαστική απόφαση, για να κηρυχθεί εκτελεστός, πρέπει να συντρέχουν και οι όροι του άρθρου 323 αριθ. 2 έως 5.

4. Οι διατάξεις των παρ. 1 έως 3 εφαρμόζονται και για την αναγνώριση Δεδικασμένου από απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου που αφορά την προσωπική κατάσταση.

74. Με το άρθρο 19 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 933 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του που έχει έννομο συμφέρον, οι οποίες αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης ή την απαίτηση, ασκούνται μόνο με ανακοπή που εισάγεται στο ειρηνοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος στον οποίο βασίζεται η εκτέλεση είναι απόφαση του ειρηνοδικείου, και στο μονομελές πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση.

75. Με το άρθρο 19 παρ. 2 αντικαθίσταται το άρθρο 935 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Λόγοι ανακοπής που είναι ήδη γεννημένοι και μπορούν να προταθούν στη δίκη της ανακοπής σύμφωνα με το άρθρο 933, είναι απαράδεκτοι, όταν προταθούν σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη δίκη όπου ανακύπτει ζήτημα κύρους της εκτέλεσης.

76. Με το άρθρο 19 παρ. 5 αντικαθίστανται οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 938 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:

1. Με αίτηση του ανακόπτοντος μπορεί να διαταχθεί η αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση, αν ο δικαστής κρίνει ότι η ενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα " και πιθανολογεί την ευδοκίμηση της ανακοπής". Επίσης μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση αφού δοθεί εγγύηση.

2. Αρμόδιος να διατάξει όσα ορίζει η παρ. 1 είναι ο δικαστής στον οποίο εκκρεμεί η ανακοπή και, αν πρόκειται για πολυμελές πρωτοδικείο, ο πρόεδρος, οι οποίοι μπορούν να εμποδίσουν με σημείωμά τους την εκτέλεση, ώσπου να εκδοθεί η απόφαση για την αίτηση αναστολής.

77. Με το άρθρο 19 παρ. 7 τροποποιείται η παράγραφος 4 του άρθρου 943 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

4. Αν εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση δεν ήταν παρών, η έκθεση της εκτέλεσης του κοινοποιείται μέσα σε τριάντα ημέρες.

78. Με το άρθρο 19 παρ. 9 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 955 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε δέκα ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο με το επιδοτήριο της επιταγής, την κατασχετήρια έκθεση και τις εκθέσεις της επίδοσής της στον οφειλέτη και στον ειρηνοδίκη και, στην περίπτωση του άρθρου 956 παρ. 3, και το γραμμάτιο της δημόσιας κατάθεσης, συντάσσοντας έκθεση για όλα αυτά.

79. Με το άρθρο 19 παρ. 10 αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 979 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Η ανακοπή στρέφεται κατά των δανειστών των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη.

80. Με το άρθρο 19 παρ. 12 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 1023 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Την κατάσχεση δικαιωμάτων του άρθρου 1022 διατάζει ύστερα από αίτηση εκείνου υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση, το μονομελές πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 επ.

81. Με το άρθρο 21 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 32 του ν.δ. 356/1974 (ΚΕΔΕ), που ορίζει τα εξής:

1. Εάν ο τρίτος ουδέν οφείλει ή δεν οφείλει όλα τα αναφερόμενα εις το κατασχετήριο έγγραφον του Δημοσίου Ταμείου χρήματα ως και άλλα πράγματα ή δεν υποχρεούται εις την άμεσον απόδοσιν αυτών, ένεκα των υφισταμένων μεταξύ αυτού και του οφειλέτου συμφωνιών ή εξ άλλου νομίμου λόγου, ο τρίτος οφείλει να δηλώση τούτο εντός οκτώ ημερών από της επιδόσεως του κατασχετηρίου. Η προθεσμία δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Η δήλωσις γίνεται εγγράφως δι' αναφοράς επιδιδομένης διά του δικαστικού κλητήρος εις τον εκδόντα το κατασχετήριο έγγραφον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου ή προφορικώς ενώπιον του Ειρηνοδίκου της κατοικίας του ή διαμονής του, όστις συντάσσει έκθεσιν εφ' απλού χάρτου ην αποστέλλει εις τον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου εντός 24 ωρών.

82. Με το άρθρο 21 παρ. 2 αντικαθίσταται το άρθρο 33 του ν.δ. 356/1974 (ΚΕΔΕ), όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Εάν ο τρίτος δεν προβεί σε δήλωση ή προβεί εκπρόθεσμα ή χωρίς την τήρηση του τύπου που προβλέπεται από το άρθρο 32 του παρόντος, λογίζεται οφειλέτης του Δημοσίου για το σύνολο της απαίτησης, για την οποία επιβλήθηκε η κατάσχεση, εκτός αν αυτός αποδείξει ότι δεν οφείλει στον καθ' ου ή ότι η οφειλή του είναι μικρότερη από την απαίτηση του Δημοσίου, όποτε απαλλάσσεται ή ευθύνεται μέχρι του ύψους της οφειλής του, κατά περίπτωση."

83. Με το άρθρο 21 παρ. 3 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο του άρθρου 34 του ν.δ. 356/1974 (ΚΕΔΕ), όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Ανακοπήν κατά της δηλώσεως ασκεί ο Διευθυντής του Δημοσίου Ταμείου, εντός μηνός από της κοινοποιήσεως της δηλώσεως ή από της περιελεύσεως αυτό της εκθέσεως της ενώπιον του Ειρηνοδίκου γενομένης δηλώσεως.

84. Με το άρθρο 22 παρ. 1 αντικαθίσταται το άρθρο 11 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3588/2007), που ορίζει τα εξής:

1. Ο γραμματέας των πτωχεύσεων γνωστοποιεί αμέσως στον ειρηνοδίκη τη διάταξη της Απόφασης για τη Σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας. Η γνωστοποίηση γίνεται με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο, ακόμη και με

τηλεομοιοτύπημα ή τηλεγράφημα. Αρμόδιος για τη σφράγιση είναι ο ειρηνοδίκης του τόπου όπου βρίσκονται τα πράγματα, ο οποίος υποχρεούται να εκτελέσει τη σφράγιση εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών με την παρουσία του συνδίκου ή και χωρίς αυτή. Σε κάθε περίπτωση ο ειρηνοδίκης, μόλις πληροφορηθεί με οποιονδήποτε τρόπο την κήρυξη της πτώχευσης οφείλει να ενεργήσει τη σφράγιση και χωρίς να έχει ειδοποιηθεί από τον γραμματέα.

2. Ο εισηγητής μπορεί να επιτρέψει να παραλειφθεί η σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας, αν κατά την κρίση του η απογραφή είναι δυνατόν να περατωθεί εντός μιας (1) ημέρας.

3. Ο ειρηνοδίκης θέτει τις σφραγίδες στις θύρες και τα παράθυρα του καταστήματος του οφειλέτη και των λοιπών ακινήτων του, καθώς και επί των κινητών του που βρίσκονται εκτός κλειστού χώρου, ώστε να μην είναι δυνατή η είσοδος στα ακίνητα ή η αφαίρεση κινητών, χωρίς την καταστροφή των σφραγίδων.

4. Δεν μπορεί να σφραγιστεί η κατοικία του οφειλέτη και της οικογένειάς του ή τα κινητά που κατά το άρθρο 953 παράγραφος 3 του Κ.Πολ.Δ. είναι ακατάσχετα.

Επίσης εξαιρούνται από τη σφράγιση και παραδίδονται αμέσως στον σύνδικο τα πράγματα που εξαιρέθηκαν από τη σφράγιση κατά το άρθρο 67, καθώς και τα εμπορικά βιβλία του οφειλέτη και τα βραχυπρόθεσμα αξιόγραφα ή αυτά που πρέπει

να γίνουν αποδεκτά από τρίτο ή για τα οποία πρέπει να ληφθούν συντηρητικά μέτρα. Τα εμπορικά βιβλία θεωρούνται από τον ειρηνοδίκη και βεβαιώνεται με συνοπτική έκθεση η κατάσταση τους, τα δε αξιόγραφα περιγράφονται ακριβώς στην έκθεση.

5. Για τη σφράγιση συντάσσεται από τον ειρηνοδίκη έκθεση, στην οποία αναφέρεται η περιγραφή των χώρων, όπου τέθηκαν οι σφραγίδες, τα σημαντικά έγγραφα και οι διαθήκες που τυχόν ανευρέθηκαν, τα τυχόν εξαιρεθέντα από τη σφράγιση πράγματα και καταχωρείται κάθε ισχυρισμός ή αντίρρηση των προσώπων που παρευρέθηκαν στη σφράγιση και κάθε τι που μπορεί να έχει σημασία για την πτώχευση και υπέπεσε στην αντίληψη του ειρηνοδίκη.

6. Η σφράγιση μισθωμένου από τον οφειλέτη εμπορικού καταστήματος, αποθήκης ή

άλλου χώρου για την άσκηση της επιχείρησης του δεν εμποδίζει την εκτέλεση δικαστικής Απόφασης που διατάσσει για οποιονδήποτε λόγο την απόδοση του μισθίου στον εκμισθωτή. Μεσεγγυούχος των πραγμάτων που τυχόν ευρεθούν στο μίσθιο είναι ο εκμισθωτής, μέχρι να παραληφθούν αυτά από τον σύνδικο και εφαρμόζονται σχετικά οι διατάξεις του άρθρου 956 παράγραφος 4 του Κ.Πολ.Δ..

85. Με το άρθρο 22 παρ. 2 αντικαθίσταται το άρθρο 68 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3588/2007), που ορίζει τα εξής:

1. Ο σύνδικος μέσα σε τρεις (3) ημέρες από το διορισμό του και

εφόσον έχει ολοκληρωθεί η σφράγιση, ζητεί από τον ειρηνοδίκη την αποσφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας και προβαίνει στην απογραφή της. Ο οφειλέτης καλείται πριν δύο (2) ημέρες, να παρευρίσκεται κατά την αποσφράγιση και απογραφή. Αν ο οφειλέτης έχει αποβιώσει, στη θέση αυτού καλούνται οι κληρονόμοι του.

2. Η απογραφή γίνεται από τον σύνδικο με την παρουσία του ειρηνοδίκη. Ο σύνδικος μπορεί με την άδεια του εισηγητή να προσλάβει βοηθό της Εκλογής του για τη σύνταξη της απογραφής και την εκτίμηση των πραγμάτων. Περί της απογραφής και της εκτίμησης των πραγμάτων συντάσσεται από το σύνδικο έκθεση που υπογράφεται από τον ίδιο, τον ειρηνοδίκη και τα άλλα παρόντα πρόσωπα. Οι σφραγίδες αφαιρούνται διαδοχικά, ανάλογα με την πορεία της απογραφής και κάθε

διακοπή αναφέρεται στην έκθεση και υπογράφεται από όλους τους ανωτέρω. Εντός της επόμενης ημέρας από την περάτωση της απογραφής, η έκθεση κατατίθεται στον

εισηγητή και όποιος έχει έννομο συμφέρον λαμβάνει από τον γραμματέα αμέσως ατελώς αντίγραφο.

3. Μόλις περατωθεί η απογραφή, τα βιβλία και τα λοιπά έγγραφα, τα χρεόγραφα, εμπορεύματα, τα χρήματα και όλα τα πράγματα Γενικά της πτώχευσης παραδίδονται στον σύνδικο, ο οποίος βεβαιώνει την παράδοση επί του εγγράφου της εκθέσεως απογραφής, αν ήδη δεν έχουν παραδοθεί σ' αυτόν σύμφωνα με το άρθρο 67.

86. Με το άρθρο 23 παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 74 του Ποινικού Κώδικα, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

"1. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την Απέλαση αλλοδαπού που καταδικάσθηκε σε Κάθειρξη ή Φυλάκιση με την επιφύλαξη των σχετικών διατάξεων που περιλαμβάνονται σε διεθνείς συμβάσεις που έχουν κυρωθεί από τη χώρα.

"Αν ο αλλοδαπός κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης ήταν ανήλικος, για την απέλασή του λαμβάνεται υπόψη η τυχόν νόμιμη εγκατάσταση και παραμονή της οικογένειάς του στη χώρα ή στην περίπτωση που η οικογένειά του διαμένει στην αλλοδαπή, ο υφιστάμενος στη χώρα προορισμού σοβαρός κίνδυνος κατά της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή της προσωπικής ή γενετήσιας ελευθερίας του."

Όταν ο αλλοδαπός βρίσκεται νόμιμα στη χώρα, η απέλαση δεν μπορεί να διαταχθεί, αν δεν του έχει επιβληθεί ποινή Φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών. Η απέλαση εκτελείται αμέσως μετά την έκτιση της ποινής ή την απόλυση από τις φυλακές. Το ίδιο ισχύει και όταν η απέλαση επιβλήθηκε από το δικαστήριο ως παρεπόμενη ποινή".

87. Με το άρθρο 23 παρ. 2 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 74 του Ποινικού Κώδικα, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:

"3. Οι αλλοδαποί που απελάθηκαν με αυτόν τον τρόπο μπορούν να επιστρέφουν στη χώρα με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης αφού περάσει μια τριετία από την απέλαση και για ορισμένο χρονικό διάστημα το οποίο δύναται να παρατείνεται".

" Ο Υπουργός Δικαιοσύνης δεν δεσμεύεται από το χρονικό περιορισμό του προηγούμενου εδαφίου σε περίπτωση αλλοδαπού ο οποίος έχει τελέσει γάμο με Έλληνα υπήκοο, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί ο γάμος, καθώς και σε περίπτωση παλιννοστούντος ελληνικής καταγωγής."

"Η πιο πάνω απόφαση λαμβάνεται μετά από γνώμη τριμελούς συμβουλίου που αποτελείται από έναν σύμβουλο ή πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως πρόεδρο, τον οποίο προτείνει ο Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, έναν ανώτερο αξιωματικό της Διεύθυνσης Αλλοδαπών του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας, τον οποίο προτείνει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης και τον διευθυντή της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Χρή γραμματέα εκτελεί υπάλληλος της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ο πρόεδρος και τα μέλη του συμβουλίου, καθώς και ο γραμματέας αυτού ορίζονται με τους αναπληρωτές τους για τρία έτη με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης."

"4. Ο αλλοδαπός, μέχρι την απέλαση του, εξακολουθεί να παραμένει κρατούμενος σε ειδικούς χώρους των καταστημάτων Κράτησης ή θεραπευτικών καταστημάτων".

88. Με το άρθρο 24 παρ. 1 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 110 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

"Ο κατάδικος κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο τον οποίο διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο από το διευθυντή της φυλακής ή τις αρμόδιες αρχές".

89. Με το άρθρο 24 παρ. 2 αντικαθίσταται η τέταρτη παράγραφος του άρθρου 111 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

4. Τα πταίσματα παραγράφονται μετά ένα έτος.

90. Με το άρθρο 24 παρ. 3 στοιχείο α. αντικαθίσταται η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 198 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

2. Οποιος, εκτός από την περίπτωση της παρ. 1, εκδηλώνει δημόσια με βλασφημία έλλειψη σεβασμού προς τα θεία, τιμωρείται με Φυλάκιση μέχρι τριών μηνών.

91. Με το άρθρο 24 παρ. 3 στοιχ. β. αντικαθίστανται τα εδάφια δεύτερο και τρίτο της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζουν τα εξής:

Αν η κάκωση ή η βλάβη της υγείας που του προξένησε είναι εντελώς ελαφρά, τιμωρείται με Φυλάκιση το πολύ έξι μηνών ή με χρηματική ποινή. Και αν είναι ασήμαντη, τιμωρείται με Κράτηση ή πρόστιμο.

92. Με το άρθρο 24 παρ. 3 στοιχ. γ. αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 314 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Αν η σωματική βλάβη που προκλήθηκε είναι εντελώς ελαφρά, επιβάλλεται Φυλάκιση μέχρι τριών μηνών ή χρηματική ποινή.

93. Με το άρθρο 24 παρ. 3 στοιχ. δ. αντικαθίσταται το άρθρο 331 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Οποιος ασκεί αυθαίρετα αξίωση σχετική με δικαίωμα που ή το έχει πραγματικά ή από πεποίθηση το οικειοποιείται τιμωρείται με Φυλάκιση μέχρι έξι μηνών ή με χρηματική ποινή. Η ποινική δίωξη ασκείται μόνο ύστερα από έγκληση.

94. Με το άρθρο 24 παρ. 3 στοιχ. ε. αντικαθίσταται η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 381 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

2. Αν η φθορά έχει αντικείμενο πράγμα ευτελούς αξίας ή η ζημία που προξενήθηκε από τη φθορά είναι ελαφρά, ο υπαίτιος τιμωρείται με χρηματική ποινή ή με Φυλάκιση μέχρι έξι μηνών.

95. Με το άρθρο 24 παρ. 3 στοιχ. στ. αντικαθίσταται το άρθρο 407 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Οποιος επαιτεί από φυγοπονία ή από φιλοχρηματία ή κατά συνήθεια τιμωρείται με Φυλάκιση μέχρι τριών μηνών.

96. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. α' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στην παρ. 3 του άρθρου 159 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Επιβάλλεται Κάθειρξη μέχρι δέκα ετών στον υπαίτιο των πράξεων των παραγράφων 1 και 2, αν η αξία των δώρων, ωφελημάτων ή ανταλλαγμάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ."

97. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. β' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 216 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

3. Αν ο υπαίτιος αυτών των πράξεων (παράγραφοι 1 - 2) σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ.

98. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. γ' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 235 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

2. Αν η αξία των ωφελημάτων υπερβαίνει το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ ή αν ο δράστης έχει την ιδιότητα του υπαλλήλου του Υπουργείου Οικονομικών επιβάλλεται Κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών.

99. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. δ' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στην παράγραφο 2 του άρθρου 236 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

2. Αν η αξία των ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

100. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. ε' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στην παράγραφο 2 του άρθρου 237 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

2. Αν η αξία των δώρων ή ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ, επιβάλλεται Κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

101. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. στ' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στο στοιχείο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 237 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

β) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών αν η αξία των δώρων ή ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ.

102. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. ζ' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στην παράγραφο 3 του άρθρου 242 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

3. Αν όμως ο υπαίτιος κάποιας από τις πράξεις των παραγράφων 1 και 2 είχε σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον αθέμιτο όφελος ή να βλάψει παράνομα άλλον, επιβάλλεται κάθειρξη, εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική βλάβη υπερβαίνουν το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ.

103. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. η' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στην περίπτωση γ' υποπερίπτωση ββ του άρθρου 256 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

γ)"Με Κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, αν: α)ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα και η ελάττωση της περιουσίας είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ανώτερης συνολικά δέκα πέντε χιλιάδων ευρώ (15.000) ή β) το αντικείμενο της πράξης έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των εβδομήντα τριών χιλιάδων ευρώ (73.000).

104. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. θ' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στην περίπτωση γ' υποπερίπτωση ββ του άρθρου 258 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Με Κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, αν: α) ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα και το αντικείμενο της πράξης είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας συνολικά ανώτερης δέκα πέντε χιλιάδων ευρώ (15.000) ή β) το αντικείμενο της πράξης έχει αξία μεγαλύτερη των εβδομήντα τριών χιλιάδων ευρώ (73.000).

105. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. ι' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 292Α του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Εφόσον το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ, ο υπαίτιος τιμωρείται με Κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες (100.000) μέχρι πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.

106. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. ια' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στην περίπτωση ε' του άρθρου 374 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

ε) αν η πράξη τελέστηκε από πρόσωπο που διαπράττει κλοπές ή ληστείες κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια ""ή αν η συνολική αξία των αντικειμένων της Κλοπής υπερβαίνει το ποσό των [εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000)ευρώ.

107. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. ιβ' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 375 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Αν η συνολική αξία υπερβαίνει το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000)ευρώ, ο υπαίτιος τιμωρείται με Κάθειρξη μέχρι δέκα ετών."

108. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. ιγ' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 375 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Αν το συνολικό αντικείμενο της πράξης του προηγούμενου εδαφίου υπερβαίνει σε ποσό τις εβδομήντα τρεις χιλιάδες (73.000) ευρώ, τούτο συνιστά επιβαρυντική περίπτωση.

109. Με το άρθρο 25 παρ. 1 στοιχ. ιδ' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στην περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 386 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

β) αν το περιουσιακό όφελος ή η προξηνηθείσα ζημία υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εβδομήντα τριών χιλιάδων (73.000) ευρώ.

110. Με το άρθρο 25 παρ. 2 στοιχ. α' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 216 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος που διαπράττει πλαστογραφίες κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ.

111. Με το άρθρο 25 παρ. 2 στοιχ. β' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στην περίπτωση γ' υποπερίπτωση αα του άρθρου 256 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

α) ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα και η ελάττωση της περιουσίας είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ανώτερης συνολικά των δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ.

112. Με το άρθρο 25 παρ. 2 στοιχ. γ' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στην περίπτωση γ' υποπερίπτωση αα του άρθρου 258 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

γ) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, αν ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε ιδιαίτερα τεχνάσματα και το αντικείμενο της πράξης είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας συνολικά ανώτερης των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ.

113. Με το άρθρο 25 παρ. 2 στοιχ. δ' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στην περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 386 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

α) αν ο υπαίτιος διαπράττει απάτες κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των πέντε δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ.

114. Με το άρθρο 25 παρ. 2 στοιχ. ε' αναπροσαρμόζεται το ποσό το αναφερόμενο στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 390 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Εάν η περιουσιακή ζημία υπερβαίνει το ποσόν των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ, ο δράστης τιμωρείται με Κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών."

115. Με το άρθρο 26 παρ. 1 αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 16 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Αν η αίτηση αφορά την εξαίρεση ολόκληρου του πολυμελούς δικαστηρίου (άρθρο 136 εδ. α') η κατάθεσή της γίνεται τουλάχιστον οκτώ ημέρες πριν από την ημέρα που έχει προσδιοριστεί για τη συζήτηση της υπόθεσης.

116. Με το άρθρο 26 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 16 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

"3. Οι αιτήσεις εξαίρεσης κατά των δικαστικών προσώπων που συμπράττουν ή πρόκειται να συμπράξουν στην ίδια διαδικασία υποβάλλονται εφάπαξ ως προς όλους τους λόγους εξαίρεσης και κατά όλων των προσώπων αυτών πριν από την επιχείρηση της διαδικαστικής ενέργειας. Το δικαστήριο αποφαινεται με ενιαία απόφαση. Κάθε μεταγενέστερη αίτηση δεν λαμβάνεται υπόψη, εκτός αν ταυτόχρονα αποδεικνύεται ότι ο λόγος - της εξαίρεσης έγινε γνωστός ή ανέκυψε μεταγενέστερα."

117. Με το άρθρο 26 παρ. 3 αντικαθίσταται ο τίτλος και το άρθρο 17 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Τι πρέπει να περιέχει και πότε είναι παραδεκτή η αίτηση

1. Η αίτηση εξαίρεσης πρέπει να περιέχει με σαφήνεια τους λόγους της εξαίρεσης, να μνημονεύει τα πραγματικά γεγονότα στα οποία στηρίζονται οι λόγοι αυτοί και να αναφέρει τα μέσα της απόδειξής τους. Την αίτηση πρέπει να την υπογράψει ο ίδιος ο αιτών ή ο ειδικός πληρεξουσός του. Στο έγγραφο της πληρεξουσιότητας πρέπει να αναφέρονται ειδικά και συγκεκριμένα οι λόγοι για τους οποίους ζητείται η εξαίρεση. Διαφορετικά η αίτηση είναι απαράδεκτη.

2. Ο αιτών ή ο ειδικός για το σκοπό αυτό πληρεξουσός του παραδίδει την αίτηση στον εισαγγελέα του δικαστηρίου όπου υπηρετεί το πρόσωπο του οποίου ζητείται η εξαίρεση. Αν ζητείται η εξαίρεση μέλους του δικαστηρίου των συνέδρων, η αίτηση παραδίδεται στον εισαγγελέα του εφετείου, ενώ, αν αφορά μέλος του πταισματοδικείου, στον εισαγγελέα του πλημμελειοδικείου. Η αίτηση για την εξαίρεση μέλους δικαστηρίου που συνεδριάζει μπορεί να υποβληθεί και με προφορική δήλωση, που καταχωρίζεται στα Πρακτικά της συνεδρίασης.

118. Με το άρθρο 26 παρ. 4 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 20 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Αν η εξαίρεση αφορά μέλος του δικαστηρίου των συνέδρων που έχει βαθμό εφέτη ή αντεισαγγελέα εφετών και άνω, αρμόδιο είναι το δικαστήριο των εφετών.

119. Με το άρθρο 27 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 27 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Κατηγορούσα αρχή είναι ο εισαγγελέας κάθε δικαστηρίου ή ο δημόσιος κατήγορος, όπου υπάρχει.

120. Με το άρθρο 27 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 32 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Στις συνεδριάσεις του πταισματοδικείου ο εισαγγελέας μπορεί να παρίσταται σε κάθε περίπτωση ως κατήγορος, ακόμη και όταν την ποινική δίωξη την ασκεί ο πταισματοδίκης (άρθρ. 27 παρ. 2).

121. Με το άρθρο 27 παρ. 3 αντικαθίσταται το άρθρο 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Ο εισαγγελέας, όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας προανάκριση ή ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται. Σε κακουργήματα όμως ή πλημμελήματα που τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών, εκτός: α) των δασικών (πλην του εμπρησμού), αγροτικών και αγορανομικών πλημμελημάτων, β) του άρθρου 79 του ν. 5960/1933 και του άρθρου 1 του α.ν. 86/1967, γ) του άρθρου 17 παρ. 8 του ν. 1337/1983 και του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 83 του ν. 3386/2005, δ) του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 και του πρώτου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 43 του ΚΟΚ και ε) του άρθρου 23 στοιχ. Β' του ν. 248/1914, κινεί την ποινική δίωξη μόνον εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή προανακριτικές πράξεις κατά την παρ. 2 του άρθρου 243 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη. Επίσης, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ή Σώματος ή Υπηρεσίας Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη."

2. Αν η μήνυση ή η αναφορά δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβασίμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών την αρχειοθετεί και υποβάλλει αντίγραφο στον εισαγγελέα εφετών, αναφέροντας τους λόγους που τον οδήγησαν να μην κινήσει την ποινική δίωξη. Στις ίδιες ενέργειες προβαίνει και αν μετά την ενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή τις ανακριτικές πράξεις που έγιναν κατά το άρθρο 243 παρ. 2 ή την ένορκη διοικητική εξέταση κρίνει αιτιολογημένα ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη. Ο εισαγγελέας εφετών έχει δικαίωμα:

α) στην περίπτωση του πρώτου εδαφίου να παραγγείλει προκαταρκτική εξέταση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, αν πρόκειται για κακούργημα ή για πλημμέλημα αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου ή να κινηθεί η ποινική δίωξη

για τα λοιπά εγκλήματα και β) στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου να παραγγείλει να κινηθεί η ποινική δίωξη."

"3. Ο αρμόδιος εισαγγελέας ανασύρει τη δικογραφία από το αρχείο μόνον όταν γίνεται επίκληση ή αναφαίνονται νέα πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία, τα οποία δικαιολογούν κατά την κρίση του την επανεξέταση της υπόθεσης. Στην περίπτωση αυτή, καλεί τον μηνυόμενο ή αυτόν σε βάρος του οποίου διενεργήθηκε η προκαταρκτική εξέταση να παράσχει εξηγήσεις."

122. Με το άρθρο 28 παρ. 1 αντικαθίσταται το άρθρο 46 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

"Αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2, 3 και 4."

123. Με το άρθρο 28 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 47 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Ο εισαγγελέας εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης ή είναι προφανώς αβΑΣιμη στην ουσία της, την απορρίπτει με αιτιολογημένη διαταγή του, η οποία επιδίδεται στον εγκαλούντα.

124. Με το άρθρο 28 παρ. 3 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 47 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

3. Όσα αναφέρονται στα άρθρα 43 παράγραφος 1 και παράγραφοι 3, 44 και 45 εφαρμόζονται και ως προς την έγκληση.

125. Με το άρθρο 28 παρ. 4 αντικαθίσταται το άρθρο 48 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Ο εγκαλών μπορεί μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την Επίδοση της διάταξης του εισαγγελέα κατά τις παρ. 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου να προσφύγει στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών κατά της διάταξης του εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Η προθεσμία δεν παρεκτείνεται εξαιτίας της απόστασης. Για την προσφυγή συντάσσεται έκθεση από το γραμματέα της εισαγγελίας ή από το γραμματέα του πταισματοδικείου

της κατοικίας ή της διαμονής του προσφεύγοντος, που τη διαβιβάζει στο γραμματέα της εισαγγελίας.

"Αν ο εισαγγελέας εφετών δεχθεί την προσφυγή, εφαρμόζεται αναλόγως το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του Αρθρου 43."

126. Με το άρθρο 29 παρ. 1 αντικαθίσταται η περίπτωση α' του άρθρου 109 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Το μεικτό ορκωτό δικαστήριο δικάζει σε πρώτο βαθμό: α) τα κακουργήματα, εκτός από εκείνα που ανήκουν στην αρμοδιότητα των πενταμελών εφετείων.

127. Με το άρθρο 29 παρ. 3 αντικαθίστανται ο τίτλος και η πρώτη περίοδος του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:

Άρθρο 111.- Το δικαστήριο εφετών δικάζει:

"1. Τα κακουργήματα που προβλέπονται από τον Ποινικό Κώδικα σχετικά με το νόμισμα, τα υπομνήματα, την ιδιοκτησία, τα περιουσιακά δίκαια, την ψευδη βεβαίωση υπαλλήλου, νόθευση, απιστία και υπεξαίρεση στην υπηρεσία, αν τελέστηκαν από πολίτες, άσχετα με το πρόσωπο του παθόντα και το ποσό του οφέλους ή της ζημίας ή αν τελέστηκαν από στρατιωτικούς και στρέφονται οπωσδήποτε κατά του Δημοσίου ή νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου ή κατά άλλου νομικού προσώπου από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 263α του Ποινικού Κώδικα και εφ' όσον το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε με αυτά ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε ή απειλήθηκε στο Δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ.

128. Με το άρθρο 29 παρ. 5 αντικαθίσταται η φράση «τριμελές εφετείο» με τη φράση «μονομελές εφετείο» στην παράγραφο 6 του άρθρου 308 Β του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

6. Μέσα σε πέντε ημέρες από τη σύνταξη του σχετικού πρακτικού ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος εισάγει αμέσως την υπόθεση στο τριμελές εφετείο, κλητεύοντας τον κατηγορούμενο.

129. Με το άρθρο 30 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 243 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Η προανάκριση ενεργείται από οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο μετά γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα από τον ανακριτή ενεργείται στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος.

130. Με το άρθρο 30 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 243 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

3. Οι ανακριτικοί υπάλληλοι καλούν τους μάρτυρες για να εξεταστούν και τους κατηγορουμένους για να απολογηθούν ενώπιόν τους."
Τα ειρηνοδικεία που έχουν την έδρα τους στην περιοχή της τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας θεωρούνται γειτονικά.

131. Με το άρθρο 30 παρ. 3 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 248 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Μόλις ο ανακριτής λάβει την παραγγελία του εισαγγελέα, ενεργεί όλες τις ανακριτικές πράξεις που θεωρεί κατά την κρίση του αναγκαίες για να εξακριβωθούν το έγκλημα και οι υπαίτιοι. Τις τυχόν προτάσεις του εισαγγελέα τις λαμβάνει υπόψη του μόνον αν το κρίνει σκόπιμο.

132. Με το άρθρο 30 παρ. 4 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 248 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

3. Αν προηγήθηκε προανάκριση, ο ανακριτής ενεργεί και πάλι τις ανακριτικές πράξεις που έχουν ήδη γίνει, όταν αυτές χρειάζονται συμπλήρωση ή δεν έγιναν νομότυπα ή όταν το κρίνει σκόπιμο.

133. Με το άρθρο 30 παρ. 5 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 250 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Ο ανακριτής έχει το δικαίωμα και οφείλει να επεκτείνει τη δίωξη σε όλους όσοι συμμετείχαν στην ίδια πράξη. Δεν μπορεί όμως να επεκτείνει την ποινική δίωξη και σε άλλη πράξη, έστω και αν είναι συναφής.

134. Με το άρθρο 31 παρ. 1 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Εάν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στο νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη, προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί και όταν με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό να διαπράξει και άλλα εγκλήματα.

135. Με το άρθρο 31 παρ. 2 αντικαθίστανται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Σε περίπτωση διαφωνίας για την προσωρινή κράτηση ή για τους όρους που πρέπει να τεθούν, αποφαινεται το δικαστικό συμβούλιο (άρθρο 305 και 307 στοιχ. στ)".

136. Με το άρθρο 32 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 309 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

2. Το συμβούλιο με αίτηση ενός από τους διαδίκους είναι υποχρεωμένο να διατάσσει την εμφάνιση του συνηγόρου του ενώπιον του με την παρουσία και του εισαγγελέα για να δώσει κάθε διευκρίνιση. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να επιτρέψει και την ενώπιον του εμφάνιση του αιτούντος διαδίκου. Το συμβούλιο μπορεί να προβεί στις προηγούμενες ενέργειες και αυτεπαγγέλτως. Επί υποθέσεων σε βαθμό κακουργήματος, εάν ο αιτών δεν έχει συνήγορο, διατάσσεται υποχρεωτικά η εμφάνιση του. Πάντοτε όμως, όταν διατάσσει την εμφάνιση ενός από τους διαδίκους ή του συνηγόρου του, οφείλει να καλέσει και να ακούσει

συγχρόνως και τους υπολοίπους, αναλόγως. Αν μετά το τέλος της ανάκρισης και την υποβολή των εγγράφων στον εισαγγελέα υποβλήθηκαν στο συμβούλιο από ένα διάδικο έγγραφο ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην κρίση του συμβουλίου, αυτό οφείλει αυτεπαγγέλτως να καλέσει τους υπόλοιπους διαδίκους ή τους αντικλήτους, για να ενημερωθούν και να γνωστοποιήσουν τις παρατηρήσεις τους σε εύλογη προθεσμία, που την καθορίζει το ίδιο."

137. Με το άρθρο 32 παρ. 2 αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

"α) Αν η ανάκριση συνεχίζεται, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού αυτού διαστήματος ο ανακριτής αναφέρει στον εισαγγελέα εφετών με αιτιολογημένη έκθεσή του τους λόγους για τους οποίους δεν περατώθηκε η ανάκριση και διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μέσα σε δέκα ημέρες εισάγει τη δικογραφία στο συμβούλιο πλημμελειοδικών.

Πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση ειδοποιείται με οποιοδήποτε μέσο (έγγραφο, τηλεγράφημα, τηλετύπημα ή τηλεομοιοτυπία) ο κατηγορούμενος να εμφανισθεί ενώπιον του συμβουλίου και εκθέσει τις απόψεις του αυτοπροσώπως ή δια συνηγόρου. Το συμβούλιο, αφού ακούσει τον κατηγορούμενο ή τον συνήγορό του και τον εισαγγελέα, αποφαινεται αμετάκλητα, με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμα, αν πρέπει να απολυθεί προσωρινά ο κατηγορούμενος από τις φυλακές ή να εξακολουθήσει η προσωρινή του κράτηση. Αν η ανάκριση ενεργείται από εφέτη κατά το άρθρο 29, αρμόδιο να αποφανθεί είναι το συμβούλιο των εφετών."

138. Με το άρθρο 32 παρ. 3 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στο εδάφιο α'.

139. Με το άρθρο 32 παρ. 4 αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο για την ακρόαση του κατηγορουμένου και του εισαγγελέα."

140. Με το άρθρο 32 παρ. 5 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 138 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Τα βουλεύματα του δικαστικού συμβουλίου και οι διατάξεις του ανακριτή εκδίδονται ύστερα

από γραπτή πρόταση του εισαγγελέα, ο οποίος την αναπτύσσει και προφορικά.

141. Με το άρθρο 32 παρ. 6 απαλείφεται η φράση «ενώ καλείται ο αιτών και αν είναι δυνατόν και οι άλλοι διάδικοι» στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 18 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Στο δικαστήριο ή στο συμβούλιο δεν συμμετέχει εκείνος που τον αφορά η εξαίρεση, ενώ καλείται ο αιτών και, αν είναι δυνατό, και οι άλλοι διάδικοι.

142. Με το άρθρο 32 παρ. 7 απαλείφεται η φράση «αφού ακούσει τον εισαγγελέα, τον αιτούντα και τους διαδίκους που καλούνται είκοσι τέσσερις ώρες πριν» στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Το δικαστήριο ή το συμβούλιο συνεδριάζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται για το καθένα από τον κώδικα (άρθρ. 305, 306, 329 επ.), αφού ακούσει τον εισαγγελέα, τον αιτούντα και τους διαδίκους που καλούνται είκοσι τέσσερις ώρες πριν, αποφασίζει για την αίτηση εξαίρεσης

143. Με το άρθρο 33 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 142 Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Ενώπιον των δικαστηρίων που εκδικάζουν κακουργήματα, μπορεί να εφαρμοστεί και το σύστημα τήρησης πρακτικών των συζητήσεων με φωνοληψία.

144. Με το άρθρο 33 παρ. 4 αντικαθίστανται τα εδάφια τέταρτο και πέμπτο της παραγράφου 1 του άρθρου 340 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζουν τα εξής:

Ο συνήγορος διορίζεται τρεις ημέρες τουλάχιστον πριν από τη συνεδρίαση, αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος ακόμα και με απλή επιστολή προς τον εισαγγελέα ή τον πρόεδρο. Ο συνήγορος που διορίζεται εξ επαγγέλματος έχει στη διάθεσή του αμέσως τη δικογραφία.

145. Με το άρθρο 33 παρ. 5 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 349 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:

3. Το δικαστήριο, πριν διατάξει την αναβολή, υποχρεούται να ερευνήσει τη δυνατότητα διακοπής της δίκης για δεκαπέντε το πολύ ημέρες, αιτιολογώντας εμπεριστατωμένα ότι δεν μπορεί ο λόγος αναβολής να αντιμετωπισθεί με διακοπή.

4. Δεύτερη αναβολή μπορεί να δοθεί για τους ίδιους ως άνω λόγους και σύμφωνα με τους άνω όρους. Κάθε άλλη αναβολή απαγορεύεται και το δικαστήριο μπορεί μόνο να διατάξει τη διακοπή της δίκης ή της συνεδρίασης για δεκαπέντε το πολύ ημέρες και μέχρι δύο φορές.

146. Με το άρθρο 33 παρ. 10 αντικαθίσταται η περίπτωση α' του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

α) κατά της απόφασης του πταισματοδικείου και του ειρηνοδικείου (άρθρο 116), αν με αυτήν ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε σε κράτηση περισσότερο από είκοσι

ημέρες ή σε πρόστιμο πάνω από πεντακόσια ευρώ ή σε αποζημίωση ή σε χρηματική ικανοποίηση προς τον πολιτικώς ενάγοντα πάνω από εκατό ευρώ συνολικά

147. Με το άρθρο 33 παρ. 11 αντικαθίσταται η πρώτη περίοδος της περίπτωσης β' του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

β) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από τρεις μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από χίλια ευρώ

148. Με το άρθρο 33 παρ. 12 αντικαθίσταται η πρώτη περίοδος της περίπτωσης γ' του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

γ) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (άρθρα 111 παράγραφοι 6 και 116) αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή φυλάκισης πάνω από πέντε μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από χίλια πεντακόσια ευρώ

149. Με το άρθρο 33 παρ. 13 αντικαθίσταται η περίπτωση στ' του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

στ) κατά της απόφασης του μεικτού ορκωτού δικαστηρίου και του τριμελούς εφετείου με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στερητική της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον δύο ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον ενός έτους για πλημμέλημα.

150. Με το άρθρο 34 παρ. 1 αντικαθίσταται το άρθρο 409 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Σε περίπτωση αυτόφωρου πταίσματος επιτρέπεται η σύλληψη του δράστη από κάθε αστυνομικό όργανο που έσπευσε ή από ανακριτικό υπάλληλο μόνο για την βεβαίωση της ταυτότητας του αυτουργού ή την άμεση εισαγωγή του σε δίκη, οπότε αυτή είναι δυνατή, σύμφωνα με τις διατάξεις που ακολουθούν.

151. Με το άρθρο 34 παρ. 2 αντικαθίσταται ο τίτλος και το άρθρο 410 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Βεβαίωση της ταυτότητας ή άμεση εισαγωγή σε δίκη

Άρθρο 410.- Αν συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις του άρθρου 409, εκείνος που έχει συλληφθεί είτε προσάγεται χωρίς καμία αναβολή κατευθείαν στο πλησιέστερο αστυνομικό κατάστημα, όπου εξετάζεται αμέσως, οπότε και συντάσσεται έκθεση από τον ίδιο που τον συνέλαβε ή από κάθε άλλο αστυνομικό υπάλληλο και αμέσως κατόπιν, μόλις βεβαιωθεί η ταυτότητά του, αφήνεται ελεύθερος, είτε οδηγείται αμέσως στο δημόσιο κατήγορο, αν υπάρχει πταισματοδικείο στον ίδιο τόπο και συνεδριάζει εκείνη την ώρα ή μπορεί να συνεδριάσει αμέσως, και προσκομίζονται εκεί οι σχετικές αποδείξεις, οπότε εισάγεται αμέσως σε δίκη σύμφωνα με τις παρακάτω διατάξεις.

152. Με το άρθρο 35 αντικαθίσταται το άρθρο 551 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για διαφορετικά εγκλήματα

Άρθρο 551.- 1. Αν πρόκειται να εκτελεστούν κατά του ίδιου προσώπου περισσότερες αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις για διαφορετικά εγκλήματα που συρρέουν, εφαρμόζονται οι ορισμοί του ποινικού κώδικα για τη συρροή. Αν οι καταδίκες απαγγέληκαν από διαφορετικά δικαστήρια, αρμόδιο για να καθορίσει τη συνολική ποινή που πρέπει να εκτιθεί είναι το δικαστήριο που επέβαλε τη βαρύτερη ποινή ή, αν πρόκειται για ομοειδείς ποινές, το δικαστήριο που επέβαλε την ποινή που έχει τη μεγαλύτερη διάρκεια σε κάθε άλλη περίπτωση το δικαστήριο που εξέδωσε τη νεότερη απόφαση. "Αν ένα από τα δικαστήρια που επέβαλαν τις ποινές είναι το μικρό ορκωτό δικαστήριο αρμόδιο είναι το τριμελές εφετείο, και αν είναι το μικτό ορκωτό εφετείο, αρμόδιο είναι το πενταμελές εφετείο". Αν μία από τις ποινές επιβλήθηκε από στρατιωτικό ή άλλο έκτακτο δικαστήριο, αρμόδιο είναι το δικαστήριο των εφετών της περιφέρειας του.

"2. Αν μεταξύ των προς εκτέλεση αποφάσεων υπάρχει και απόφαση που αμετάκλητα έχει καθορίσει συνολική ποινή, για τον καθορισμό της νέας συνολικής ποινής λαμβάνεται ως βάση η καθορισθείσα συνολική ποινή, εάν αυτή είναι βαρύτερη από τις ποινές που επιβλήθηκαν με τις άλλες αποφάσεις.

Στην περίπτωση αυτή, για τον καθορισμό της κατά την προηγούμενη παράγραφο αρμοδιότητας, λαμβάνεται υπόψη και η απόφαση που έχει καθορίσει τη συνολική ποινή".

"3". Εκείνος που καταδικάστηκε κλητεύεται σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 161 και την προθεσμία του άρθρου 166 στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την παρ. 1 αυτού του άρθρου αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, δεν προσάγεται σ' αυτό, μπορεί όμως να αντιπροσωπευθεί με συνήγορο, που διορίζεται και με απλή επιστολή, την οποία πρέπει να έχει θεωρήσει ο διευθυντής της φυλακής, ή και να υποβάλλει έγγραφο υπόμνημα. Το δικαστήριο αποφαινεται, αφού ακούσει τον καταδικασμένο ή το συνήγορό του, αν είναι παρόντες, καθώς και τον εισαγγελέα ή το δημόσιο κατήγορο. Κατά της απόφασης επιτρέπεται αναίρεση στον καταδικασμένο και στον εισαγγελέα.

153. Με το άρθρο 36 αντικαθίσταται το άρθρο 10 του ν. 3213/2003 (Α' 309), όπως προστέθηκε με το άρθρο 8 του ν. 3849/2010 (Α' 80) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 75 παρ. 3 του ν. 3994/2011 (Α' 165), που ορίζει τα εξής:

"Άρθρο 10

Ποινική διαδικασία

1. Για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 έως 8, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 62, 85 και 86 παράγραφοι 1 και 2 του Συντάγματος, του Κανονισμού της Βουλής και του νόμου για την ποινική ευθύνη των Υπουργών, η ποινική δίωξη ασκείται από τον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών και

ενεργείται απευθείας ανάκριση στο Εφετείο, ύστερα από παραγγελία του εισαγγελέα και ορισμό του εφέτη ανακριτή από την Ολομέλεια του οικείου Εφετείου.

Προς το σκοπό αυτόν, στην αρχή κάθε δικαστικού έτους, η Ολομέλεια του Εφετείου Αθηνών ορίζει δύο εφέτες ανακριτές, με τους αναπληρωτές τους, και η Ολομέλεια των υπολοίπων Εφετείων της χώρας έναν εφέτη ανακριτή, με τον αναπληρωτή του.

«Για την κατηγορία, εφόσον γι' αυτήν έχει ασκηθεί δίωξη ή απαγγελθεί κατηγορία σε βαθμό κακουργήματος, αποφαινεται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό το συμβούλιο των εφετών.»

*** Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 75 παρ.3 Ν.3994/2011, ΦΕΚ Α 165/25.7.2011.

2. Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση των πράξεων αυτών είναι το τριμελές εφετείο σε πρώτο βαθμό και το πενταμελές εφετείο σε δεύτερο βαθμό.

3. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας."

154. Με το άρθρο 37 παρ. 2 αντικαθίσταται η φράση «στον Υπουργό Δικαιοσύνης, κατ' εφαρμογή των άρθρων 74 παρ. 3 και 99 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα» από τη φράση «στο συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου του δικαστηρίου που επέβαλε την απέλαση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 74 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα», στο τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 21 του π.δ. 106/2007 (Α' 135), που ορίζει τα εξής:

Σε περίπτωση που η απόφαση εγγραφής στον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών, επιβλήθηκε κατά την κείμενη νομοθεσία κατόπιν δικαστικής αποφάσεως απέλασης, η ως άνω αίτηση υποβάλλεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης, κατ' εφαρμογή των άρθρων 74 παρ. 3 και 99 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα, μετά την πάροδο 3 ετών από την απέλαση και, σε περίπτωση που

γίνει δεκτή, εφαρμόζεται το άρθρο 3 παρ. 2 περίπτωση (γ) της Κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών, Εθνικής Αμυνας, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης 4000/4/32-ιβ'/4.9.2006 "Καθορισμός των κριτηρίων και της διαδικασίας για την εγγραφή και διαγραφή αλλοδαπών από τον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών.

155. Με το άρθρο 37 παρ. 3 αντικαθίσταται η φράση «εφαρμόζονται τα άρθρα 74 παρ. 3 και 99 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα» από τη φράση «εφαρμόζεται το άρθρο 74 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα», στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 24 του π.δ. 106/2007 (Α' 135), που ορίζει τα εξής:

Για την περίπτωση της επιβολής της απέλασης ως παρεπόμενης ποινής ή μέτρου ασφάλειας, με δικαστική απόφαση, εφαρμόζονται τα άρθρα 74 παρ. 3 και 99 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα.

156. Με το άρθρο 37 παρ. 4 αντικαθίσταται το άρθρο 10 της Υγειονομικής διάταξης Α5/3010/1985 (Β' 593/1985, διόρθωση σφαλμάτων: Β'4/1986), που ορίζει τα εξής:

Οι παραβάτες δίδονται και τιμωρούνται σύμφωνα με το άρθρ.3 του Α.Ν.2520/40, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο μόνο του Νομ.290/43, που κυρώθηκε με την 303/46 ΠΥΣ, αν από άλλες διατάξεις Νόμων ή δ/των δεν προβλέπεται βαρύτερη ποινή.

157. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. α) τροποποιούνται οι ποινές για τις παραβάσεις τις προβλεπόμενες στις διατάξεις των άρθρων 25 του ν. 2224/1994, 72 του ν. 3850/2010 και 1 του α.ν. 501/1937, που ορίζουν τα εξής:

Άρθρο 25

Ποινικές κυρώσεις

1. Κάθε εργοδότης, κατασκευαστής ή παρασκευαστής, εισαγωγέας ή προμηθευτής, που παραβαίνει με πρόθεση τις διατάξεις της νομοθεσίας για την υγιεινή και ασφάλεια της εργασίας του νόμου αυτού και των κανονιστικών πράξεων, που εκδίδονται με εξουσιοδότηση της τιμωρείται με φυλάκιση ή με χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών ή και με τις δύο αυτές ποινές. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων από αμέλεια οι παραπάνω δράστες τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή με χρηματική ποινή.

2. Η υπόθεση εισάγεται προς εκδίκαση με απευθείας κλήση.

3. Σε περίπτωση αναβολής της δίκης, στις υποθέσεις, της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου το δικαστήριο με απόφαση του ορίζει ρητή δικάσιμο, μέσα σε είκοσι μία (21) ημέρες.

Άρθρο 72

Ποινικές κυρώσεις

1. Κάθε εργοδότης, που παραβαίνει με πρόθεση τις διατάξεις της νομοθεσίας, για την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται με εξουσιοδότηση της τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών ή με χρηματική ποινή τουλάχιστον εννιακοσίων ευρώ (900,00 Ε) ή και με τις δύο αυτές ποινές. Κάθε κατασκευαστής ή παρασκευαστής, εισαγωγέας ή προμηθευτής, που παραβαίνει με πρόθεση τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, για την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται με εξουσιοδότηση της τιμωρείται με ποινή φυλάκισης ή με χρηματική ποινή τουλάχιστον διακοσίων ενενήντα τριών ευρώ (293,00 Ε) ή και με τις δύο αυτές ποινές. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων από αμέλεια οι παραπάνω δράστες τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή με χρηματική ποινή.

2. Η υπόθεση εισάγεται προς εκδίκαση με απευθείας κλήση.

3. Σε περίπτωση αναβολής της δίκης, στις υποθέσεις της παραγράφου 1 το δικαστήριο με απόφαση του ορίζει ρητή δικάσιμο, μέσα σε είκοσι μία ημέρες.

158. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. α) τροποποιούνται επίσης οι ποινές για τις παραβάσεις τις προβλεπόμενες στις διατάξεις όλων των βασιλικών ή προεδρικών διαταγμάτων και των υπουργικών αποφάσεων, που ερείδονται ως προς την ποινική κύρωση στις διατάξεις των άρθρων 25 του ν. 2224/1994, 72 του ν. 3850/2010 και 1 του α.ν. 501/1937.

159. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. β) τροποποιούνται οι ποινές για τις παραβάσεις τις προβλεπόμενες στις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 42 του ν. 1892/1990, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

7. Σε κάθε υπόχρεο, που παραβαίνει τις διατάξεις αυτού του άρθρου, καθώς και των διοικητικών πράξεων που εκδίδονται σε εφαρμογή του, επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι ένα έτος κατόπιν μηνύσεως του τοπικά αρμόδιου επιθεωρητή εργασίας ή των αστυνομικών οργάνων. Επίσης επιβάλλεται και πρόστιμο από είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000) έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές με αιτιολογημένη πράξη του επιθεωρητή εργασίας για κάθε παράβαση.

Η πράξη επιβολής προστίμου του επιθεωρητή εργασίας κοινοποιείται με απόδειξη στον παραβάτη, ο οποίος καταβάλλει το πρόστιμο που επιβλήθηκε με κατάθεση του ποσού στο λογαριασμό του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας (Α.Σ.Ε.), που τηρείται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος. Ο παραβάτης μπορεί, μέσα σε προθεσμία 20 ημερών από την κοινοποίηση, να προσφύγει στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, κοινοποιώντας (ο προσφεύγων), επί ποινή απαραδέκτου, το δικόγραφο μέσα σε 10 ημέρες από την κατάθεση του επιθεωρητή εργασίας που επέβαλε το πρόστιμο.

Μετά την πάροδο της προθεσμίας για την άσκηση και κοινοποίηση της προσφυγής, τα σχετικά έγγραφα διαβιβάζονται στη Δ.Ο.Υ. της έδρας της επιχείρησης, το ποσό του προστίμου βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο, με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου και αποδίδεται κατά μήνα υπέρ του λογαριασμού του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας (Α.Σ.Ε.) του Υπουργείου Εργασίας.

Αν ασκηθεί δικαστική προσφυγή κατά της απόφασης επιβολής προστίμου, αναστέλλεται η βεβαίωση του προστίμου στη Δ.Ο.Υ. μέχρι την κοινοποίηση της οριστικής απόφασης επί της προσφυγής, η οποία πλέον συνιστά και τον τίτλο βεβαιώσεως του δημόσιου ταμείου.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

Το πρόστιμο μπορεί να αναπροσαρμόζεται, όσον αφορά το ανώτατο όριο αυτού, με κανονιστική απόφαση του Υπουργού Εργασίας".

160. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. γ) τροποποιούνται οι ποινές για τις παραβάσεις τις προβλεπόμενες στις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του ν. 3526/2007, που ορίζει τα εξής:

1. Οποιος εκμεταλλεύεται, χωρίς άδεια, αρτοποιείο, πρατήριο άρτου ή Εγκατάσταση περάτωσης έψησης, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή με χρηματική ποινή. Η χρηματική ποινή μπορεί να επιβληθεί και μαζί με την ποινή της φυλάκισης.

161. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. δ) τροποποιούνται οι ποινές για τις παραβάσεις τις προβλεπόμενες στις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 2946/2001, που ορίζει τα εξής:

1. Με φυλάκιση μέχρι ένα μήνα και με χρηματική ποινή έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές τιμωρείται όποιος παραβεί τις διατάξεις των περιπτώσεων α' ή δ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του νόμου αυτού (ή τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 2833/2000), όπως κάθε φορά ισχύει. Η χρηματική ποινή μπορεί να αυξηθεί έως τρία εκατομμύρια (3.000.000) δραχμές, αν χρησιμοποιήθηκαν ανεξίτηλες ουσίες.

2. Με φυλάκιση μέχρι έξι μήνες και με χρηματική ποινή έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές τιμωρείται όποιος παραβεί τις διατάξεις των περιπτώσεων β', γ', ε' και στ' της παρ. 1, και των περιπτώσεων α' και γ' της παρ. 2, του άρθρου 2. Με την ίδια ποινή, τιμωρείται όποιος προβάλλει υπαίθρια διαφήμιση σε χώρους που δεν έχουν καθοριστεί ειδικά για το σκοπό αυτόν, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 3, καθώς και όποιος προβάλλει υπαίθρια διαφήμιση ή εγκαθιστά πλαίσια, χωρίς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 5, άδεια.

3. Με φυλάκιση έως έξι μήνες και με χρηματική τιμή έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές τιμωρείται όποιος παραβαίνει τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 11.

4. Οι πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων, οι εντεταλμένοι ή διευθύνοντες σύμβουλοι Α.Ε., οι διαχειριστές Ε.Π.Ε., καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν τη διοίκηση ή τη διαχείριση άλλων νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, δημοτικών και κοινοτικών νομικών προσώπων, καθώς και δημοτικών επιχειρήσεων, που αναθέτουν διαφημιστικές πράξεις κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου, τιμωρούνται ως αυτουργοί, ανεξάρτητα από την τυχόν ποινική ευθύνη άλλου φυσικού προσώπου.

5. Οι ποινές των προηγούμενων παραγράφων επιβάλλονται εφόσον δεν προβλέπονται ποινές αυστηρότερες από άλλες διατάξεις.

162. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. ε) τροποποιούνται οι ποινές για τις παραβάσεις τις προβλεπόμενες στις διατάξεις των άρθρων 9 και 10 του ν. 392/1976, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:
Άρθρον 9.

1. Φυσικά πρόσωπα ή διευθύνται ή διαχειρισταί ή εκπρόσωποι νομικών

προσώπων παραβαίνοντες τας διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 2 και 3 παρ. 2 του παρόντος τιμωρούνται με φυλάκισιν μέχρις 6 μηνών και χρηματικήν ποινήν μέχρις 20.000

2. Εν περιπτώσει παραβάσεως της διατάξεως του άρθρου 1 παρ. 2 του παρόντος, αι Αστυνομικαί αρχαί, κατόπιν εγγράφου παραγγελίας του ΕΟΤ, προβαίνουν εις την διακοπήν της λειτουργίας χώρων οργανωμένης κατασκηνώσεως απομακρύνουσαι αναγκαστικώς τους εν αυτοίς διαμένοντας και το προσωπικόν και απαγορεύουσαι την εις τους χώρους τούτους είσοδον. Τα εν λόγω μέτρα λαμβάνονται μετά πάροδον απράκτου τασσομένης ευλόγου προθεσμίας προς διακοπήν της παρανόμου λειτουργίας.

3. Εγκαταστάσεις χώρων οργανωμένης κατασκηνώσεως ιδρυθέντων ή λειτουργουσών άνευ των κατά το άρθρον 1 αδειών κατεδαφίζονται υπό της Αστυνομικής Αρχής κατόπιν εγγράφου παραγγελίας του ΕΟΤ, εάν οι ιδιοκτήται ή οι εκμεταλλευόμενοι αυτάς δεν προβώσι μετά προηγηθείσαν έγγραφον πρόσκλησιν και εντός της δια ταύτης τασσομένης προθεσμίας εις τας οριζόμενας κατεδαφίσεις και την ανάληψιν των υλικών.

Αι γενόμεναι δαπάναι κατεδαφίσεως ή μεταφοράς υλικών βαρύνουν τ' ανωτέρω πρόσωπα καταβαλλόμεναι δε υπό του ΕΟΤ, ε εις βάρος και δια λογαριασμόν των υποχρέων, βεβαιούται εν συνεχεία και εισπράττονται παρ' αυτών μέσω των Δημοσίων Ταμείων κατά τας περί Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων διατάξεις.

Άρθρον 10.

1. Επi των χώρων οργανωμένης κατασκηνώσεως δεν εφαρμόζονται αι διατάξεις του Νόμου 3185/1955 "περί κέντρων διακοπών και παραθερισμού αλλοδαπών εν Ελλάδι" και της υπ' αριθ. Γγ/6800/22.6.1966 Υγειονομικής Διατάξεως "περί κατασκηνώσεως και λαϊκών θερέτρων". Από της ισχύος του παρόντος Νόμου η υπο της ανωτέρω Υγειονομικής Διατάξεως προβλεπομένη αδεια χορηγείται μόνον δια ομαδικούς παραθερισμούς συλλόγων και λοιπών οργανώσεων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρος και δια παιδικάς μαθητικάς και προσκοπικάς κατασκηνώσεις.

"2. Απαγορεύεται η εγκατάσταση σκηνών ή στάθμευση τροχόσπιτων σε αρχαιολογικούς χώρους, αιγιαλούς, παραλίες, παρυφές δημόσιων δασών, και εν γένει κοινόχρηστους χώρους, καθώς και η φιλοξενία πέραν του ενός τροχόσπιτου από καταστηματάρχες ή ιδιώτες.

Οι παραβάτες τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι τρεις (3) μήνες ή με χρηματική ποινή ή και με τις δύο ποινές, εφόσον δεν προβλέπεται βαρύτερη ποινή από άλλη διάταξη, διατασσόμενης συγχρόνως υπό του δικαστηρίου της βίαιης αποβολής τους.

Διαδικασία τηρείται η οριζόμενη από τα άρθρα 417 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την ανάκριση και εκδίκαση των επ' αυτοφόρω πλημμελημάτων."

163. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. στ) τροποποιούνται οι ποινές για τις παραβάσεις τις προβλεπόμενες στις διατάξεις του άρθρου 19 του α.ν. 412/1936, που ορίζει τα εξής:

- 1. Κάτοχος ή οδηγός φορτηγού αυτοκινήτου μη συμμορφούμενος προς τις διατάξεις των άρθρ. 11, 12, και 13 τιμωρείται διά χρηματικής ποινής 500 δραχμών, εν υποτροπή δε διά 1500 δρχ., ως και δι' αφαιρέσεως της αδείας κυκλοφορίας του αυτοκινήτου και αδείας ικανότητας του οδηγού επί 15 ημέρας, των αδειών κατασχομένων αμέσως υπό της οικείας αστυνομικής Αρχής, υποχρεουμένης ταύτης ν' αναφέρει αμελλητί εις το υπουργείον Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων .
- 2. Κάτοχος ή οδηγός φορτηγού αυτοκινήτου, ούτινος το μεταφερόμενον φορτίον υπερβαίνει το εν τη αδεία κυκλοφορίας αναγραφόμενον ωφέλιμον φορτίον, τιμωρείται διά χρηματικής ποινής 500 μέχρι 1000 δραχμών, εν υποτροπή δε διά 3000 δραχμών και δι' αφαιρέσεως της αδείας κυκλοφορίας ενός μηνός και το οδηγού μέχρι δύο μηνών, δι' αποφάσεως του υπουργού Σιδηροδρόμων - Αυτοκινήτων, των αδειών τούτων κατασχομένων αμέσως υπό της βεβαιούσης την παράβασιν Αρχής και υποβαλλομένων παρ' αυτής τω υπουργείω Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων.
- 3. Κάτοχος ή οδηγός αυτοκινήτου υποπεσών τρις εντός του αυτού έτους εις την παράβασιν της προηγουμένης παραγράφου τιμωρείται δι' οριστικής αφαιρέσεως της αδείας κυκλοφορίας του αυτοκινήτου, ως και της αδείας οδηγού, κατόπιν αποφάσεως του υπουργού Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων, της αποφάσεως ταύτης ούσης αμετακλήτου.
- 4. Κάτοχος ή οδηγός αυτοκινήτου παραβαίνων τας διατάξεις του άρθρου 10 του παρόντος τιμωρείται δι' αφαιρέσεως μέχρις ενός μηνός της αδείας κυκλοφορίας του αυτοκινήτου και της αδείας του οδηγού, κατόπιν αποφάσεως του υπουργού Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων, επιβαλλομένης επί πλέον αυτών της ποινής του άρθρου 42 του νόμου 4841. Εν υποτροπή δε αφαιρείται η άδεια κυκλοφορίας του αυτοκινήτου οριστικώς, δι' αποφάσεως του υπουργού Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων.
- 5. Ο κυκλοφορών αυτοκίνητα αυτοβούλως επί υπεραστικής οδικής συγκοινωνίας προς εκτέλεσιν μεταφορών αντί πληρωμής κομίστρου καθ' επιβάτην ή μεταφοράν εμπορευμάτων επί κομίστρω ή οπωσδήποτε εργαζόμενος εις τοιαύτας γραμμάς κατά παράβασιν του παρόντος νόμου τιμωρείται με την ποινήν του άρθρου 42 του ν.4841, εν υποτροπή δε διά φυλακίσεως 4 μηνών και χρηματικής ποινής 2.000 έως 5.000 δραχμών.
- 6. Απαντα τα αυτοκίνητα υπεραστικών ή δευτερευουσών συγκοινωνιών υπόκεινται εις τας εκάστοτε διατάξεις και περιορισμούς ους ήθελον επιβάλη διατάγματα, κανονισμοί, ή πράξεις του υπουργού Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων, ως και εις πάντας τους όρους και περιορισμούς τους τυχόν αναγεγραμμένους εις τας οδικάς αδείας.
- 7. Ο παραβαίνων πάσαν τοιαύτην διάταξιν διατάγματος, κανονισμού, ή πράξεως του υπουργού Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων τιμωρείται κατά τις διατάξεις του άρθρου 41 του ν.4841, ως και δι' αφαιρέσεως της αδείας κυκλοφορίας και ειδικής αδείας μέχρι 10 ημερών ή του οδηγού και εισπράκτορος μέχρι * ημερών. -Εν υποτροπή επιβάλλεται υπό του υπουργού Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων ποινή αφαιρέσεως της αδείας κυκλοφορίας και ειδικής τοιαύτης, ως και του οδηγού και εισπράκτορος από ενός μηνός μέχρις οριστικής αφαιρέσεως. -Οι ν. ΓΩΙΗ περί αναστολής της τελέσεως της ποινής και 3762 περί μετατροπής ποινής δεν εφαρμόζονται επί των εν τω παρόντι άρθρω προβλεπομένων αδικημάτων, άτινα εισάγονται προς έκτασιν κατά την διαδικασίαν του νόμου περί εκδικάσεως πλημμελημάτων τινών επ' αυτοφώρω. -Αι επιβαλλόμεναι διοικητικάί ποιναί είναι αμέσως εκτελεσταί, εκτός της περιπτώσεως καθ' ην η εκτέλεσις ήθελεν επιφέρει πρόσκομμα εις

την κανονικήν διεξαγωγήν της υπηρεσίας, οπότε εκτελούνται άμα τη εκλείψει του κωλύματος και εν τη περιπτώσει ταύτη η σχετική αναστολή εκτελέσεως της ποινής εγκρίνεται υπό του εκμεταλλευομένου τας οδικάς συγκοινωνίας, τούτου οφείλοντος να αναφέρει πάραυτα εις τον υπουργόν Σιδηροδρόμων Αυτοκινήτων διά την έγκρισιν της αναστολής, καθ' περίπτωσιν η ποινή έχει επιβληθή υπό τούτου. -Αι διά του παρόντος νόμου καθοριζόμεναι χρηματικάί ποιναί επιβάλλονται είτε υπό του αρμοδίου * είτε υπό του υπουργού Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων ή των γενικών διοικητών εις τας περιφέρειας των οποίων εγένετο η παράβασις και εισπράττονται τας διατάξεις του περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων νόμου. -Αι λεπτομέρειαι του παρόντος κανονίζονται δι' αποφάσεων του υπουργού Σιδηροδρόμων και Αυτοκινήτων. -Πάσα διάταξις αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον καταργείται. -

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

164. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. ζ) τροποποιούνται οι ποινές για τις παραβάσεις τις προβλεπόμενες στις διατάξεις των άρθρων 17 του α.ν. 431/1937, 11 του α.ν. 1108/1938 και 25 του ν.δ. 3430/1955, που ορίζουν τα εξής:

Άρθρο 17

1. Οι παραβάται οίας δήποτε διατάξεως του παρόντος νόμου, τιμωρούνται δι' αποφάσεως του αρμοδίου Πλημμελειοδικείου διά χρηματικής ποινής μέχρι 5.000 δρχ. ή διά φυλακίσεως μέχρι ενός μηνός ,εν υποτροπή δε μέχρι του διπλασίου αυτών , επιφυλασσομένων των δυνάμει των ειδικών Αγορανομικών Νόμων επιβαλλομένων βαρυτέρων ποινών , δύνανται δε να εισαχθώσι και εκδικασθώσι κατά την διαδικασίαν των επ' αυτοφώρω αδικημάτων.

2. Πλην των ανωτέρω ποινών ο Υφυπουργος Τύπου και Τουρισμού δύναται μετά σύμφωνον γνώμην της εν άρθρω 3 του παρόντος νόμου Επιτροπής να ανακαλέση την άδειαν λειτουργίας Ξενοδοχείου τινός μέχρι δύο μηνών , εάν το Ξενοδοχείον τούτο εισέπραξε ποσόν πλέον του διά των σταθερών τιμών καθοριζομένου , υποχρεουμένου συνάμα του Ξενοδόχου όπως επιστρέψη εις τον πελάτην το επί πλέον εισπραχθέν ποσόν . Η ποινή αυτη είναι ανέκκλητος.

3. Τα ανωτέρω αδικήματα διώκονται αυτεπαγγέλτως.
Αρθρ.11.

Πάσα διάταξις αντικειμένη εις τον παρόντα Νόμον καταργείται, οι δε παραβάται οίας δήποτε διατάξεως αυτού τιμωρούνται τη εγκλήσει παντός ενδιαφερομένου ως και πάσης Αρχής διά των υπό του άρθρ.17 του Α.Ν. 431/1937 προβλεπομένων ποινών.

Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρον 25.

Πάσα οιαδήποτε παράβασις των ν. 431/37, 1108/38 και του παρόντος, τιμωρείται δι' αποφάσεως του αρμοδίου Πλημ/κειου δια χρηματικής ποινής μέχρι 5.000 δρχ. ή δια φυλακίσεως μέχρις ενός μηνός, εν υποτροπή δε μέχρις του διπλασίου αυτών, επιφυλασσομένων των δυνάμει των ειδικών Αγορανομικών Νόμων επιβαλλομένων βαρυτέρων ποινών, δύναται δε να εισαχθή και εκδικασθή κατα την διαδικασίαν των επ' αυτοφόρω αδικημάτων.

165. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. η) τροποποιούνται οι ποινές για τις παραβάσεις τις προβλεπόμενες στις διατάξεις των άρθρων 22 του π.δ. 778/1980, 117 του π.δ. 1073/1981 και 9 του ν. 1396/1983, που ορίζουν τα εξής:

Άρθρον 22.

Ποινικαί διατάξεις.

Πάσα παράβασις των διατάξεων του παρόντος, διώκεται και τιμωρείται συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 3 του Β. Δ/τος 25.8/5.9.1920 "περι κωδικοποιήσεως των περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών διατάξεων", ως αύται αντικατεστάθησαν δια του άρθρου 1 έδ. β' του Ν. 2943/22 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως εργατικών τινων νόμων".

Άρθρον 117.

Πάσα παράβασις των διατάξεων του παρόντος διώκεται και τιμωρείται συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 3 του Β.Δ. 25-8/5.9.20 "περί κωδικοποιήσεως των περί υγιεινής και ασφαλείας των εργατών διατάξεων, ως αύται αντικατεστάθησαν διά του άρθρου 1 έδαφ. β του Ν. 2943/1922 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως εργατικών τινών νόμων".

Άρθρο 9

Ποινικές κυρώσεις.

Ο εκ δόλου ή εξ αμελείας παραβαίνων τις υποχρεώσεις που ορίζονται στα άρθρα 3 έως και 8 του νόμου αυτού τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι έξι μήνες ή με χρηματική ποινή ή και με τις δύο αυτές ποινές, εφόσον από άλλη διάταξη δεν προβλέπεται βαρύτερη ποινή.

166. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. θ) τροποποιούνται οι ποινές για τις παραβάσεις τις προβλεπόμενες στις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 2853/1922.

167. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. ι) τροποποιούνται οι ποινές για τις παραβάσεις τις προβλεπόμενες στις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 439/1945.

168. Με το άρθρο 38 παρ. 1 στοιχ. ια) τροποποιούνται οι ποινές οι προβλεπόμενες στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του ν. 608/1948, που ορίζει τα εξής:

3. Η μετά τη τοποθέτησιν των ρυθμιστικών δικλίδων μη συμμορφωσις των υποχρέων προς τας κατα διατάξεις της παρ.1 του παρόντος άρθρου επιβαλλομένας αυτοίς υποχρεώσεις αποτελεί αδίκημα τιμωρούμενον διά ποινής φυλακίσεως μεχρις εξ μηνών ή χρηματικής ποινής τουλάχιστον διακοσίων χιλιάδων δραχμών ή δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων, εκδικαζόμενον δε κατα την διαδικασίαν περί Μονομελών Πλημμελειοδικείων ως κατεπείγον.

169. Με το άρθρο 38 παρ. 2 αναπροσαρμόζεται το όριο το προβλεπόμενο στις διατάξεις των άρθρων 268 του ν.δ. 86/1969, 37, 38 και 39 του ν. 3585/2007, που ορίζουν τα εξής:

Παράνομος υλοτομία και κλαδονομή - Παράβασις
αστυνομικών διατάξεων.

Άρθρον 268.

1. Ο οπωσδήποτε βλάπτων δάσος ή δασικήν έκτασιν ή προξενών οιανδήποτε φθοράν, ο άνευ αδείας υλοτομίας ή προκειμένου περί ατελών υλοτομιών, ο άνευ εγκρίσεως ή εγκαταστάσεως ή παρά τας υποδείξεις των αρμοδίων δασικών οργάνων, όπου απαιτούνται τοιαύται, ή, προκειμένου περί μη δημοσίων δασών, ο άνευ αδείας και του ιδιοκτήτου ή του διακατόχου του δάσους, υλοτομών, κατασκευάζων ή συλλέγων δασικά προϊόντα, εφ' όσον ειδικαί διατάξεις του παρόντος κώδικος δεν ορίζουν άλλως τιμωρούνται διά προστίμου ή κρατήσεως ή και δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων, εάν ουδεμία εκ της παραβάσεως επήλθε ζημία, ή η προξηνηθείσα τοιαύτη δεν υπερβαίνει τας χιλίας δραχμάς.

2. Εάν η ζημία υπερβαίνει τας χιλίας δραχμάς, ο παραβάτης τιμωρείται κατά τας διατάξεις των άρθρων 381 και 382 του ποινικού κώδικος. Ως επιβαρυντική περίπτωσις θεωρείται, εάν το δάσος είναι δημόσιον.

3. Οι παραβάται των δασικών αστυνομικών διατάξεων τιμωρούνται διά προστίμου ή κρατήσεως, εκτός εάν η εκ της παραβάσεως αυτών προκύψασα ζημία είναι μεγαλύτερα των χιλίων δραχμών, ότε τιμωρούνται διά των ποινών της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

4. Διά των ποινών του παρόντος άρθρου τιμωρούνται και οι παραβάται των περί κλαδονομής διατάξεων του άρθρου 112. Η κλαδονομή εντός δημοσίων, δημοτικών ή κοινοτικών δασών θεωρείται ως επιβαρυντική αιτία.

Άρθρο 37

Κλοπή και υπεξαίρεση

1. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων των άρθρων 374, 375 παρ. 1 και 2 του Ποινικού Κώδικα, ο υπαίτιος κλοπής ή υπεξαίρεσης ξένου (ολικώς ή εν μέρει) ή κοινόχρηστου αγροτικού κινητού κτήματος, η αξία του οποίου δεν υπερβαίνει τα 300 ευρώ, τιμωρείται με κράτηση μέχρι τριών (3) μηνών ή με πρόστιμο.

2. Η διάταξη του άρθρου 379 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα εφαρμόζεται και για τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 38

Φθορά αγροτικού κτήματος

1. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων του άρθρου 382 παράγραφοι 2 και 4 του Ποινικού Κώδικα, ο υπαίτιος φθοράς ξένου (ολικώς ή εν μέρει) ή κοινόχρηστου αγροτικού κτήματος αξίας μέχρι 300 ευρώ ή αν η ζημία που προξενήθηκε από τη φθορά δεν υπερβαίνει τα 300 ευρώ, τιμωρείται με κράτηση μέχρι τριών (3) μηνών ή με πρόστιμο. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και ο υπαίτιος διατάραξης, με οποιονδήποτε τρόπο, της κανονικής ροής αρδευτικών υδάτων, αν η ζημία που προξενήθηκε δεν υπερβαίνει τα 300 ευρώ.

2. Η διάταξη του άρθρου 384 Π.Κ. εφαρμόζεται αναλόγως και επί των αδικημάτων της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 39

Φθορά με ζώα

1. Οποιος με πρόθεση προκαλεί αγροτική φθορά, κατά την έννοια της παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου, με ζώα, πτηνά ή μέλισσες, η οποία έχει αντικείμενο πράγμα αξίας μέχρι 300 ευρώ ή αν η ζημία που προξενήθηκε δεν υπερβαίνει τα 300 ευρώ, τιμωρείται με κράτηση μέχρι τριών (3) μηνών ή με πρόστιμο.

2. Εάν η κατά την προηγούμενη παράγραφο πράξη τελέσθηκε από αμέλεια, επιβάλλεται πρόστιμο ή κράτηση.

3. Η διάταξη του άρθρου 384 Π.Κ. εφαρμόζεται και για το κατά την παράγραφο 1 αδίκημα, εκτός αν ο δράστης επανειλημμένως είχε τελέσει το αδίκημα αυτό από πρόθεση ή αμέλεια.

170. Με το άρθρο 39 παρ. 1 αντικαθίσταται η διάταξη του άρθρου 87 παρ. 5 του ν. 3386/2005 (Α'212), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 48 παρ. 3 του ν. 3772/2009 (Α'112), που ορίζει τα εξής:

5. Όποιος διευκολύνει την είσοδο στο ελληνικό έδαφος ή την έξοδο από αυτό υπηκόου τρίτης χώρας, χωρίς να υποβληθεί στον έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 5, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ. Αν ο ανωτέρω ενήργησε εκ κερδοσκοπίας ή κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή το έγκλημα τελείται από δύο

(2) ή περισσότερους από κοινού, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ."

171. Με το άρθρο 39 παρ. 2 αντικαθίσταται η διάταξη του άρθρου 88 παρ. 1 του ν. 3386/2005 (Α'212), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 48 παρ. 4 του ν. 3772/2009 (Α'112), που ορίζει τα εξής:

"1. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες πλοίου, πλωτού μέσου ή αεροπλάνου και οδηγοί κάθε είδους μεταφορικού μέσου που μεταφέρουν από το εξωτερικό στην Ελλάδα υπηκόους τρίτων χωρών, που δεν έχουν δικαίωμα εισόδου στο ελληνικό έδαφος ή στους οποίους έχει απαγορευθεί η είσοδος για οποιαδήποτε αιτία, καθώς και αυτοί που τους παραλαμβάνουν από τα σημεία εισόδου, τα εξωτερικά ή εσωτερικά σύνορα, για να τους προωθήσουν στο εσωτερικό της Χώρας ή στο έδαφος κράτους - μέλους της Ε.Ε. ή τρίτης χώρας ή διευκολύνουν τη μεταφορά τους ή εξασφαλίζουν σε αυτούς κατάλυμα για απόκρυψη τιμωρούνται:

α. με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων (10.000) έως τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο,

β. με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή τριάντα χιλιάδων (30.000) έως εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο, αν ο υπαίτιος ενεργεί εκ κερδοσκοπίας, κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή είναι υπότροπος ή έχει την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου ή τουριστικού ή ναυτιλιακού ή ταξιδιωτικού πράκτορα ή αν δύο ή περισσότεροι ενεργούν από κοινού,

γ. με κάθειρξη τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,

δ. με ισόβια κάθειρξη και χρηματική ποινή τουλάχιστον επτακοσίων χιλιάδων (700.000) ευρώ για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο, αν στην περίπτωση γ' επήλθε θάνατος."

172. Με το άρθρο 40 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 1 του ν. 3900/2010, που ορίζει τα εξής:

1. Οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα ή μέσο ενώπιον οποιουδήποτε διοικητικού δικαστηρίου μπορεί να εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας με πράξη τριμελούς Επιτροπής, αποτελούμενης από τον Πρόεδρο του, τον αρχαιότερο Αντιπρόεδρο και τον Πρόεδρο του αρμόδιου καθ' ύλην Τμήματος, ύστερα από αίτημα ενός των διαδίκων, όταν με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων.

Η πράξη αυτή δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες των Αθηνών και συνεπάγεται την αναστολή εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα. Μετά την επίλυση του, το Συμβούλιο της Επικρατείας μπορεί να παραπέμψει το ένδικο μέσο ή βοήθημα στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο. Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας δεσμεύει τους διαδίκους της ενώπιον του δίκης, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι παρεμβάντες.

Στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μπορεί να παρέμβει κάθε διάδικος σε εκκρεμή δίκη, στην οποία τίθεται το ίδιο ως άνω ζήτημα, και να προβάλει τους ισχυρισμούς του σχετικά με το ζήτημα αυτό. Για την εν λόγω παρέμβαση δεν καταλογίζεται δικαστική δαπάνη, η δε μη άσκηση της δεν δημιουργεί δικαίωμα ασκήσεως ανακοπής ή τριτανακοπής.

2. Όταν διοικητικό δικαστήριο επιλαμβάνεται υπόθεσης, στην οποία ανακύπτει τέτοιο ζήτημα, μπορεί με απόφαση του, που δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα, να υποβάλει σχετικό προδικαστικό ερώτημα στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Το δεύτερο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναλόγως.

Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι υποχρεωτική για το δικαστήριο που υπέβαλε το ερώτημα και δεσμεύει τους παρεμβάντες ενώπιον του.

173. Με το άρθρο 45 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 34 Α του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 7 του ν. 3900/2010, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και ένα σύμβουλο μπορεί, με ομόφωνη απόφαση του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας αναρμοδίως.

Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής.

Μετά τον ορισμό εισηγητή και δικασίμου κατά το άρθρο 20, ο εισηγητής, αν κρίνει ότι το ένδικο βοήθημα ή μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή αβάσιμο ή ότι αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου δικαστηρίου, μπορεί να προτείνει στον Πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του παρόντος άρθρου. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη εισαγωγής στον ανωτέρω σχηματισμό κοινοποιείται κατά το άρθρο 21, καθώς και στον διάδικο που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο.

Οι πάρεδροι συμμετέχουν στους σχηματισμούς της παραγράφου αυτής με αποφασιστική ψήφο.

174. Με το άρθρο 47 παρ. 1 αντικαθίστανται οι περιπτώσεις β και γ της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ΚΔΔ, που ορίζουν τα εξής:

β) των φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών, των οποίων το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ, ανήκει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό στο εφετείο,

γ) των χρηματικών διαφορών, των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων ευρώ, ανήκει στο μονομελές πρωτοδικείο.

175. Με το άρθρο 47 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 218 του ΚΔΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από την παράγραφο 1 του άρθρου 42 του ν. 3900/2010, που ορίζει τα εξής:

1. Καθ' ύλην Αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το άρθρο 216 διαφορών είναι, στον πρώτο βαθμό, το μονομελές πρωτοδικείο, ενώ στο δεύτερο βαθμό το τριμελές εφετείο.

Εφόσον η απαίτηση, για την οποία χωρεί η εκτέλεση, δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων ευρώ, αρμόδιο καθίσταται το μονομελές εφετείο.

176. Με το άρθρο 50 παρ. 2 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 142 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

2. Η κατάργηση διαπιστώνεται με Απόφαση του δικαστηρίου, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στην παρ. 7 του άρθρου 143, τα οποία, εφόσον δεν έχει ορισθεί δικάσιμος, εφαρμόζονται και στην περίπτωση δ' της προηγούμενης παραγράφου.

177. Με το άρθρο 51 αντικαθίσταται το άρθρο 126α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Το δικαστήριο, με Απόφαση του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, και σε υποθέσεις αρμοδιότητος μονομελούς δικαστηρίου ο οριζόμενος δικαστής με Απόφαση του, μπορεί να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προφανώς απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει, όταν συντρέχει περίπτωση κατά το άρθρο 12 παράγραφος 2, στο Αρμόδιο δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί σε αυτό αναρμοδίως. Με την ίδια Απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας.

2. Ο πρόεδρος του συμβουλίου διοίκησης ή ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο οριζόμενος από αυτούς δικαστής, με πράξη του πάνω στο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, ορίζει το τμήμα ή τον δικαστή που θα προβεί στην κατά την προηγούμενη παράγραφο εκδίκαση του. Για τις υποθέσεις για τις οποίες έχει προσδιορισθεί δικάσιμος, η πιο πάνω Αρμοδιότητα ανήκει στον πρόεδρο του οικείου τμήματος, ο οποίος με την ίδια πράξη διατάζει και τη διαγραφή τους από το πινάκιο.

3. Η Απόφαση επιδίδεται σε αυτόν που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο. Ο τελευταίος μπορεί, με αίτηση του που κατατίθεται εντός Προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την επίδοση και πάντως όχι μετά την πάροδο τριών (3) ετών από την έκδοση της Απόφασης, να ζητήσει τη Συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, καταβάλλοντος ως ειδικό επιπλέον παράβολο τριπλάσιο από το κατά περίπτωση προβλεπόμενο και, επί φορολογικών εν γένει διαφορών, το τριπλάσιο του κατά το άρθρο 277 παράγραφος 3 παραβόλου. Στην περίπτωση αυτή, η Απόφαση που λήφθηκε σε συμβούλιο παύει να ισχύει και η υπόθεση εισάγεται για Συζήτηση σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 127 και επομένων.

4. Για το καταβαλλόμενο κατά την προηγούμενη παράγραφο ειδικό παράβολο εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 9 και 10 του άρθρου 277 του παρόντος. Επί απορρίψεως του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, το δικαστήριο, εκτιμώντας τις περιστάσεις, απαγγέλλει ως ποινή τον πολλαπλασιασμό έως και

του τριπλασίου του ειδικού παραβόλου."

178. Με το άρθρο 52 παρ.1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 189 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

1. Ο εισηγητής συντάσσει σχέδιο της Απόφασης, το οποίο περιλαμβάνει το ιστορικό, το σκεπτικό και το διατακτικό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο επόμενο διατακτικό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο επόμενο άρθρο. Το σχέδιο υπογράφεται, στις πολυμελείς συνθέσεις, από τον εισηγητή και τον πρόεδρο, ενώ στις μονομελείς, από το δικαστή που δίκασε την υπόθεση. Στο σχέδιο, αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, τίθεται και η χρονολογία της διάσκεψης.

179. Με το άρθρο 52 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 189 του ΚΔΔ, που ορίζει τα εξής:

3. Η Απόφαση δημοσιεύεται από το σχέδιο, απαγγέλλεται δε σε δημόσια συνεδρίαση του δικαστηρίου.

180. Με το άρθρο 52 παρ. 3 αντικαθίσταται ο τίτλος του άρθρου 191 του ΚΔΔ, όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

"Σύνταξη και Υπογραφή του πρωτοτύπου".

181. Με το άρθρο 61 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 7 του άρθρου 2 του ν. 3051/2002, που ορίζει τα εξής:

7. Τα θέματα εσωτερικής λειτουργίας κάθε ανεξάρτητης αρχής ρυθμίζονται από εσωτερικό Κανονισμό που εκ δίδεται από την ίδια και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ο οποίος πρέπει να είναι σύμφωνος με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Ως την έκδοση Κανονισμού Λειτουργίας εφαρμόζονται οι Ισχύουσες κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου διατάξεις ή κανονισμοί κατά το μέρος που δεν είναι αντίθετοι με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

182. Με το άρθρο 61 παρ. 2 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 2 και 5 του άρθρου 3 του ν. 3051/2002, που ορίζουν τα εξής:

2. Τα μέλη των ανεξάρτητων αρχών και οι αναπληρωτές τους, όπου προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, επι λέγονται από τη Βουλή σύμφωνα με το άρθρο 101 Α παρ. 2 του Συντάγματος και την προβλεπόμενη από τον Κανονισμό της Βουλής διαδικασία, διορίζονται δε με απόφαση του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την κοινοποίηση σε αυτόν της απόφασης της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής.

Η θητεία τους είναι τετραετής και ανανεώνεται με τρόπο που διασφαλίζει τη συνέχεια της λειτουργίας των ανεξάρτητων αρχών, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 5 του παρόντος.

Ο Πρόεδρος της ανεξάρτητης αρχής γνωστοποιεί εγγράφως στον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων τα ονόματα των μελών της, των οποίων η θητεία λήγει. Η γνωστοποίηση γίνεται δύο (2) μήνες πριν από τη λήξη της θητείας αυτών.

Σε περίπτωση θανάτου, παραίτησης ή έκπτωσης μέλους ανεξάρτητης αρχής, διορίζεται νέο μέλος για το υπόλοιπο της θητείας. Τα μέλη των ανεξάρτητων αρχών δεν επιτρέπεται να επιλέγονται για περισσότερες από δύο θητείες διαδοχικές ή μη.

Η θητεία των μελών των ανεξάρτητων αρχών παρατείνεται αυτοδικαίως μέχρι το διορισμό νέων.

5. Κατά τη διάρκεια της θητείας των μελών των ανεξάρτητων αρχών αναστέλλεται η άσκηση οποιουδήποτε δημόσιου λειτουργήματος, καθώς και η άσκηση καθηκόντων σε οποιαδήποτε θέση στο Δημόσιο, σε Ν.Π.Δ.Δ. και σε νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Στα μέλη των ανεξάρτητων αρχών, εκτός του Προέδρου που είναι σε κάθε περίπτωση πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, επιτρέπεται η άσκηση καθηκόντων μέλους διδακτικού προσωπικού Α.Ε.Ι. με καθεστώς μερικής απασχόλησης. Ειδικότερες διατάξεις που καθιερώνουν την αναστολή άσκησης επαγγελματικών δραστηριοτήτων, κωλύματα και ασυμβίβαστες δραστηριότητες και ιδιότητες των μελών των ανεξάρτητων αρχών κατά τη διάρκεια της θητείας τους ή μετά τη λήξη αυτής διατηρούνται σε Ισχύ.

183. Με το άρθρο 61 παρ. 3 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 4 του ν. 3051/2002, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:

1. Το επιστημονικό και λοιπό προσωπικό κάθε ανεξάρτητης αρχής προσλαμβάνεται στις θέσεις που προβλέπονται στον κανονισμό της και επιλέγεται από την αρχή με προκήρυξη και με τα κριτήρια και τη διαδικασία που ορίζεται σε αυτόν. Αν δεν υπάρχει σχετική πρόβλεψη, επιλέγεται σύμφωνα με τα κριτήρια και τη διαδικασία που η αρχή καθορίζει στην προκήρυξη, τηρούνται δε οι αρχές της δημοσιότητας, της διαφάνειας, της αντικειμενικότητας και της αξιοκρατίας. Σε κάθε περίπτωση προηγείται δημόσια πρόσκληση και η επιλογή γίνεται από επιτροπή, της οποίας τη συγκρότηση και τη σύνθεση καθορίζει με απόφασή της η ανεξάρτητη αρχή. Στην Επιτροπή μετέχουν τουλάχιστον ένα μέλος του Α.Σ.Ε.Π. και "ένας καθηγητής Α.Ε.Ι.". Στις περιπτώσεις που προβλέπεται συνέντευξη, αυτή είναι δημόσια. Για την επιλογή ειδικού επιστημονικού ή βοηθητικού επιστημονικού προσωπικού η συνέντευξη είναι υποχρεωτική.

2. Το επιστημονικό και λοιπό προσωπικό κάθε ανεξάρτητης αρχής είναι μόνιμο ή προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ή με σύμβαση έμμισθης εντολής. Με την επιφύλαξη των ειδικών ρυθμίσεων του παρόντος νόμου η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού τους διέπεται, κατά περίπτωση, από τις διατάξεις:

Α. Του Κώδικα Καταστάσεως Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν. 2683/1999, ΦΕΚ 19 Α΄/9.2. 1999), ό πως εκάστοτε Ισχύει, ως προς το τακτικό προσωπικό τους, που εφαρμόζεται αναλόγως.

Β. Του Κώδικα Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. (Π.Δ. 410/1988, ΦΕΚ 191 Α΄) , ό πως εκάστοτε Ισχύει, ως προς το προσωπικό που απασχολείται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου.

Γ. Του Κώδικα περί Δικηγόρων για τους δικηγόρους που προσλαμβάνονται με σύμβαση έμμισθης εντολής.

Δ. Των ειδικών νόμων και των κανονιστικών πράξεων που Ισχύουν για κάθε αρχή.

3. Σε κάθε ανεξάρτητη αρχή συνιστώνται υπηρεσιακό συμβούλιο και δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο τα οποία συγκροτούνται με απόφαση του Προέδρου της.

Στη σύνθεση του υπηρεσιακού συμβουλίου μετέχουν δύο μέλη της αρχής, από τα οποία το ένα ορίζεται Πρόεδρος, ο Γενικός Διευθυντής ή υπηρεσιακός προϊστάμενος των διοικητικών υπηρεσιών της αρχής και δύο αιρετοί εκπρό σωποι των υπαλλήλων. Οι ανωτέρω ορίζονται με τους α ναπληρωτές τους. Αναπληρωτής του Γενικού Διευθυντή ή υπηρεσιακού προϊσταμένου ορίζεται προϊστάμενος της αμέσως υποκείμενης οργανικής μονάδας. Το δευτερο βάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο για το προσωπικό της αρ χής συγκροτείται από τρία μέλη της και δύο αιρετούς εκ προσώπους των υπαλλήλων. Για την εφαρμογή των δια τάξεων της παραγράφου αυτής ως μέλη της αρχής νοούνται και οι Βοηθοί αυτής, όπου προβλέπονται Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι Ισχύουσες διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα για τα υπηρεσιακά συμβούλια και το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο.

184. Με την παρ. 1 του άρθρου 63 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 4 του ν. 3886/2010, που ορίζει τα εξής:

4. Η αναθέτουσα αρχή οφείλει να αποφανθεί αιτιολογημένα, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής και, αν την κρίνει βάσιμη, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία, τεκμαίρεται η απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής. Η αναθέτουσα αρχή πάντως, δύναται να δεχθεί εν όλω ή εν μέρει την Προδικαστική προσφυγή και μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας, έως την προτεραία της πρώτης ορισθείσας δικασίμου της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, στην περίπτωση δε αυτή καταργείται αντιστοίχως η δίκη επί της εν λόγω αίτησης. Η αρχή δύναται επίσης να παραθέσει αρχική ή συμπληρωματική αιτιολογία για την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής, η οποία πρέπει να περιέλθει στο δικαστήριο το αργότερο έξι (6) ημέρες πριν από την, αρχική ή μετ' αναβολή, δικάσιμο της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων. Η καθυστερημένη περιέλευση του σχετικού εγγράφου δεν υποχρεώνει το δικαστήριο σε αναβολή.

185. Με την παρ. 2 του άρθρου 63 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του ν. 3886/2010, που ορίζει τα εξής:

2. Η προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής, η άσκηση αυτής, καθώς και η προθεσμία και η άσκηση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων κωλύουν τη σύναψη της σύμβασης, εκτός εάν με την προσωρινή διαταγή ο αρμόδιος δικαστής αποφανθεί διαφορετικά. Εφόσον ασκηθεί αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, ο αιτών ειδοποιεί σχετικά την αναθέτουσα αρχή με κάθε πρόσφορο μέσο, όπως τα ηλεκτρονικά και τη τηλεομοιοτυπία, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την άσκηση της αιτήσεως. Κατά τα λοιπά, η άσκηση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων δεν κωλύει την πρόοδο της διαγωνιστικής διαδικασίας, εκτός αν ορίζεται άλλως με την προσωρινή διαταγή που εκδίδεται κατά την παράγραφο 4.

186. Με το άρθρο 64 αντικαθίσταται το άρθρο 23 του ν. 3894/2010, που ορίζει τα εξής:

Στο πλαίσιο του παρόντος νόμου εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 3 του ν. 3886/2010 (ΦΕΚ 173 Α').

187. Με το άρθρο 67 αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 3068/2002, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 49 του ν. 3900/2010, που ορίζει τα εξής:

2. Για την εκδίκαση των διαφορών της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 2 έως και 4 του ν. 702/1977.

Οι αποφάσεις των διοικητικών πρωτοδικείων επί των εν λόγω διαφορών υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 5 του ν. 702/1977.

188. Με το άρθρο 68 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 30 του π.δ/τος 774/1980, που ορίζει τα εξής:

1. Κατά των εις τα άρθρα 27 και 29 πράξεων, επιτρέπεται εις τον υπόλογον ή τον εγγυητήν αυτού έφεσις ενώπιον του οικείου Τμήματος του Συνεδρίου εντός προθεσμίας ενός έτους από της εις τον υπόλογον κοινοποιήσεως της πράξεως, δια τε τους εν τη ημεδαπή και αλλοδαπή διαμένοντας.

189. Με το άρθρο 68 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 30 του π.δ/τος 774/1980, που ορίζει τα εξής:

2. Εις έφεσιν ασκουμένην εντός εξ μηνών από της εκδόσεως της πράξεως, δικαιούται και ο παρά τω Ελεγκτικώ Συνεδρίω Γενικός Επίτροπος.

Εις έφεσιν δικαιούται επίσης ο αρμόδιος Υπουργός ή το οικείο Νομικόν Πρόσωπον, ασκουμένη εντός της αυτής ως προθεσμίας, αρχομένης από της εις τούτους περιελεύσεως της πράξεως.

190. Με το άρθρο 68 παρ. 3 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 53 του π.δ/τος 774/1980, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Η πράξη κανονισμού σύνταξης και η απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του οικείου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία ασκείται από τον Υπουργό Οικονομικών εντός έξι μηνών από την έκδοσή τους, καθώς και από κάθε έναν που έχει έννομο συμφέρον εντός έξι μηνών από την κοινοποίησή τους.

191. Με το άρθρο 68 παρ. 4 αντικαθίσταται η παράγραφος 318 του άρθρου 53 του π.δ/τος 774/1970, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

3. Κατά των πράξεων της εν παραγράφω 1 του άρθρου 4 του Α.Ν. 599/68 Επιτροπής επιτρέπεται η άσκησης του ενδίκου μέσου της εφέσεως ενώπιον του οικείου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, είτε παρά του Υπουργού των Οικονομικών είτε παρά του ενδιαφερομένου, εντός προθεσμίας ενός έτους από της εκδόσεως της πράξεως δια τον πρώτον και από της κοινοποιήσεως αυτής δια τον δεύτερον.

192. Με το άρθρο 68 παρ. 5 αντικαθίσταται το άρθρο 54 του π.δ/τος 774/1980, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Αι, κατά τας διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 3163/1955, ως τούτο αντικατεστάθη δια του άρθρου 1 του Ν.Δ. 183/1973, επί ενστάσει εκδιδόμεναι αποφάσεις της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων υπόκεινται εις έφεσιν ενώπιον του οικείου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ασκουμένην, υπό τον Διοικητήν του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή παντός ενδιαφερομένου εντός προθεσμίας ενός έτους από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως.

Επί των εφέσεων τούτων και των περαιτέρω ενδίκων μέσων κατά των επί εφέσει εκδιδόμενων αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου εφαρμόζονται αι σχετικαί διατάξεις του παρόντος.

193. Με το άρθρο 68 παρ. 6 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 58 του π.δ/τος 774/1980, που ορίζει τα εξής:

3. Προθεσμία δια την άσκησιν του ενδίκου τούτου μέσου ορίζεται ετησία, αρχομένη δια μεν τους Υπουργούς και τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου αφ' ης η απόφασις περιήλθεν εις την υπηρεσίαν αυτών, δια δε τον Γενικόν Επίτροπον της Επικρατείας από της εκδόσεως της αποφάσεως και δια τον ενδιαφερόμενον ιδιώτην από της κοινοποιήσεως αυτής της αποφάσεως.

194. Με το άρθρο 68 παρ. 7 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 114 του π.δ/τος 1225/1981, που ορίζει τα εξής:

1. Η αίτησις αναιρέσεως ασκείται εντός προθεσμίας ενός έτους, αρχομένης δια τον ιδιώτην, από της κοινοποιήσεως αυτώ της αποφάσεως, δια το Δημόσιον και τα Νομικά Πρόσωπα, αφ' ης η απόφασις περιήλθεν εις την υπηρεσίαν αυτών και δια τον Γενικόν Επίτροπον της Επικρατείας, από της εκδόσεως της αποφάσεως.

195. Με το άρθρο 68 παρ. 8 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του α.ν. 599/1968 (Α' 258), όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Η πράξις κανονισμού συντάξεως και η απόφασις της Επιτροπής Ελέγχου των πράξεων κανονισμού συντάξεως υπόκεινται εις έφεσιν ενώπιον του οικείου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου ασκουμένην υπό του Υπουργού των Οικονομικών εντός έτους από της εκδόσεως της πράξεως ή αποφάσεως ως και υπό παντός έχοντος έννομον συμφέρον εντός έτους απο της κοινοποιήσεως ταύτης. Επί των εφέσεων τούτων και των περαιτέρω ενδίκων μέσων κατά των επί εφέσει εκδιδομένων αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου εφαρμόζονται αι σχετικαί διατάξεις του οργανισμού αυτού.
" Ασκηθείσης της εφέσεως εξαντλείται ή δικαιοδοσία των κατά το προηγούμενον άρθρον οργάνων".

196. Με το άρθρο 73 παρ. 1 αντικαθίσταται το άρθρο 13 παρ. 1 του π.δ/τος 1225/1981, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Δια την ασφαλεστέραν διάγνωσιν και ταχυτέραν εκδίκασιν, το δικαστήριον δύναται να διατάσση την συνεκδίκασιν πλειόνων ενδίκων μέσων ή αιτήσεων καταλογισμού ως προς τας οποίας συντρέχουν αι προϋποθέσεις της ομοδικίας.

197. Με το άρθρο 73 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 16 του π.δ/τος 1225/1981, που προστέθηκε με την παράγραφο 2 εδ. α του άρθρου 57 του ν. 3659/2008 (Α' 77) και ορίζει τα εξής:

2. Το δικόγραφο του ενδίκου μέσου της αιτήσεως αναιρέσεως, που ασκείται από ιδιώτη, υπογράφεται μόνο από δικηγόρο. Αίτηση αναιρέσεως που υπογράφεται μόνο από τον αιτούντα θεωρείται ότι έχει νομίμως ασκηθεί, εφόσον παρίσταται δικηγόρος κατά τη συζήτηση της ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

198. Με το άρθρο 73 παρ. 3 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 39 του π.δ/τος 1225/1981, που ορίζει τα εξής:

Εαν ο προς ον η επίδοσις δεν ευρίσκεται εις το κατάστημα, γραφείον ή εργαστήριον, όπου ασκεί είτε μόνος είτε μετ' άλλου το επάγγελμα αυτού ή εργάζεται αυτόθι ως υπάλληλος, εργάτης ή υπηρέτης, το έγγραφον παραδίδεται προς τον διευθυντήν του καταστήματος ή του γραφείου ή του εργαστηρίου ή προς τινα των συνεταίρων, συνεργατών, υπαλλήλων ή υπηρετών, έχοντα, κατά την κρίσιν του επιδίδοντος, συνείδησιν των πραττομένων. Εαν ουδείς εκ των ανωτέρω αναφερομένων ευρίσκεται αυτόθι, η επίδοσις γίνεται εις την κατοικίαν του προς όν αύτη.

199. Με το άρθρο 77 παρ. 2 αντικαθίσταται η λέξη «Τμήμα» με τη λέξη «Κλιμάκιο» στο άρθρο 21 του π.δ/τος 774/1980 (Α' 189), που ορίζει τα εξής:

Αρθρον 21.

1. Εάν εκ του διενεργηθέντος ελέγχου διαπιστωθή ότι δια δαπάνην τινά δεν συντρέχουν εν όλω ή εν μέρει αι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 έδαφ. β' του άρθρου 17 του παρόντος ο αρμόδιος Πρόεδρος ή Επίτροπος αρνείται δι ητιολογημένης πραξεώς του την θεώρησιν του εντάλματος, όπερ επιστρέφει προς την αποστείλασαν αρχήν μετ' αντίγράφου της πραξεώς του.

Υποβαλλομένου εκ νέου του εντάλματος προς θεώρησιν ο Πάρεδρος ή ο Επίτροπος ή θεωρεί τούτο εφ' όσον ήρθησαν οι λόγοι της μη θεωρήσεως, ή υποβάλλει τούτο δι εκθέσεως του εις το οικείον Τμήμα του Συνεδρίου αποφαινόμενον δια πράξεως του ή περί της θεωρήσεως, εις ην εν τοιαύτη περιπτώσει υποχρεούται να προβή ο πάρεδρος ή ο επίτροπος, ή περί της μη θεωρήσεως του εντάλματος. Το αρμόδιον Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου επιλαμβανόμενον της κατά το προηγούμενον εδάφιον υποθέσεως δύναται λόγω της μείζονος σπουδαιότητος του προκύψαντος θέματος ή ως έχοντος τούτου γενικωτέραν σημασίαν να παραπέμψη την υπόθεσιν εις την Ολομέλειαν του Ελεγκτικού Συνεδρίου δια πρακτικού επέχοντος θέσιν εισηγήσεως την οποίαν αναπτύσσει ενώπιον αυτής ο οριζόμενος δια τούτου εισηγητής.

Η Ολομέλεια εκφέρουσα γνώμην επί της παραπεμφθείσης υποθέσεως αναπέμπει ταύτην εις το Τμήμα δια την περαιτέρω εξέτασιν της.

Η γνώμη αύτη είναι υποχρεωτική δια το Τμήμα.

2. Εν περιπτώσει μη θεωρήσεως εντάλματος ο αρμόδιος Υπουργός δύναται να αιτησεται την υπ' ευθύνην του θεώρησιν τούτου παρά του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ην τούτο αποδέχεται εντελλόμενον τω αρμοδίω Παρέδρω ή Επιτρόπω την θεώρησιν τούτου.

Θεωρουμένου του εντάλματος υπ' ευθύνην του Υπουργού, υποβάλλεται αυθημερόν υπό του Γενικού επιτρόπου της Επικρατείας παρά τω Ελεγκτικό Συνεδρίω πίναξ εις τον Υπουργόν των Οικονομικών, το Υπουργικόν Συμβούλιον και την Βουλήν, εν ω αναγράφεται η αιτιολογία της μη θεωρήσεως. Εις περίπτωσιν καθ' ην η Βουλή εντός της πρώτης συνόδου αυτής, από της υποβολής του πίνακος, δεν ήθελε εγκρίνει το ως άνω θεωρηθέν ένταλμα, το Συνέδριον διά πράξεως της Ολομέλειας καταλογίζει το ποσόν του εντάλματος εις βάρος του υπευθύνου Υπουργού.

3. Αν κατά την άσκησιν του προληπτικού ελέγχου καταδειχθή ποινικώς κολάσιμος πράξις, ανακοινούται τούτο εις τον Υπουργόν των Οικονομικών, τον οικείον διατάκτην και τον αρμόδιον Εισαγγελέα.

4. Εις περίπτωσιν αμφιβολιών αναφερομένων εις την θεώρησιν ή μη ενταμάτων δύναται εκ των προτέρων να προκληθή δι εκθέσεως του αρμοδίου Παρέδρον ή Επιτρόπου ή γνώμη τον αρμοδίου Τμήματος. Η διάταξις του έδαφ. β' της παρ. 6 του επομένου άρθρου εφαρμόζεται και εν προκειμένω.

200. Με το άρθρο 78 αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 15 του π.δ/τος 774/1980, που ορίζει τα εξής:

2. Ασκή κατασταλτικόν έλεγχον: α) επί των λογαριασμών των δημοσίων υπολόγων, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, και των άλλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, των Αυτοδιοικουμένων Οργανισμών, ως και πάσης Δημοσίας Υπηρεσίας, μη οργανωμένης μεν εις Νομικόν Πρόσωπον, λειτουργούσης όμως εν αποκεντρώσει από του Δημοσίου Προϋπολογισμού, είτε υπό ιδίαν Διοίκησιν, είτε ως ειδικός λογαριασμός, β) επί του δια της διατάξεως της παρ. 1 του άρθρου 26 του Ν. 992/79 συσταθέντος εκτός κρατικού προϋπολογισμού λογαριασμού υπό την ονομασίαν "Ειδικός Λογαριασμός εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων"

και γ) επί των κατ' εφαρμογήν της διατάξεως της παραγράφου 2 του άρθρου 28 του Ν. 992/79 υπαγομένων εις τον κατασταλτικόν έλεγχον αυτού πάσης φύσεως δαπανών, αι οποίαι πραγματοποιούνται υπό φυσικών η νομικών προσώπων, εκ πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

201. Με το άρθρο 79 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 22 του π.δ/τος 774/1980, όπως αντικαταστάθηκαν με την παράγραφο 9 του άρθρου 9 του ν. 1160/1981 (Α' 147), που ορίζουν τα εξής:

1. Ο έλεγχος των λογαριασμών των δημοσίων υπολόγων, των απολογισμών των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ως και των ειδικών λογαριασμών, περί των η παράγραφος 2 του άρθρου 15 του π. δ/τος 774/1980, ασκείται από 1ης Ιανουαρίου 1980 παρά του Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος.

2. Τον κατά τ' ανωτέρω ελέγχου του Κλιμακίου εξαιρούνται εκ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως οι απολογισμοί των κοινοτήτων και εκ των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι απολογισμοί εκείνων τα οποία εδρεύουν εις την Περιφέρειαν της Νομαρχίας Θεσ/νίκης και τας περιφερείας των λοιπών Νομαρχιών του Κράτους, εφ' όσον ταύτα κέκτηνται προϋπολογιστικήν και απολογιστικήν αυτοτέλειαν, η δε καθ' ύλην αρμοδιότης αυτών, περιορίζεται εντός των ορίων του οικείου Νομού.

Ο έλεγχος των ανωτέρω απολογισμών ασκείται από 1ης Ιανουαρίου 1980 υπό των κατὰ τω Υπουργείω Βορείου Ελλάδος και τη Νομαρχία Θεσ/νίκης Παρέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των Επιτρόπων αυτού εις τας έδρας των λοιπών Νομαρχιών.

Τυχόν προκύπτουσai αμφισβητήσεις εκ του ως άνω καθορισμού των αρμοδιοτήτων, επιλύονται εκάστοτε δι' αποφάσεων της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Εν τη ασκήσει του κατά τ' ανωτέρω ελέγχου παρά των Παρέδρων και Επιτρόπων, περιέρχονται εις αυτούς αι αρμοδιότητες των διευθύνσεων και του Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά των εκδιδομένων δε παρ' αυτών πράξεων, ασκούνται τα υπό του παρόντος προβλεπόμενα ένδικα μέσα κατά των πράξεων του Κλιμακίου.

202. Με το άρθρο 83 παρ. 4 αντικαθίσταται η περίπτωση γ' του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 56 του π.δ/τος 774/1980, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 57 του ν. 3659/2008 (Α' 77), που ορίζει τα εξής:

γ) για τις αιτήσεις ανακλήσεως κατά των πράξεων των Κλιμακίων του άρθρου 2 του ν. 3060/2002 (ΦΕΚ 242 Α') σε πενήντα (50) ευρώ

203. Με το άρθρο 85 παρ. 1 αντικαθίσταται η περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 1756/1988 (Α' 35), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 64 του ν. 3994/2011 (Α' 165), που ορίζει τα εξής:

δ. «το μονομελές εφετείο (πολιτικό) από πρόεδρο εφετών ή εφέτη, και το τριμελές εφετείο (πολιτικό ή ποινικό) από πρόεδρο εφετών και δύο εφέτες.»

204. Με το άρθρο 85 παρ. 2 αντικαθίσταται ο αριθμός «10%» με τον αριθμό «20%», στο άρθρο 15 παράγραφος 7 περίπτωση β' υποπερίπτωση δδ' του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

β) Ο πρόεδρος του συμβουλίου:

δδ) προσδιορίζει κατά τη διάρκεια του δικαστικού έτους, σε επείγουσες περιπτώσεις, συζητήσεις υποθέσεων καθ' υπέρβαση του αριθμού, που έχει καθοριστεί από την ολομέλεια ή τον κανονισμό του δικαστηρίου και σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει το 10% του αριθμού αυτού.

205. Με το άρθρο 86 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του στοιχείου Α «Κανονισμοί» του άρθρου 17 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

4. Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης έχει δικαίωμα να ζητήσει τη σύνταξη, συμπλήρωση, τροποποίηση ή αντικατάσταση κανονισμού.

206. Με το άρθρο 86 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 7 του στοιχείου Α «Κανονισμοί» του άρθρου 17 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

7. Οι κανονισμοί και οι οποιεσδήποτε τροποποιήσεις τους υποβάλλονται στον Υπουργό Δικαιοσύνης και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης έχει δικαίωμα, μέσα σ' ένα μήνα από την ημέρα που ο κανονισμός έχει περιέλθει σ' αυτόν, να τον παραπέμψει για συμπλήρωση, τροποποίηση ή ακύρωση στο αντίστοιχο όργανο του αμέσως ανώτερου δικαστηρίου ή της εισαγγελίας. Οι κανονισμοί ισχύουν από την ημέρα της δημοσίευσής τους ή τη χρονολογία που αυτοί ορίζουν. Προκειμένου για κανονισμούς των διοικητικών εφετείων ο Υπουργός της Δικαιοσύνης έχει δικαίωμα να παραπέμψει για μια μόνο φορά τον κανονισμό με τις υποδείξεις του για συμπλήρωση, τροποποίηση ή ακύρωση της ολομέλειας αυτού του δικαστηρίου.

207. Με το άρθρο 87 αντικαθίσταται το στοιχείο Β «Κλήρωση των συνθέσεων» του άρθρου 17 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Β. Κλήρωση των συνθέσεων

"1. Σε όσα πρωτοδικεία και εφετεία προβλέπεται οργανικός αριθμός δεκαπέντε (15) τουλάχιστον δικαστών και στις αντίστοιχες εισαγγελίες, οι συνθέσεις των ποινικών δικαστηρίων καταρτίζονται με κλήρωση.

2. Η κλήρωση για την κατάρτιση των συνθέσεων των ποινικών δικαστηρίων στις δικασίμους κάθε μήνα γίνεται από το πρώτο τριμελές πλημμελειοδικείο ή τριμελές ποινικό εφετείο στην πρώτη δικάσιμο του δεύτερου δεκαήμερου του προηγούμενου μήνα και, αν δεν υπάρχει ή ματαιωθεί για οποιοδήποτε λόγο, γίνεται την επόμενη δικάσιμο ή εργάσιμη ημέρα αντίστοιχα.

"3. Ο δικαστής ή ο πρόεδρος του συμβουλίου που διευθύνει το δικαστήριο και ο εισαγγελέας που διευθύνει την εισαγγελία καταρτίζουν πίνακες, οι οποίοι περιλαμβάνουν κατ' αρχαιότητα και με αριθμητική σειρά τα ονόματα:

Στο πρωτοδικείο:

α) όλων των προέδρων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται οι πρόεδροι των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και ο ανάλογος προς τις υπηρεσιακές ανάγκες αριθμός από τους προέδρους των τριμελών πλημμελειοδικείων,

β) των αρχαιότερων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται οι πρόεδροι των υπόλοιπων τριμελών πλημμελειοδικείων,

γ) όλων των υπόλοιπων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται τα μέλη των μικτών ορκωτών δικαστηρίων, των τριμελών πλημμελειοδικείων και οι δικαστές των μονομελών πλημμελειοδικείων,

δ) των παρέδρων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται μόνο αριστερά μέλη στις συνθέσεις τριμελών πλημμελειοδικείων.

Στην εισαγγελία πρωτοδικών

α) όλων των εισαγγελέων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται οι εισαγγελείς των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και ανάλογος προς τις υπηρεσιακές ανάγκες αριθμός από τους εισαγγελείς των τριμελών πλημμελειοδικείων,

β) όλων των αντεισαγγελέων πρωτοδικών, από τους οποίους κληρώνονται οι εισαγγελείς των υπόλοιπων τριμελών πλημμελειοδικείων και ανάλογος προς τις υπηρεσιακές ανάγκες αριθμός από τους εισαγγελείς των μονομελών πλημμελειοδικείων,

γ) των παρέδρων εισαγγελίας, από τους οποίους κληρώνονται

εισαγγελείς των μονομελών πλημμελειοδικείων και εφόσον επιβάλλεται από υπηρεσιακές ανάγκες και ανάλογος αριθμός από τους εισαγγελείς των τριμελών πλημμελειοδικείων.

Στο εφετείο:

α) όλων των προέδρων εφετών, από τους οποίους κληρώνονται οι πρόεδροι των μικτών ορκωτών εφετείων και των πενταμελών εφετείων,

«β) των νεότερων προέδρων εφετών και των αρχαιότερων εφετών, από τους οποίους κληρώνονται οι πρόεδροι των τριμελών εφετείων».

γ) όλων των υπόλοιπων εφετών, από τους οποίους κληρώνονται τα μέλη των μικτών ορκωτών, των πενταμελών και των τριμελών εφετείων

Στην εισαγγελία εφετών:

α) όλων των εισαγγελέων, από τους οποίους κληρώνονται εισαγγελείς των μικτών ορκωτών, των πενταμελών και ανάλογος αριθμός από τους εισαγγελείς των τριμελών εφετείων,

β) όλων των αντεισαγγελέων, από τους οποίους κληρώνονται οι εισαγγελείς των υπόλοιπων τριμελών εφετείων."

"4. Με βάση τους άνω πίνακες ενεργείται η κλήρωση έως ότου συγκροτηθούν όλα τα δικαστήρια του μηνός.

Αν εξαντληθούν οι κλήροι πριν συμπληρωθούν όλες οι συνθέσεις, τοποθετούνται πάλι στην κληρωτίδα. Δικαστικοί λειτουργοί, οι οποίοι κατά τη διάρκεια του ίδιου δικαστικού έτους έχουν κληρωθεί κατ' επανάληψη, έχουν δικαίωμα να ζητήσουν με προσφυγή στο τριμελές συμβούλιο ή στον προϊστάμενο της εισαγγελίας την εξαίρεσή τους από την κλήρωση του επόμενου μήνα.

Στην κληρωτίδα δεν τίθενται τα ονόματα των δικαστικών λειτουργών που έχουν συμπληρώσει την ανάλογη μηνιαία υπηρεσία.

«Στο δικαστήριο που ενεργεί την κλήρωση μετέχουν δύο γραμματείς, οι οποίοι τηρούν τα πρόχειρα πρακτικά χωριστά με χρήση χημικού χάρτη σε δύο όμοια πρωτότυπα ο καθένας, τα οποία υπογράφονται στην έδρα από τα μέλη της σύνθεσης. Το ένα από αυτά αναρτάται αμέσως στον πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου.»

5. Με την ίδια διαδικασία ορίζονται οι αναπληρωματικοί δικαστές και εισαγγελείς και οι συμπάρεδροι δικαστές και δεύτεροι εισαγγελείς.

6. Ο κανονισμός του δικαστηρίου και, αν δεν υπάρχει, η πράξη του δικαστή του προέδρου του συμβουλίου που διευθύνει το δικαστήριο ρυθμίζει τις λοιπές λεπτομέρειες της διαδικασίας της κλήρωσης.

«7.α. Αντικατάσταση δικαστή που έχει κληρωθεί ως μέλος της σύνθεσης δικαστηρίου, καθώς και του εισαγγελέα δεν επιτρέπεται παρά μόνον από τον αναπληρωματικό δικαστή που ορίζεται κατά τη διαδικασία των παραγράφων 4 και 5

για λόγους ασθενείας ή ανυπέρβλητης υπηρεσιακής ή προσωπικής ανάγκης του κληρωθέντος μέλους της σύνθεσης του δικαστηρίου. Ο λόγος της αναπλήρωσης αναγράφεται στα πρακτικά του δικαστηρίου.

β. Όπου δεν διενεργείται κλήρωση, ο δικαστής ή ο εισαγγελέας που διευθύνει το δικαστήριο ή την εισαγγελία αν εμφανιστεί ανυπέρβλητη δυσχέρεια για την κατάρτιση της σύνθεσης του δικαστηρίου, με αιτιολογημένη πράξη του αντικαθιστά ή ορίζει τους δικαστές ή τον εισαγγελέα αντιστοίχως.»

8. Απαγορεύεται να προσδιοριστεί ή ν' αναβληθεί υπόθεση σε δικάσιμο για την οποία έχει γίνει η κλήρωση της σύνθεσης του δικαστηρίου.

Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται:

α. Ο προσδιορισμός 1) αν συμπληρώνεται ο χρόνος της παραγραφής του εγκλήματος, οπότε ο αρμόδιος εισαγγελέας εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, που παραμένει στη δικογραφία, 2) αν ο κατηγορούμενος κρατείται και συμπληρώνεται το ανώτατο όριο της προσωρινής του κράτησης, 3) αν πρόκειται για υποθέσεις του άρθρου 27 παρ. 2 του παρόντος νόμου, 4) αν ο νόμος ορίζει προθεσμία προσδιορισμού.

β. Η αναβολή 1) αν ο νόμος ορίζει προθεσμία αναβολής, 2) αν συντρέχει λόγος αναβολής σε σύντομη ρητή δικάσιμο, που αιτιολογείται ειδικά στην απόφαση.

9. Ο προσδιορισμός των ποινικών υποθέσεων γίνεται από τον αρμόδιο εισαγγελέα με σημείωση της δικάσιμου, χρονολογία και υπογραφή του στους φακέλους των δικογράφων.

10. Η μη τήρηση των διατάξεων των παραγράφων 2 έως και 8 συνεπάγεται ακυρότητα, που καλύπτεται αν δεν προταθεί πριν αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία της υπόθεσης.

11. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν έχουν εφαρμογή στην κατάρτιση των συνθέσεων των δικαστηρίων ανηλίκων".

208. Με το άρθρο 88 παρ.1 απαλείφεται η φράση «προκειμένου να βοηθηθεί ο ανακριτής» στην παράγραφο 2 του άρθρου 26 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

2. Σε υποθέσεις επείγουσες ή που απαιτούν ιδιαίτερη ή μακρόχρονη έρευνα, το συμβούλιο και ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο μπορεί, με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα εφετών, να ορίσει επίκουρο ανακριτή έναν ή περισσότερους πρωτοδίκες, προκειμένου να βοηθηθεί ο ανακριτής, αν αυτός το ζητήσει. Σε περίπτωση που τον ανακριτή έχει

διορίσει η ολομέλεια, αυτή ορίζει και τον επίκουρο.

209. Με το άρθρο 88 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 36 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

4. Δικαστικός λειτουργός διορίζεται εκείνος που συμπλήρωσε το 27ον έτος και δεν έχει υπερβεί το 40ο έτος της ηλικίας του.

210. Με το άρθρο 88 παρ. 3 αντικαθίσταται το στοιχείο ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 37 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

ε) Εκείνος που καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή, για κλοπή (άρθρα 372, 373 Π.Κ.), ζωοκλοπή, απάτη (άρθρο 386 Π.Κ.), υπεξαίρεση κοινή ή στην υπηρεσία (άρθρα 375, 258 Π.Κ.), εκβίαση (385 Π.Κ.), πλαστογραφία (άρθρο 216 Π.Κ.), πλαστογραφία πιστοποιητικών (άρθρο 217 Π.Κ.), πλαστογραφία και κατάχρηση ενσήμων (άρθρο 218 Π.Κ.), ψευδή βεβαίωση και νόθευση (άρθρο 242 Π.Κ.), ψευδορκία και ψευδή ανώμοτη κατάθεση (άρθρα 224, 225 Π.Κ.), παραπλάνηση σε ψευδορκία (άρθρο 228 Π.Κ.), ψευδή καταμήνυση (άρθρο 229 Π.Κ.), απιστία δικηγόρου (άρθρο 235 Π.Κ.), απιστία περί την υπηρεσία (άρθρο 256 Π.Κ.), δωροδοκία (άρθρα 235, 236, 237 Π.Κ.), καταπίεση (άρθρο 244 Π.Κ.), παράβαση καθήκοντος (άρθρο 259 Π.Κ.), συκοφαντική δυσφήμιση (άρθρο 363 Π.Κ.), υφαρπαγή ψευδούς βεβαίωσης (άρθρο 220 Π.Κ.), υπεξαγωγή εγγράφου (άρθρο 222 Π.Κ.), παραβίαση υπηρεσιακού απορρήτου (άρθρο 252 Π.Κ.), έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής (άρθρο 336 έως 353 Π.Κ.), καθώς και για παράβαση της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, λαθρεμπορίας, τυχερών παιχνιδιών και έκδοση ακάλυπτης επιταγής.

211. Με το άρθρο 89 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 20, 21, 22 και 23 του άρθρου 44 του ν. 1756/1988, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:

20. Η δικαστική λειτουργός που κυοφορεί έχει δικαίωμα άδειας πριν και μετά τον τοκετό, κατά τις διατάξεις που ισχύουν για τους πολιτικούς διοικητικούς υπαλλήλους του κράτους.

"21. Στη μητέρα δικαστική λειτουργό χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και ύστερα από αίτησή της, άδεια εννέα (9) μηνών με αποδοχές για ανατροφή παιδιού. Η ημερομηνία έναρξής της ορίζεται: α) από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης σε όσα Δικαστήρια διευθύνονται από Τριμελές Συμβούλιο, β) από τον προϊστάμενο του Δικαστηρίου ή της Εισαγγελίας ή της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων σε κάθε άλλη περίπτωση και πρέπει να προσδιορίζεται το συντομότερο δυνατόν, οπωσδήποτε, όμως, μέσα σε δύο (2) μήνες από το πέρας της άδειας που έλαβε η ίδια δικαστική λειτουργός λόγω της κυοφορίας της. Κατ' εξαίρεση η μητέρα δικαστική λειτουργός, η οποία έλαβε άδεια λόγω κυοφορίας, που έληξε οποτεδήποτε, εντός πάντως του έτους 2004 και μέχρι το χρόνο της έναρξης της ισχύος του νόμου τούτου, δικαιούται να λάβει πλήρη άδεια για ανατροφή παιδιού.

22. Στις Ειρηνοδίκες και Πταισματοδίκες η άδεια της προηγούμενης παραγράφου χορηγείται: 1) από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης για το Ειρηνοδικείο Αθηνών, 2) από τον διευθύνοντα το δικαστήριο, αν υπηρετούν πέντε (5) τουλάχιστον Ειρηνοδίκες ή Πταισματοδίκες σε αυτό και 3) από τον Πρόεδρο του οικείου Πρωτοδικείου στις λοιπές περιπτώσεις. Οι παραπάνω ορίζουν και την ημερομηνία έναρξης της άδειας."

"23". Οι σχετικές με τις άδειες των δημόσιων υπαλλήλων διατάξεις της εκλογικής νομοθεσίας εφαρμόζονται και στους δικαστικούς λειτουργούς.

212. Με το άρθρο 90 παρ. 1 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 43 του ν. 1756/1988, που ορίζουν τα εξής:

3. Δεν οφείλεται μισθός για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο δικαστικός λειτουργός από δική τους υπαιτιότητα δεν παρέχει υπηρεσία.

4. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου ο μισθός περικόπτεται με πράξη του δικαστικού λειτουργού που διευθύνει το δικαστήριο ή την εισαγγελία ή τη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.

Για την περικοπή μισθού του εκκαθαριστή αρμόδιος είναι ο προϊστάμενος του αμέσως ανώτερου δικαστηρίου. Η πράξη της περικοπής επιδίδεται στον ενδιαφερόμενο δικαστικό λειτουργό. Κατ' αυτής επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου μέσα σε δέκα ημέρες από την επίδοση, χωρίς να αναστέλλεται η εκτέλεσή της. Το συμβούλιο αποφαινεται αμετάκλητα.

213. Με το άρθρο 90 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 11 του άρθρου 44 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

11. Δικαστικός λειτουργός δεν έχει δικαίωμα να κάνει χρήση δικαστικών διακοπών ή κανονικής άδειας, εφ' όσον κατά την κρίση του οικείου προϊσταμένου υπάρχει κίνδυνος ουσιώδους καθυστέρησης στην έκδοση της απόφασης ή του βουλεύματος σε επείγουσά υπόθεση, εκτός αν συντρέχουν λίαν σοβαροί λόγοι υγείας.

214. Με το άρθρο 92 αντικαθίσταται το άρθρο 46 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Επιτρέπεται η χορήγηση εκπαιδευτικής άδειας απουσίας στην αλλοδαπή:

α) στους εισηγητές και παρέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου,

β) στους δικαστικούς λειτουργούς των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων από το βαθμό του ειρηνοδίκη, του πρωτοδίκη και του αντεισαγγελέα πρωτοδικών μέχρι του εφέτη και του αντεισαγγελέα εφετών,

γ) στους δικαστικούς λειτουργούς των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων από το βαθμό του πρωτοδίκη μέχρι του εφέτη.

"Εκπαιδευτική άδεια δεν επιτρέπεται να χορηγηθεί μετά τη συμπλήρωση του τεσσαρακοστού πέμπτου (45ου) έτους". Ο περιορισμός της ηλικίας δεν ισχύει για εκείνους που λαμβάνουν υποτροφία από εκπαιδευτικό ή ερευνητικό ίδρυμα.

"Για να χορηγηθεί εκπαιδευτική άδεια απαιτείται ο δικαστικός λειτουργός να έχει καλή γνώση της γλώσσας της χώρας στην οποία πρόκειται να μεταβεί για εκπαίδευση και να έχει γίνει δεκτός σε αναγνωρισμένο μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών σε πανεπιστήμιο της αλλοδαπής."

2. Ο αριθμός των δικαστικών λειτουργών που αποστέλλονται στην αλλοδαπή με εκπαιδευτική άδεια, κάθε εκπαιδευτικό έτος, ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που εκδίδεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους.

3. Οι άδειες χορηγούνται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, το αργότερο ως το τέλος Μαρτίου του έτους έναρξης της άδειας, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου δικαστικού λειτουργού και απόφαση του αρμόδιου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο αποφαινεται ύστερα από ερώτημα του Υπουργού Δικαιοσύνης και μόνο μέχρι τον αριθμό των αναφερόμενων σ' αυτό θέσεων. Στην αίτηση πρέπει να προσδιορίζονται τα θέματα με τα οποία πρόκειται να ασχοληθεί ο δικαστικός λειτουργός και να επισυνάπτονται τα τυχόν δικαιολογητικά. Ο Υπουργός έχει δικαίωμα να διαφωνήσει με την απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Στην περίπτωση αυτή αποφαινεται η ολομέλεια του οικείου ανώτατου δικαστηρίου.

4. Η εκπαιδευτική άδεια χορηγείται για ένα έτος και είναι δυνατό να παραταθεί, με την ίδια διαδικασία, για ένα ακόμη έτος, αν υπάρχει σπουδαίος λόγος.

5. Η διαπίστωση της γνώσης της γλώσσας της χώρας στην οποία πρόκειται να μεταβεί ο δικαστικός λειτουργός γίνεται από μέλη του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου ή από οριζόμενο απ' αυτό άλλο δικαστικό λειτουργό, γνώστη της γλώσσας.

6. Αυτός που πήρε εκπαιδευτική άδεια οφείλει να αναφέρει με δήλωσή του στο Υπουργείο Δικαιοσύνης την ημερομηνία αναχώρησης και εγκατάστασής του στην αλλοδαπή, την έναρξη της εκπαίδευσής του, καθώς και τον τόπο τη διεύθυνση της διαμονής του. Οφείλει επίσης, στο τέλος κάθε εξαμήνου, να υποβάλλει στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και στον πρόεδρο του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου λεπτομερή έκθεση για τη συντελεσθείσα εργασία και για την πορεία της εκπαίδευσής του, με τα αποδεικτικά των σπουδών του. Παράβαση της υποχρέωσης αυτής είναι δυνατό να επιφέρει την ανάκληση του υπολοίπου της εκπαιδευτικής άδειας.

7. Στους δικαστικούς λειτουργούς που αποστέλλονται με εκπαιδευτική άδεια παρέχονται στο διπλάσιο οι αποδοχές της οργανικής τους θέσης καθώς και τα έξοδα μετάβασης και επιστροφής (οδοιπορικά).

8. Στο δικαστικό λειτουργό που πήρε υποτροφία από το ίδρυμα κρατικών υποτροφιών ή από οποιοδήποτε άλλο οργανισμό ή από ξένο κράτος, οι επί πλέον των τακτικών αποδοχές καταβάλλονται μειωμένες κατά το ποσό της υποτροφίας.

9. Η εκπαιδευτική άδεια διακόπτεται ύστερα από απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου αν οι ανάγκες της υπηρεσίας το επιβάλλουν ή αν ο δικαστικός λειτουργός δεν παρουσιάζει την αναμενόμενη επίδοση ή υπέπεσε σε πειθαρχικό παράπτωμα.

10. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης ή ο πρόεδρος του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου είναι δυνατό να αναθέσει σε δικαστικό λειτουργό, που βρίσκεται με εκπαιδευτική άδεια στην αλλοδαπή, τη μελέτη ή έρευνα ορισμένων ζητημάτων που αφορούν τη λειτουργία των δικαστηρίων ή των φυλακών και τη σχετική με τη δικαιοσύνη νομοθεσία ή άλλα ειδικά θέματα.

11. Οι δικαστικοί λειτουργοί που έλαβαν εκπαιδευτική άδεια είναι υποχρεωμένοι, μετά την επιστροφή τους, να υπηρετήσουν επί χρόνο τετραπλάσιο του χρόνου της άδειάς τους.

12. Αν οι δικαστικοί λειτουργοί αθετήσουν την υποχρέωσή τους αυτή, οφείλουν να επιστρέψουν στο δημόσιο, μέσα σε τρεις μήνες, τις επί πλέον αποδοχές που έλαβαν κατά το χρόνο της άδειας καθώς και τα έξοδα μετάβασης και επιστροφής, με το νόμιμο τόκο από τη λήψη τους. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις του κώδικα είσπραξης δημόσιων εσόδων.

13. Στην περίπτωση αδιαιολόγητης υπέρβασης της εκπαιδευτικής άδειας εφαρμόζονται όσα ορίζονται στο άρθρο 44 παράγραφος 19.

14. Σε έκτακτες περιπτώσεις ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ύστερα από γνώμη του προέδρου του οικείου ανώτατου δικαστηρίου του κλάδου στον οποίο ανήκει ο δικαστικός λειτουργός ή, αν πρόκειται για μέλη της Γενικής Επιτροπείας, του γενικού επιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, μπορεί να επιτρέπει την αποστολή στην αλλοδαπή δικαστικών λειτουργών όλων των βαθμών, ανεξαρτήτως ηλικίας, για τη συμμετοχή σε συνέδρια ή την παρακολούθηση βραχυχρονίων σεμιναρίων ή της οργάνωσης και λειτουργίας ξένων δικαστηρίων. Η απουσία του δικαστικού λειτουργού από τα καθήκοντά του δεν μπορεί να υπερβεί το μήνα.

"15. Επιτρέπεται να χορηγείται εκπαιδευτική άδεια απουσίας σε δικαστικούς λειτουργούς της παρ.1 οι οποίοι έχουν γίνει δεκτοί και παρακολουθούν αναγνωρισμένο μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών σε νομική σχολή της ημεδαπής. Η εκπαιδευτική άδεια δεν μπορεί να υπερβεί τα τέσσερα συνολικά εξάμηνα και χορηγείται σε όσους δεν έχουν συμπληρώσει το τεσσαρακοστό όγδοο (48ο) έτος της ηλικίας τους, με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις παραγράφους 1 περ. 2 εδ. β', 2, 3, 9, 11, 13 και 6 του παρόντος άρθρου, πλην της φράσεως "ημερομηνία αναχώρησης και εγκατάστασης στην αλλοδαπή". Στον υπότροφο δεν παρέχονται έξοδα

μετάβασης στο Πανεπιστήμιο φοίτησης και άλλες αποδοχές, εκτός από τις αποδοχές της οργανικής θέσης."

215. Με το άρθρο 93 αντικαθίσταται η παράγραφος 5 του άρθρου 49 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

5. Κρίνονται ως κατ' απόλυτη εκλογή προακτέοι, μεταξύ όλων εκείνων που έχουν τα τυπικά προσόντα, οι δικαστικοί λειτουργοί που συγκεντρώνουν εξαιρετικά προσόντα μόρφωσης, ήθους και εργατικότητας. Ως κατ' εκλογή προακτέοι κρίνονται οι δικαστικοί λειτουργοί που συγκεντρώνουν τα προσόντα μόρφωσης, ήθους και εργατικότητας για ν' ανταποκριθούν πλήρως στα καθήκοντα του ανώτερου βαθμού.

216. Με το άρθρο 94 παρ. 1 αντικαθίσταται το άρθρο 50 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

"1. Οι δικαστικοί λειτουργοί μπορεί να μετατίθενται:

"α. αα. ύστερα από αίτησή τους,

ββ. αν η μετάθεση καθίσταται επιτακτικά αναγκαία εξαιτίας της συνδρομής εξαιρετικών υπηρεσιακών λόγων, οι οποίοι βεβαιώνονται με αιτιολογημένη απόφαση του ανωτάτου δικαστικού συμβουλίου και είναι άσχετη με την άσκηση των δικαιοδοτικών καθηκόντων του δικαστή".

β. αν υποβληθούν αιτήσεις αμοιβαίας μετάθεσης,

γ. αν υπάρχει ή προκύπτει κώλυμα εντοπιότητας,

δ. αν υπηρετούν στο ίδιο δικαστήριο ή στην ίδια εισαγγελία περισσότερο από πέντε (5) έτη και η μετάθεση επιβάλλεται για πλήρωση κενής θέσης. Στην περίπτωση αυτή για την επιλογή του μεταθετέου, λαμβάνονται υπόψη η διάρκεια της υπηρεσίας στον ίδιο τόπο και οι προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις,

ε. αν υπέπεσαν σε βαρύ πειθαρχικά παράπτωμα, εξαιτίας του οποίου δεν ενδείκνυται η παραμονή τους στον τόπο, όπου υπηρετούν."

"στ. αν ο δικαστικός λειτουργός εμφανίζει αδικαιολόγητη και σοβαρή, κατά την κρίση του Συμβουλίου, καθυστέρηση στην εκτέλεση των καθηκόντων του από την οποία προκύπτει ότι δεν μπορεί να ανταποκριθεί στα δικαστικά καθήκοντα της θέσης στην οποία υπηρετεί"

"2" Δημόσιος υπάλληλος και υπάλληλος νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου σύζυγος δικαστικού λειτουργού μετατίθεται ύστερα από αίτησή του στην περιφέρεια όπου υπηρετεί ο σύζυγός του, εφ' όσον υπάρχει κενή θέση σε αντίστοιχη υπηρεσία. Η αποδοχή της αίτησης δεν είναι υποχρεωτική για τη διοίκηση αν δεν έχει παρέλθει έτος από την προηγούμενη μετάθεση. Δικαστικοί λειτουργοί σύζυγοι δικαστικών

λειτουργών μετατίθενται ύστερα από αίτησή τους στην περιφέρεια που υπηρετεί ο άλλος σύζυγος, εφ' όσον δεν υπάρχει κώλυμα συνυπηρέτησης".

"3. Μετάθεση διοικητικού δικαστή δεν επιτρέπεται πριν από τη συμπλήρωση δύο (2) ετών στον τόπο όπου τοποθετήθηκε, λόγω διορισμού, προαγωγής ή μεταθέσεως.

Η διετία υπολογίζεται από την ημερομηνία που εκδόθηκε η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η μετάθεση και πριν από την παρέλευση του ανωτέρω χρονικού διαστήματος, για σοβαρούς υπηρεσιακούς ή προσωπικούς λόγους ή αν υποβληθούν αιτήσεις αμοιβαίας μετάθεσης."

217. Με το άρθρο 95 αντικαθίσταται το άρθρο 57 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 57.

Αργία.

1. Ο δικαστικός λειτουργός που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία με ένταλμα προσωρινής κράτησης, με βούλευμα ή με δικαστική απόφαση, έστω και αν απολύθηκε προσωρινά από τις φυλακές, τίθεται αυτοδικαίως σε κατάσταση αργίας. Αν εκλείψει ο λόγος για τον οποίο ο δικαστικός λειτουργός τέθηκε σε αργία, επανέρχεται αυτοδικαίως στην υπηρεσία.

2. Ο δικαστικός λειτουργός είναι δυνατό να τεθεί σε προσωρινή αργία, όταν εκκρεμεί εναντίον του

α) ποινική δίωξη για έγκλημα που μπορεί να επισύρει αποστέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων ή

β) πειθαρχική δίωξη για παράπτωμα που μπορεί να επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης.

3. Η θέση σε προσωρινή αργία, κατά την προηγούμενη παράγραφο, γίνεται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου.

4. Η προσωρινή αργία της παραγράφου 2 αρχίζει ή λήγει από την ανακοίνωση στο δικαστικό λειτουργό του σχετικού προεδρικού διατάγματος. Δεν απαιτείται έκδοση προεδρικού διατάγματος για τη λήξη της αργίας, αν εκδοθεί αμετάκλητη απαλλακτική δικαστική απόφαση ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα ή τελεσίδικη πειθαρχική απόφαση.

Στις περιπτώσεις αυτές ο δικαστικός λειτουργός επανέρχεται αυτοδικαίως. Επίσης επανέρχεται αυτοδικαίως στην υπηρεσία, αν καταδικάστηκε αμετάκλητα για έγκλημα ή τιμωρήθηκε τελεσίδικα για

πειθαρχικό παράπτωμα, που δεν συνεπάγονται την οριστική παύση από την υπηρεσία. Στις περιπτώσεις αυτές εκδίδεται διαπιστωτικό προεδρικό διάταγμα.

5. Από τις αποδοχές του δικαστικού λειτουργού που έχει τεθεί σε αργία παρακρατεί το ένα τρίτο (1/3). Τούτο

α) αποδίδεται με απόφαση του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου στο δικαστικό λειτουργό, αν απαλλαγεί από την κατηγορία και

β) είναι δυνατό να του αποδοθεί, με απόφαση του ίδιου Συμβουλίου, αν καταδικαστεί για έγκλημα ή τιμωρηθεί για πειθαρχικό παράπτωμα που δεν συνεπάγονται την οριστική παύση.

218. Με το άρθρο 96 αντικαθίσταται το άρθρο 57Α του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 57Α

Θέση εκτός υπηρεσίας

Ο δικαστής, σε βάρος του οποίου έχει διαταχθεί πειθαρχική προκαταρκτική εξέταση για αδίκημα που μπορεί να επισύρει την ποινή οριστικής παύσης, είναι δυνατόν να τεθεί προσωρινά εκτός υπηρεσίας με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού

Συμβουλίου μέχρι πέρας της εξέτασης αυτής.

Στην περίπτωση αυτή ο δικαστής διατηρεί τις αποδοχές του.

Αν στη συνέχεια ασκηθεί πειθαρχική δίωξη, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 57.

Αν η υπόθεση τεθεί στο αρχείο ο δικαστής επανέρχεται αυτοδικαίως στην υπηρεσία του.»

219. Με το άρθρο 98 παρ. 1 αντικαθίστανται το τρίτο και το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 67 του ν. 1756/1988, που ορίζουν τα εξής:

Αυτοί ορίζονται με κλήρωση από τους παρόδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας, τους προέδρους εφετών και τους εφέτες των διοικητικών εφετείων Αθηνών και Πειραιώς, από τους οποίους οι πάρεδροι και οι εφέτες έχουν τουλάχιστον διετή υπηρεσία στο βαθμό του παρέδρου ή του εφέτη, όταν αρχίζει η θητεία τους, ως μελών του Συμβουλίου.

Οι μετέχοντες χωρίς ψήφο δικαιούνται να διατυπώσουν τη γνώμη τους για το κρινόμενο

ζήτημα, οφείλουν δε να αποχωρήσουν πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας.

220. Με το άρθρο 98 παρ. 2 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο, αντίστοιχα των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 68 του ν. 1756/1988, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:

7. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δεκαπέντε ημερών αφ' ότου περιέλθει στο Υπουργείο Δικαιοσύνης η απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, μπορεί να διαφωνήσει προς την απόφαση και να παραπέμψει την υπόθεση στην ολομέλεια του Συμβουλίου, της Επικρατείας, εκθέτοντας τους λόγους της διαφωνίας.

8. Προσφυγή στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά της απόφασης του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου που αφορά προαγωγή, τοποθέτηση, μετάθεση και απόσπαση έχει δικαίωμα να ασκήσει ο δικαστικός λειτουργός στον οποίο αφορά η απόφαση αυτή, εφόσον όμως έλαβε ως προς τις λοιπές, πλην της προαγωγής, περιπτώσεις τρεις τουλάχιστον ψήφους.

221. Με το άρθρο 98 παρ. 3 αντικαθίστανται το ένατο και το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 72 του ν. 1756/1988, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:

Οι ίδιοι κληρωθέντες μετέχουν και στην Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Οι μετέχοντες χωρίς ψήφο δικαιούνται να

διατυπώσουν τη γνώμη τους για το κρινόμενο ζήτημα, οφείλουν δε να αποχωρήσουν πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας.

222. Με το άρθρο 98 παρ. 4 απαλείφεται η φράση «ως προς τις λοιπές, πλην της προαγωγής» στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 73 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

"Προσφυγή στην Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά της απόφασης του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου που αφορά τις υπηρεσιακές μεταβολές της παραγράφου 8 του άρθρου 68 του Κώδικα έχει δικαίωμα να ασκήσει και αυτός τον οποίο αφορά η κρίση, εφόσον όμως έλαβε ως προς τις λοιπές, πλην της προαγωγής, περιπτώσεις δύο τουλάχιστον ψήφους."

223. Με το άρθρο 99 παρ.1 αντικαθίσταται ο τίτλος του άρθρου 77 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει, που έχει ως εξής:

Προαγωγές.

224. Με το άρθρο 99 παρ.2 αντικαθίσταται οι λέξεις «35^ο έτος» με τις λέξεις «40^ο έτος» στην παράγραφο 2 του άρθρου 77Α του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

2. Γίνονται δεκτοί στο διαγωνισμό όσοι έχουν συμπληρώσει το 25ο και δεν έχουν υπερβεί το 35ο έτος της ηλικίας τους, πληρούν τις λοιπές προϋποθέσεις για το διορισμό τους ως δικαστικών λειτουργών κατά τον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργών και:

α) είναι δικηγόροι ή

β) έχουν διατελέσει δικηγόροι ή

γ) είναι οποιουδήποτε βαθμού και κλάδου υπάλληλοι της γραμματείας των δικαστηρίων και εισαγγελιών και έχουν συμπληρώσει δύο έτη υπηρεσίας μετά τη λήψη πτυχίου νομικού τμήματος πανεπιστημίου ή ένα έτος, εφ' όσον έχουν τριετή συνολική υπηρεσία δικαστικού υπαλλήλου ή

δ) είναι ασκούμενοι δικηγόροι επί ένα τουλάχιστον έτος ή

ε) είναι πτυχιούχοι νομικού τμήματος ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της ημεδαπής ή ισότιμου της αλλοδαπής, εφ' όσον είναι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος νομικών ή πολιτικών επιστημών ή κάτοχοι διπλώματος μεταπτυχιακών νομικών σπουδών που απονέμεται από ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα της ημεδαπής ή ισότιμο της αλλοδαπής μετά από παρακολούθηση τουλάχιστον ενός έτους μεταπτυχιακών μαθημάτων και εξετάσεις και

στ) κάτοχοι πτυχίου αμφοτέρων των τμημάτων της Νομικής Σχολής (πολιτικού και νομικού), εφ' όσον τουλάχιστον το ένα από τα πτυχία αυτά έχουν λάβει με βαθμό τουλάχιστον λίαν καλώς. Ο διαγωνισμός περιλαμβάνει γραπτή και προφορική εξέταση στα εξής μαθήματα:

α) αστικό δίκαιο,

β) εμπορικό δίκαιο,

γ) πολιτική δικονομία,

δ) ποινικό δίκαιο,

ε) ποινική δικονομία και

στ) στοιχεία ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου.

225. Με το άρθρο 99 παρ. 3 αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο, αντίστοιχα, των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 78 του ν. 1756/1988, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:

Οι μετέχοντες χωρίς ψήφο δικαιούνται να διατυπώσουν τη γνώμη τους για το κρινόμενο ζήτημα, οφείλουν δε να αποχωρήσουν πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας.

Στην ίδια συνεδρίαση γίνεται η κλήρωση των χωρίς ψήφο προέδρων και εισαγγελέων εφετών και των εφετών και αντεισαγγελέων εφετών των εφετειών και των εισαγγελιών εφετών Αθηνών και Πειραιώς, από τους οποίους οι εφέτες και οι αντεισαγγελείς εφετών έχουν τουλάχιστον δύο έτη υπηρεσίας στο βαθμό του εφέτη ή του αντεισαγγελέα εφετών όταν αρχίζει η θητεία τους, ως μελών του Συμβουλίου.

226. Με το άρθρο 100 παρ. 1 αναριθμούνται ως στοιχεία α' και β' τα στοιχεία β' και γ' αντίστοιχα του άρθρου 79 του ν. 1756/1988, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:

β) Στην παράγραφο 4, η παραπομπή αντί στο άρθρο 34 παρ. 3 και 4 του ν.δ. 170/1973 γίνεται στο άρθρο 302 παράγραφος 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

"γ. Στην παράγραφο 9 προστίθεται το εξής εδάφιο:

"Στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου ως δευτεροβάθμιο ανώτατο δικαστικό συμβούλιο πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης μετέχουν ο Εισαγγελέας και οι αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου. Στην ίδια Ολομέλεια, όταν πρόκειται για προαγωγή, τοποθέτηση, μετάθεση, μετάταξη ή απόσπαση δικαστικών λειτουργών, μετέχουν χωρίς ψήφο οι πρόεδροι εφετών, οι εισαγγελείς εφετών, οι εφέτες ή οι αντεισαγγελείς εφετών που μετέχουν κατά περίπτωση στο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, οι οποίοι δικαιούνται να διατυπώσουν τη γνώμη τους για το κρινόμενο ζήτημα, οφείλουν δε να αποχωρήσουν πριν από την έναρξη της ψηφοφορίας."

227. Με το άρθρο 100 παρ. 2 αντικαθίσταται η φράση «οι οποίοι δικαιούνται να διατυπώσουν τη γνώμη τους για το κρινόμενο ζήτημα» με τη φράση «οι οποίοι καλούνται να διατυπώσουν τη γνώμη τους για το κρινόμενο ζήτημα» στο τελευταίο εδάφιο του νέου στοιχείου β'.

228. Με το άρθρο 101 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1B, 2, 4, 5 και 10 του άρθρου 80 του ν. 1756/1988, που ορίζουν τα εξής:

1.Β. Την επιθεώρηση ενεργούν:

α) στα εφετεία, στα πρωτοδικεία και στις αντίστοιχες εισαγγελίες, καθώς και στα ειρηνοδικεία και τα πταισματοδικεία, αρεοπαγίτες και αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου,

β) στα πρωτοδικεία, στα ειρηνοδικεία και στα πταισματοδικεία, και οι πρόεδροι εφετών, στις δε εισαγγελίες πρωτοδικών και στα πταισματοδικεία, ως προς το προανακριτικό έργο, και οι εισαγγελείς εφετών,

γ) στις γραμματείες των παραπάνω δικαστηρίων και εισαγγελιών, οι πρόεδροι και εισαγγελείς εφετών της οικείας περιφέρειας και οι πρόεδροι και εισαγγελείς πρωτοδικών, αντίστοιχα.

2. Ο πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου Επιθεώρησης και οι επιθεωρητές αρεοπαγίτες και αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου ορίζονται με τους αναπληρωματικούς τους, κατόπιν κληρώσεως, που διεξάγεται κατά το μήνα Ιούνιο ενώπιον του Α' Τμήματος του Αρείου Πάγου (1η Σύνοψη). Για την επιλογή του προέδρου του Συμβουλίου Επιθεώρησης, τοποθετούνται σε μία κληρωτίδα τα ονόματα των αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου. Για την επιλογή των μελών του Συμβουλίου Επιθεώρησης και των επιθεωρητών, η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, η οποία συνέρχεται με πρόσκληση του προέδρου το μήνα Μάιο, ορίζει από τους έχοντες διετή υπηρεσία αριθμό διπλάσιο του απαιτούμενου για το σύνολο των μελών του Συμβουλίου Επιθεώρησης και των επιθεωρητών. Σε περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρχει επαρκής αριθμός μελών του Αρείου Πάγου με διετή υπηρεσία, επιτρέπεται να ορισθούν ως επιθεωρητές και οι έχοντες υπηρεσία ενός έτους.

4. Δεν μπορούν να ορισθούν τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη του Συμβουλίου Επιθεώρησης ή επιθεωρητές όσοι άσκησαν καθήκοντα στις αντίστοιχες θέσεις κατά την αμέσως προηγούμενη περίοδο.

5. Για την κλήρωση χρησιμοποιούνται αδιαφανή σφαιρίδια. Αμέσως πριν από τη διενέργεια της κλήρωσης, το Τμήμα συνέρχεται σε συμβούλιο, προκειμένου να τοποθετηθούν οι κλήροι στα σφαιρίδια, αφού προηγουμένως επιδειχθούν σε όλα τα μέλη του τμήματος οι κλήροι με τα ονόματα των αντιπροέδρων, των αρεοπαγιτών και των αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου. Κατά τη δημόσια συνεδρίαση, που διεξάγεται αμέσως μετά, ο πρόεδρος εξάγει δύο (2) σφαιρίδια από την πρώτη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των αντιπροέδρων, δεκατρία (13) σφαιρίδια από τη δεύτερη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των αρεοπαγιτών που έχουν ορισθεί από την Ολομέλεια, και πέντε (5) σφαιρίδια από την τρίτη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των αντεισαγγελέων που έχουν ορισθεί από την Ολομέλεια. Μετά την εξαγωγή του κλήρου από κάθε σφαιρίδιο, ο πρόεδρος εκφωνεί το όνομα του κληρωθέντος και επιδεικνύει τον κλήρο με το όνομα του κληρωθέντος στα λοιπά μέλη του τμήματος.

Από τους κληρωθέντες της πρώτης κληρωτίδας, ο πρώτος αντιπρόεδρος κατά τη σειρά κλήρωσης αποτελεί το τακτικό και ο δεύτερος το αναπληρωματικό μέλος του Συμβουλίου Επιθεώρησης. Από τους κληρωθέντες της δεύτερης κληρωτίδας, οι δύο (2) αρχαιότεροι αποτελούν τα μέλη του Συμβουλίου Επιθεώρησης, ο πρώτος το τακτικό και ο δεύτερος το αναπληρωματικό μέλος, οι υπόλοιποι οκτώ (8), κατά τη σειρά κληρώσεως, αποτελούν τους επιθεωρητές των περιφερειών της Επιθεώρησης, και οι επόμενοι τρεις (3) είναι οι αναπληρωματικοί τους.

Από τους κληρωθέντες της τρίτης κληρωτίδας ο πρώτος αποτελεί το τακτικό μέλος του Συμβουλίου Επιθεώρησης, ο δεύτερος τον αναπληρωτή του, οι δύο επόμενοι τους επιθεωρητές της Γ' και Δ' περιφέρειας επιθεώρησης αντίστοιχα, και ο επόμενος είναι ο αναπληρωματικός τους. Για την κλήρωση συντάσσεται πρακτικό που διαβιβάζεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

10. Σε περίπτωση θανάτου, αποχώρησης από την υπηρεσία, μετάθεσης ή κωλύματος του επιθεωρητή αρεοπαγίτη ή αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, την επιθεώρηση διενεργούν ή συνεχίζουν οι αναπληρωματικοί τους, κατά τη σειρά ορισμού τους και μόνο για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας τους. Σε περίπτωση θανάτου, αποχώρησης από την υπηρεσία, μετάθεσης ή κωλύματος του επίκουρου επιθεωρητή, τα καθήκοντά του αναλαμβάνει, για το υπόλοιπο της θητείας του, αντικαταστάτης του, ο οποίος ορίζεται από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο.

229. Με το άρθρο 102 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 81 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Οι περιφέρειες της επιθεώρησης ορίζονται σε εννέα (9) και καθεμία από αυτές περιλαμβάνει αντιστοίχως:

Η Α' το Εφετείο Αθηνών, τα πρωτοδικεία και τις εισαγγελίες πρωτοδικών του Εφετείου Αθηνών, καθώς και τα υπαγόμενα σε αυτά ειρηνοδικεία και

πταισματοδικεία, πλην του Πρωτοδικείου Αθηνών, της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, του Ειρηνοδικείου και του Πταισματοδικείου Αθηνών.

Η Β' το Πρωτοδικείο και το Ειρηνοδικείο Αθηνών και διαιρείται σε δύο τομείς, τον πολιτικό (Β1) και τον ποινικό (Β2). Η επιθεώρηση του πολιτικού τομέα περιλαμβάνει τις πολιτικές υποθέσεις του Πρωτοδικείου και του Ειρηνοδικείου Αθηνών, καθώς και τις σχετικές εργασίες των συμβουλίων διοίκησης των δικαστηρίων αυτών. Η επιθεώρηση του ποινικού τομέα περιλαμβάνει τις ποινικές υποθέσεις του Πρωτοδικείου Αθηνών, τις εργασίες των ανακριτών, του συμβουλίου πλημμελειοδικών και τις σχετικές εργασίες του συμβουλίου διοίκησης του πρωτοδικείου. Στην περιφέρεια αυτή ορίζονται δύο επιθεωρητές, ένας για κάθε τομέα.

Η Γ' τις Εισαγγελίες Εφετών και Πρωτοδικών Αθηνών και το Πταισματοδικείο Αθηνών. Ως επιθεωρητής ορίζεται Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

Η Δ' τις Εισαγγελίες Εφετών και Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης και Πειραιώς και τα πταισματοδικεία που υπάγονται στα αντίστοιχα πρωτοδικεία. Ως επιθεωρητής ορίζεται Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

Η Ε' τα Εφετεία Πειραιώς, Ναυπλίου και Καλαμάτας, τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία, ειρηνοδικεία και πταισματοδικεία, καθώς και τις αντίστοιχες εισαγγελίες εφετών και πρωτοδικών, πλην των εισαγγελιών και πταισματοδικείων που περιλαμβάνονται στη Δ' περιφέρεια.

Η ΣΤ' τα Εφετεία Κρήτης, Δωδεκανήσου και Αιγαίου, τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία, ειρηνοδικεία και πταισματοδικεία, καθώς και τις αντίστοιχες εισαγγελίες εφετών και πρωτοδικών.

Η Ζ' τα Εφετεία Λαμίας, Λάρισας και Δυτικής Μακεδονίας, τα υπαγόμενα σε αυτά

πρωτοδικεία, ειρηνοδικεία και πταισματοδικεία, καθώς και τις αντίστοιχες εισαγγελίες εφετών και πρωτοδικών.

Η Η' τα Εφετεία Πατρών, Ιωαννίνων και Κέρκυρας, τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία, ειρηνοδικεία και πταισματοδικεία, καθώς και τις αντίστοιχες εισαγγελίες εφετών και πρωτοδικών.

Η Θ' τα Εφετεία Θεσσαλονίκης και Θράκης, τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία, ειρηνοδικεία και πταισματοδικεία, καθώς και τις αντίστοιχες εισαγγελίες εφετών και πρωτοδικών, πλην των εισαγγελιών και πταισματοδικείων που περιλαμβάνονται στη Δ' περιφέρεια.

230. Με το άρθρο 103 παρ. 1 αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του στοιχείου «Α. Όργανα επιθεώρησης του Συμβουλίου της Επικρατείας» του άρθρου 82 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

Οι κρίσεις κατά την αξιολόγηση διαβαθμίζονται σε: "πολύ καλός", "καλός", "σχεδόν καλός" και "ανεπαρκής".

231. Με το άρθρο 103 παρ. 2 αντικαθίσταται το στοιχείο Β του άρθρου 82 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

B. Όργανα επιθεώρησης του Ελεγκτικού Συνεδρίου

1. Ιδρύονται στο Ελεγκτικό Συνέδριο Πρωτοβάθμιο και Δευτεροβάθμιο Συμβούλια Επιθεώρησης, τα οποία συγκροτούνται αντιστοίχως από έναν αντιπρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου ως Πρόεδρο και δύο συμβούλους με τετραετή τουλάχιστον υπηρεσία στο βαθμό, ως μέλη, καθώς και από τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως Πρόεδρο, και δύο αντιπροέδρους, ως μέλη. Κατά τα λοιπά έχουν ανάλογη εφαρμΟΥή οι διατάξεις των παραγράφων 1, 6 έως και 1 Ο της περίπτωσης Α' του παρόντος άρθρου.

2. Οι πάρεδροι, οι εισηγητές και οι δόκιμοι εισηγητές του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπόκεινται σε επιθεώρηση, η οποία διενεργείται κάθε δύο δικαστικά έτη.

3. Οι αντιπρόεδροι και οι σύμβουλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου το μήνα Ιούνιο κάθε δεύτερου δικαστικού έτους συντάσσουν και υποβάλλουν στο Συμβούλιο της παραγράφου 1 εκθέσεις επιθεώρησης για τους παρέδρους και εισηγητές που υπηρέτησαν στο τμήμα ή στο κλιμάκιο, στο οποίο προήδρευσαν. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο Επίτροπος της Επικρατείας για τους παρέδρους και εισηγητές που υπηρέτησαν στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

4. Για την αξιολόγηση των παρέδρων λαμβάνονται υπόψη και εκτιμώνται η ικανότητα προς σύνταξη σχεδίων αποφάσεων και πράξεων, η συμβολή τους κατά τη διάσκεψη, ο βαθμός δυσκολίας και ο τρόπος επεξεργασίας του νομικού και πραγματικού μέρους των υποθέσεων για τις οποίες εισηγήθηκαν ή συνέταξαν πράξεις, η εν γένει επιμέλεια κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, η παράσταση, καθώς και το ήθος τους. Για την αξιολόγηση των εισηγητών λαμβάνονται υπόψη και εκτιμώνται ο τρόπος επεξεργασίας του νομικού και πραγματικού μέρους των υποθέσεων για τις οποίες συνέταξαν εισηγήσεις και σχέδια πράξεων, η ικανότητά τους προς σύνταξη εισηγήσεων και σχεδίων πράξεων, η εν γένει επιμέλεια κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, η παράσταση, καθώς και το ήθος τους. Οι κρίσεις κατά την αξιολόγηση διαβαθμίζονται σε: "πολύ καλός", "καλός", "σχεδόν καλός" και "ανεπαρκής".

232. Με το άρθρο 104 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του στοιχείου Γ του άρθρου 82 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

4. Ο πρόεδρος και τα μέλη του Συμβουλίου Επιθεώρησης και οι επιθεωρητές σύμβουλοι επικρατείας ορίζονται με κλήρωση που διεξάγεται το μήνα Ιούνιο ενώπιον του Α' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας.

233. Με το άρθρο 105 παρ. 2 αντικαθίσταται η πρώτη περίοδος της παραγράφου 3 του άρθρου 85 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

3. Για την αξιολόγηση του δικαστικού λειτουργού ως προς τα ανωτέρω προσόντα,

οι επιθεωρητές οφείλουν να χρησιμοποιούν την εξής κλίμακα:

1. άρτια ή εξαίρετη,
2. πολύ καλή,
3. περισσότερο από καλή,
4. καλή,
5. σχεδόν καλή,
6. ανεπαρκής.

234. Με το άρθρο 106 αντικαθίσταται το άρθρο 91 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 91.

Πειθαρχικό παράπτωμα.

1. Πειθαρχικό παράπτωμα συνιστά κάθε υπαίτια και καταλογιστή πράξη ή συμπεριφορά εν γένει του δικαστικού λειτουργού εντός ή εκτός υπηρεσίας, εφ' όσον αντίκειται προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το Σύνταγμα και τις κείμενες διατάξεις ή είναι ασυμβίβαστη προς το αξίωμα του και θίγει το κύρος του ή το κύρος της δικαιοσύνης.

2. Οι ειδικότερες υποχρεώσεις των δικαστικών λειτουργών καθορίζονται από τις διατάξεις που αναφέρονται στην απονομή της δικαιοσύνης, την εσωτερική οργάνωση και λειτουργία των δικαστηρίων και την κατάστασή τους ως δικαστικών λειτουργών.

3. Πειθαρχικά παραπτώματα του δικαστικού λειτουργού συνιστούν ιδίως:

α) πράξεις που μαρτυρούν έλλειψη πίστης και αφοσίωσης προς την πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα της Χώρας ή υπονομεύουν τη δημοκρατική νομιμότητα και η συμμετοχή του σε πράξεις που οδηγούν στην κατάλυση της δημοκρατικής νομιμότητας,

β) η συμμετοχή του σε οργάνωση της οποίας οι σκοποί είναι κρυφοί ή επιβάλλει στα μέλη της μυστικότητα,

γ) η χρησιμοποίηση της ιδιότητάς του για επιδίωξη ιδιοτελών σκοπών,

δ) η αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην εκτέλεση των καθηκόντων του.

Για το δικαιολογημένο ή μη της καθυστέρησης λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα της υπόθεσης, ο βαθμός και η πείρα του δικαστικού λειτουργού, ο φόρτος της εργασίας εν γένει και οι ατομικές και οικογενειακές του περιστάσεις. Σε κάθε περίπτωση δεν είναι αδικαιολόγητη η έκδοση απόφασης πολιτικού δικαστηρίου μέσα σε τέσσερις (4) μήνες από τη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός αν αφορά υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων, εκούσιας δικαιοδοσίας και εργατικών διαφορών.

ε) η παράβαση της υπηρεσιακής εχεμύθειας,

στ) η αποσιώπηση νόμιμου λόγου αποκλεισμού ή εξαίρεσης,

ζ) η αναξιοπρεπής ή απρεπής εντός ή εκτός υπηρεσίας συμπεριφορά.

η. Η παράβαση των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 320 και του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 500 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας".

θ. "Η μη έκδοση απόφασης μέσα σε οκτώ μήνες από τη συζήτηση πολιτικής ή διοικητικής υπόθεσης και η, συνεπεία τούτου, επιστροφή ή αφαίρεση της δικογραφίας από τον δικαστή που τη χειρίζεται."

4. Περισσότερες πράξεις που αποτελούν εξακολούθηση του ίδιου παραπτώματος θεωρούνται ως ενιαίο σύνολο, η βαρύτητα του οποίου λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό και την επιμέτρηση της ποινής.

5. Δεν αποτελούν πειθαρχικά παραπτώματα για το δικαστικό λειτουργό:

"α) η άρνηση του να εφαρμόσει διατάξεις που τίθενται κατά κατάλυση του συντάγματος ή είναι αντίθετες σ' αυτό.

β) η έκφραση γνώμης δημοσίως, εκτός αν γίνεται με σκοπό τη μείωση του κύρους της δικαιοσύνης ή υπέρ ορισμένου κόμματος ή άλλης ορισμένης πολιτικής οργάνωσης.

γ) η συμμετοχή και η ανάπτυξη δραστηριότητας σε ήδη αναγνωρισμένες ενώσεις δικαστών ή άλλα σωματεία και η έκφραση γνώμης και κριτικής άποψης που γίνεται στα πλαίσια της συνδικαλιστικής δραστηριότητας".

235. Με το άρθρο 107 παρ. 1 αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 98 του ν. 1756/1988, που ορίζει τα εξής:

4. Κατά τη διαδικασία ενώπιον των δευτεροβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων επιτρέπεται συμπάρασταση με δικηγόρο, εφ' όσον η ποινή που επιβλήθηκε πρωτοδίκως είναι ανώτερη από τη ποινή του προστίμου.

236. Με το άρθρο 107 παρ. 2 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 99 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει, που ορίζει τα εξής:

1. Αρμόδιοι για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης είναι:

α) ο Υπουργός της Δικαιοσύνης για όλους τους δικαστικούς λειτουργούς,

"β) ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας που προεδρεύει στο Πρωτοβάθμιο Συμβούλιο Επιθεώρησης του Συμβουλίου της Επικρατείας για τους παρέδρους, τους εισηγητές και τους δόκιμους εισηγητές του."

"γ) Ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας που προεδρεύει στο Συμβούλιο Επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων για τους δικαστικούς λειτουργούς των διοικητικών δικαστηρίων."

γ) ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και ο προϊστάμενος της επιθεώρησης για όλους τους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς των πολιτικών - ποινικών δικαστηρίων, εκτός από τα μέλη του Αρείου Πάγου,

δ) ο νεότερος αντιπρόεδρος για τους παρέδρους εισηγητές και δόκιμους εισηγητές του Ελεγκτικού Συνεδρίου,

"ε. Ο πρόεδρος του εφετείου (πολιτικού ή διοικητικού) ή ο προϊστάμενος του εφετείου-για τους προέδρους πρωτοδικών, πρωτοδίκες, παρέδρους, ειρηνοδίκες και πταισματοδίκες".

στ) ο εισαγγελέας εφετών ή ο προϊστάμενος της εισαγγελίας για τους εισαγγελείς, αντεισαγγελείς πρωτοδικών και παρέδρους εισαγγελίας.

237. Με το άρθρο 108 παρ. 2 αντικαθίσταται η περ. η΄ της παρ. 2 του άρθρου 53 του Ν. 2318/1995, που ορίζει τα εξής:

η) ο αθέμιτος επαγγελματικός ανταγωνισμός, που επιδιώκεται με την είσπραξη αμοιβών μικρότερων από τις οριζόμενες με τις αντίστοιχες υπουργικές αποφάσεις

238. Με το άρθρο 108 παρ. 3 αντικαθίσταται το άρθρο 95 του Ν. 2318/1995, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 95

Οι Σύλλογοι Δικαστικών Επιμελητών σε όλη την επικράτεια είναι οκτώ, ήτοι.

"α) Σύλλογος Δικαστικών Επιμελητών Εφετείων Αθήνας, Πειραιά, Αιγαίου, Δωδεκανήσου και Λαμίας με έδρα την Αθήνα".

β) Σύλλογος δικαστικών επιμελητών Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα τη Θεσσαλονίκη,

γ) Σύλλογος δικαστικών επιμελητών Εφετείου Πάτρας με έδρα την Πάτρα

δ) Σύλλογος δικαστικών επιμελητών Εφετείων Λάρισας και Δυτικής Μακεδονίας με έδρα τη Λάρισα,

ε) Σύλλογος δικαστικών επιμελητών Εφετείου Ναυπλίου με έδρα το Ναύπλιο,

στ) Σύλλογος δικαστικών επιμελητών Εφετείου Κρήτης με έδρα το Ηράκλειο,

ζ) Σύλλογος δικαστικών επιμελητών Εφετείου Θράκης με έδρα την Κομοτηνή και

η) Σύλλογος δικαστικών επιμελητών Εφετείων Ιωαννίνων και Κέρκυρας με έδρα τα Ιωάννινα.

Στους συλλόγους αυτούς είναι υποχρεωτικά μέλη όλοι οι δικαστικοί επιμελητές, που είναι διορισμένοι και υπηρετούν στις περιφέρειες των πρωτοδικείων των αντίστοιχων προς τους συλλόγους αυτούς εφετείων.

239. Με το άρθρο 109 παρ. 1 στοιχ. α΄ καταργούνται οι παράγραφοι 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 99 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζουν τα εξής:

2. Αν αλλοδαπός, στον οποίο δεν έχει χορηγηθεί πολιτικό άσυλο, καταδικασθεί σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή μέχρι πέντε ετών και διαταχθεί με την ίδια απόφαση η απέλασή του από τη χώρα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επ' αόριστο αναστολή της εκτέλεσης της ποινής

κατά παρέκκλιση της προηγούμενης παραγράφου και των άρθρων 100 έως 102 του παρόντος Κώδικα, οπότε εκτελείται αμέσως η απέλαση.

Η αναστολή και η απέλαση δεν κωλύονται από τη μη καταβολή των δικαστικών εξόδων και της χρηματικής ποινής που τυχόν επιβλήθηκε".

3. Ο απελαθείς αλλοδαπός, του οποίου έχει ανασταλεί η ποινή κατά τα ανωτέρω, μπορεί να επιστρέφει στη χώρα με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης αφού περάσει πενταετία από την απέλαση και για ορισμένο χρονικό διάστημα, το οποίο δύναται να παρατείνεται".

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης δεν δεσμεύεται από το χρονικό περιορισμό του προηγούμενου εδαφίου σε περίπτωση αλλοδαπού ο οποίος έχει τελέσει γάμο με Έλληνα υπήκοο, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί ο γάμος, καθώς και σε περίπτωση παλιννοστούντος ελληνικής καταγωγής.

Η πιο πάνω απόφαση λαμβάνεται μετά από γνώμη του κατά το άρθρο 74 παράγραφος 3 τριμελούς συμβουλίου.

4. Ο αλλοδαπός της προηγούμενης παραγράφου, που εισέρχεται ή επιχειρεί να εισέλθει παράνομα στη χώρα, τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον δύο ετών, η οποία δεν αναστέλλεται με κανέναν τρόπο και εκτελείται αθροιστικώς με την ανασταλείσα ποινή.

5. Αν ο αλλοδαπός έχει εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο την ποινή του και η απέλασή του που έχει διαταχθεί με δικαστική απόφαση δεν είναι δυνατή, η απέλαση αναστέλλεται με απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου του τόπου έκτισης της ποινής ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα που εποπτεύει το οικείο κατάστημα Κράτησης και όπου αυτός δεν υπάρχει του εισαγγελέα που είναι αρμόδιος για την εκτέλεση της ποινής. Κατά τη χορήγηση της αναστολής το δικαστήριο μπορεί να επιβάλλει τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 100 ή ορισμένους από αυτούς. Αν εκλείψουν οι λόγοι που επέβαλαν την αναστολή της απέλασης, η απόφαση για τη χορήγησή της ανακαλείται με την ίδια διαδικασία.

240. Με το άρθρο 109 παρ. 1 στοιχ. β' καταργούνται οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 485 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζουν τα εξής:

3. Για την αίτηση του κατηγορουμένου να εμφανιστεί προσωπικά και να ακουστεί από το συμβούλιο της παρ. 1 αποφάινεται το συμβούλιο το αργότερο μέσα σε τρεις ημέρες από την υποβολή της ύστερα από έγγραφη πρόταση του οικείου εισαγγελέα.

4. Αν η αίτηση της προηγούμενης παραγράφου γίνει δεκτή, το συμβούλιο ορίζει ρητή ημέρα, όχι όμως πέρα από ένα οκταήμερο, για την ακρόαση εκείνου που υποβάλλει την αίτηση, στην οποία καλούνται πριν από είκοσι τέσσερις τουλάχιστον ώρες να παραστούν και να ακουστούν εκείνος που υπέβαλε την αίτηση και οι υπόλοιποι διάδικοι.

241. Με το άρθρο 109 παρ. 1 στοιχ. γ' καταργούνται οι παράγραφοι 7, 8 και 9 του άρθρου 88 του ν. 3386/2005 (Α' 212), που ορίζουν τα εξής:

7. Οι διατάξεις του άρθρου 253Α του Κ.Π.Δ. εφαρμόζονται και για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 87 και του παρόντος άρθρου, ανεξάρτητα αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 187 και 187Α του Π.Κ..

8. Η προθεσμία για την άσκηση της έφεσης και η άσκηση της κατά της καταδικαστικής απόφασης για παραβάσεις του παρόντος άρθρου, καθώς και των παραγράφων 5, 6 και 8 του προηγούμενου άρθρου, δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης.

9. Για την εκδίκαση των κακουργημάτων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, καθώς και στο άρθρο 87, αρμόδιο είναι το Τριμελές Εφετείο και εφαρμόζεται η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20 του ν. 663/1977 (ΦΕΚ 215 Α'), όπως ισχύει.

242. Με το άρθρο 109 παρ. 1 στοιχ. δ' καταργείται η παράγραφος 3 του άρθρου 32 του ν. 3900/2010 (Α' 213), που ορίζει τα εξής:

3. Ο δικαστής που παραδίδει το σχέδιο της απόφασης σε ηλεκτρονική μορφή παραδίδει ομοίως και το πρωτότυπο της απόφασης με πλήρες το περιεχόμενο που προβλέπεται στο προηγούμενο άρθρο.

243. Με το άρθρο 109 παρ. 1 στοιχ. ε' καταργείται ο τίτλος του άρθρου 14 του ν. 3387/2005 (Α' 224), που έχει ως εξής:

Διάθεση εισαγγελικού λειτουργού στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής και Θεσσαλονίκης

244. Με το άρθρο 109 παρ. 1 στοιχ. στ' καταργείται η παράγραφος 2 του άρθρου 21 του ν. 2318/1995 (Α' 126), που ορίζει τα εξής:

2. Μετά από πρόταση των οικείων συλλόγων δικαστικών επιμελητών, είναι δυνατόν να επιτραπεί σε δικαστικούς επιμελητές του ίδιου πρωτοδικείου η σύσταση αστικών εταιρειών, με σκοπό την από κοινού παροχή των υπηρεσιών τους. Η σύσταση, λειτουργία, τροποποίηση και λύση των αστικών αυτών εταιρειών ρυθμίζονται με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης.

245. Με το άρθρο 109 παρ. 1 στοιχ. ζ καταργείται το άρθρο 11 του ν. 3090/2002, που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 11

1. Η παράγραφος 3 του τμήματος Β υπό τον τίτλο "Κλήρωση των συνθέσεων" του άρθρου 17 του Ν. 1756/1988 "Κώδικας οργανισμού δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργιών", όπως η περίπτωση β' αυτής, που αναφέρεται στο Εφετείο, έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 14 παρ. 3 του Ν. 3038/2002 (ΦΕΚ 180

Α), αντικαθίσταται ως εξής:

"Στο Εφετείο:

α) Των αρχαιότερων προέδρων εφετών μέχρι του αναγκαίου αριθμού, ανάλογα με τις ανάγκες του δικαστηρίου, από τους οποίους κληρώνονται οι πρόεδροι των μικτών ορκωτών εφετείων και των πενταμελών εφετείων.

β) Των νεότερων προέδρων εφετών και των αρχαιότερων εφετών, μέχρι του αναγκαίου αριθμού, ανάλογα με τις ανάγκες του δικαστηρίου, από τους οποίους κληρώνονται οι πρόεδροι των τριμελών εφετείων κακουργημάτων ή και τριμελών εφετείων πλημμελημάτων.

γ) Όλων των υπόλοιπων εφετών, από τους οποίους κληρώνονται τα μέλη των μικτών ορκωτών εφετείων, των πενταμελών εφετείων και των τριμελών εφετείων."

2. Μετά την παράγραφο 7 του τμήματος Β υπό τον τίτλο "Κλήρωση των συνθέσεων" του άρθρου 17 του Ν. 1756/1988 "Κώδικας οργανισμού δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργών", όπως η περίπτωση β' αυτής, που αναφέρεται στο Εφετείο, έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 14 παράγραφος 3 του Ν.3038/2002 (ΦΕΚ 180 Α), προστίθεται παράγραφος 7Α που έχει ως εξής:

"7.Α. Σε υποθέσεις που έχουν παραπεμφθεί αρμοδίως για να εκδικαστούν στο τριμελές εφετείο κακουργημάτων και λόγω της σοβαρότητας και του αντικειμένου τους πρόκειται να διαρκέσουν επί μακρό χρόνο, η ολομέλεια του δικαστηρίου των εφετών, που συνέρχεται μετά από πρόσκληση του διευθύνοντος το δικαστήριο δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από την κλήρωση της συνθέσεως, ορίζει από μεν τους προέδρους εφετών αριθμό δεκαπλάσιο, από δε τους εφέτες αριθμό δεκαπενταπλάσιο του απαιτούμενου για τη συγκρότηση του δικαστηρίου, μεταξύ των οποίων θα κληρωθούν ο πρόεδρος του δικαστηρίου από τους προέδρους εφετών και τα σύνεδρα μέλη του δικαστηρίου από τους εφέτες, οι οποίοι με τους αναπληρωτές τους, έναν πρόεδρο εφετών και δύο εφέτες, που κληρώνονται από τον ίδιο αριθμό δικαστών και συμπαραδρεύουν (άρθρο 9 παρ. 3 Κ.Π.Δ.), θα συγκροτήσουν το δικαστήριο του τριμελούς εφετείου κακουργημάτων.

Η απόφαση της ολομέλειας ισχύει από τη δημοσίευσή της. Τα οριζόμενα στα προηγούμενα εδάφια ισχύουν και για τη συγκρότηση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου στην περίπτωση που οι υποθέσεις αυτές αχθούν ενώπιόν του. Ο εισαγγελέας της έδρας και ο αναπληρωτής του, ο οποίος συμπαρίσταται, κληρώνονται από δέκα εισαγγελείς εφετών που έχουν οριστεί από την ολομέλεια της οικείας εισαγγελίας με την ίδια διαδικασία, ενώ κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως όσα προβλέπονται στα προηγούμενα εδάφια. Η κλήρωση για τη συγκρότηση του δικαστηρίου γίνεται την πρώτη ημέρα συνεδρίασης του προηγούμενου της δικασίμου μήνα από το Α Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων σε δημόσια συνεδρίαση. Οι κληρωθέντες συμμετέχουν σε κάθε τυχόν επόμενη μετ'

αναβολή δικάσιμο, εκτός εάν παύσουν για οποιονδήποτε λόγο να ανήκουν στη δύναμη του δικαστηρίου, οπότε τη θέση τους καταλαμβάνει το αντίστοιχο αναπληρωματικό μέλος. Στην περίπτωση αυτή, στη θέση του αναπληρωματικού, εφόσον εξακολουθεί να συντρέχει ο λόγος αναπλήρωσης, ορίζεται με την ίδια διαδικασία από την ολομέλεια νέο μέλος."

246. Με το άρθρο 109 παρ. 1 στοιχ. η καταργούνται τα άρθρα 8, 9 και 11 του ν. 3068/2002, όπως ισχύουν, που ορίζουν τα εξής:

Άρθρο 8

"Σε Σύμβουλο της Επικρατείας προάγεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 10, εφόσον δεν συμπληρώνει το εξηκοστό τρίτο έτος της ηλικίας του έως την 31η

Δεκεμβρίου του έτους κενώσεως ή συστάσεως της θέσεως, πρόεδρος εφετών διοικητικών δικαστηρίων ή εφέτης διοικητικών δικαστηρίων, με επτά τουλάχιστον

έτη υπηρεσίας στο βαθμό του εφέτη και συνολική πραγματική δικαστική υπηρεσία είκοσι έξι τουλάχιστον ετών στα διοικητικά δικαστήρια."

Άρθρο 9

" 1. Η διαδικασία πλήρωσης θέσεως Συμβούλου της Επικρατείας με προαγωγή δικαστή των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων κινείται με ανακοίνωση του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Η ανακοίνωση αποστέλλεται στα διοικητικό εφετεία της χώρας και αναρτάται αμέσως

από τον γραμματέα του κάθε εφετείου στο οικείο δικαστικό κατάστημα. Για την ανάρτηση συντάσσεται έκθεση που διαβιβάζεται στον Γενικό Επίτροπο. Η ανακοίνωση αποστέλλεται, το ταχύτερο δυνατόν, μετά την κένωση ή τη σύσταση νέων θέσεων. Ειδικό για την πλήρωση των κενών θέσεων οι οποίες προβλέπεται ότι θα προκύψουν την 30ή Ιουνίου κάθε έτους, η ανακοίνωση αποστέλλεται το αργότερο εντός του μηνός Φεβρουαρίου. Οσοι έχουν τα νόμιμα προσόντα, αλλά δεν

επιθυμούν να κριθούν για την πλήρωση των ως άνω θέσεων, υποβάλλουν, εντός αποκλειστικής προθεσμίας είκοσι ημερών από την επομένη της αναρτήσεως της ανακοινώσεως, σχετική δήλωση στον Γενικό Επίτροπο και δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των κρινομένων.

2. Μετά τη λήξη της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών δικαστηρίων αποστέλλει στον Υπουργό Δικαιοσύνης τις δηλώσεις που υποβλήθηκαν σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης υποβάλλει ερώτημα για την πλήρωση των ανωτέρω θέσεων στον Πρόεδρο του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου της Διοικητικής Δικαιοσύνης, διαβιβάζοντας και τις δηλώσεις που έχουν υποβληθεί. Το ερώτημα προκαλείται μέσα σε δύο μήνες από την κένωση ή τη σύσταση νέων θέσεων. Για την πλήρωση κενών θέσεων οι οποίες προβλέπεται ότι θα ανακύπτουν την 30ή Ιουνίου κάθε έτους, το ερώτημα αποστέλλεται εντός του μηνός Απριλίου."

"Άρθρο 11

Η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου διαβιβάζεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης και στα διοικητικό εφετεία όπου υπηρετούν οι παραλειφθέντες δικαστικοί λειτουργοί. Ο δικαστικός λειτουργός ο οποίος δεν κρίθηκε προακτέος έχει δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 68 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν. 1756/1988)."

247. Με το άρθρο 109 παρ. 1 στοιχ. θ απαλείφεται η ένδειξη 1 και καταργείται η παράγραφος 2 του άρθρου 191 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 32 του ν. 3900/2010, που ορίζει τα εξής:

2. Μετά τη δημοσίευση της Απόφασης, κάθε διάδικος δικαιούται να λάβει απλό φωτοτυπικό Αντίγραφο του σχεδίου, προκειμένου να μεριμνήσει για την καθαρογραφή του. Η γραμματεία του δικαστηρίου υποχρεούται να χορηγεί στον ενδιαφερόμενο διάδικο, εκτός του αντιγράφου του σχεδίου, τα στοιχεία της περίπτωσης α' του προηγούμενου άρθρου για να τα συμπεριλάβει στο καθαρογραμμένο σχέδιο. Το καθαρογραμμένο σχέδιο θεωρείται και υπογράφεται το ταχύτερο δυνατόν."

248. Με το άρθρο 109 παρ. 1 στοιχ. ι καταργείται η παράγραφος 4 του άρθρου 30 του π.δ/τος 774/1980, που ορίζει τα εξής:

4. Αι κατά την παράγραφον 13 του άρθρου 15 εφέσεις ασκούνται εντός εξαμήνου προθεσμίας, αρχομένης από της εις τον ενδιαφερόμενον κοινοποιήσεως της καταλογιστικής αποφάσεως.

Εντός της αυτής προθεσμίας ασκούνται τα επί πάσης διαφοράς προκυπτούσης εκ του ελέγχου των λογαριασμών εν γένει ένδικα μέσα.

249. Με το άρθρο 109 παρ. 1 στοιχ. ια καταργείται η παράγραφος 1 του άρθρου 50 του π.δ/τος 1225/1981, που ορίζει τα εξής:

1. Η έφεσις ασκείται εντός των υπο των διατάξεων των άρθρων 30, 53 και 54 του Π.Δ. 774/1980 ή των υπό ειδικών διατάξεων των θεσπίζουσών εκάστοτε το ένδικον μέσον της εφέσεως οριζομένων προθεσμιών.

250. Με το άρθρο 109 παρ. 2 εντός μηνός από την έναρξη του νόμου καταργείται η περίπτωση θ' του άρθρου 29 του ΚΟΔΚΔΛ, που προστέθηκε με το άρθρο 39 του ν. 3659/2008 και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 57 του ν. 3900/2010 και ορίζει τα εξής:

θ) Ζητεί κατά προτίμηση προσδιορισμό δικασίμου, αυτεπαγγέλτως ή μετά από

- 169 -

αίτημα που μπορεί να υποβληθεί από τους διευθύνοντες τα δικαστήρια, τους οικείους δικηγορικούς συλλόγους και τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, για την εκδίκαση υπόθεσης που εκκρεμεί σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, στην οποία ανακύπτει νομικό ζήτημα που παρουσιάζει μείζονα σημασία ή τίθεται σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούν στα διοικητικά δικαστήρια.

Στην περίπτωση αυτή, η δικάσιμος δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από δύο μήνες από την περιέλευση στο δικαστήριο του σχετικού εγγράφου. Η απόφαση δημοσιεύεται μέσα σε δύο μήνες από τη συζήτηση της υπόθεσης.

Η εκδίκαση των ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων, στα οποία τίθεται το ίδιο νομικό ζήτημα, αναστέλλεται έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η αναστολή της διαδικασίας δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία.

251. Με το άρθρο 109 παρ. 3 καταργούνται από τότε που ίσχυσαν οι διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 67 του ν. 3842/2010 «Αποκατάσταση φορολογικής δικαιοσύνης, αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α' 58), που ορίζει τα εξής:

8. Εφέσεις κατά καταλογιστικών πράξεων ή αποφάσεων των Υπουργών, αρμοδίων Κλιμακίων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, συλλογικών οργάνων ή μη της Διοίκησης ή άλλου φορέα επί διαχειρίσεως υλικού ή χρηματικού του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. και Ν.Π.Ι.Δ. που χρηματοδοτούνται με δημόσιο ή κοινοτικό χρήμα, οι οποίες ασκούνται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή από τον αρμόδιο Υπουργό ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και αιτήσεις αναιρέσεων κατά αποφάσεων των Τμημάτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου που εκδίδονται μετά από εκδίκαση έφεσης κατά τα ανωτέρω, ασκούνται εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών, η οποία αρχίζει για καθέναν από τους διαδίκους από την επίδοση ή την καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση ή γνώση της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης σε αυτούς ή στον νόμιμο αντίκλητο τους και για τον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας από την περιέλευση της προσβαλλόμενης πράξης ή απόφασης στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας.

Οποιαδήποτε αναβολή στις ως άνω περιπτώσεις γίνεται σε ρητή δικάσιμο η οποία προσδιορίζεται πάντοτε μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημέρα της αναβολής. Κάθε αντίθετη διάταξη περί την προθεσμία άσκησης των ενδίκων μέσων της έφεσης και αναίρεσης κατά των ως άνω πράξεων ή αποφάσεων ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου καταργείται.

252. Με το άρθρο 110 παρ. 12, από την έναρξη ισχύος του άρθρου 66 καταργούνται:

α) οι διατάξεις των παραγράφων 4Α και 5 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (Α' 182), όπως η παράγραφος 4Α προστέθηκε με το άρθρο 48 παρ. 3 του ν. 3900/2010 (Α' 213) και η παράγραφος 5 προστέθηκε με το άρθρο 51 παρ. 2 του ν. 3659/2008 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 48 παρ. 4 του ν. 3900/2010, που ορίζουν τα εξής:

4Α. Υπάγονται στην αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου, εκδικαζόμενες σε πρώτο και τελευταίο βαθμό ως διαφορές ουσίας, οι διαφορές που αναφύονται:

α) από την επιβολή κυρώσεων για παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας που διέπει την άσκηση κάθε είδους επαγγελματικής δραστηριότητας, την ίδρυση και λειτουργία επαγγελματικής εγκατάστασης και την κυκλοφορία προϊόντων, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που οι σχετικές διαφορές έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου, και

β) από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί επενδύσεων."

5. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων ε', η' και ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 και της παραγράφου 4Α, οι διαφορές που προκύπτουν από την έκδοση διοικητικών πράξεων, οι οποίες αφορούν την επιβολή αποκλειστικά και μόνο προστίμου, εκδικάζονται, ως διαφορές ουσίας, από τα κατά τόπον αρμόδια διοικητικά πρωτοδικεία."

Εξακολουθούν να υπάγονται στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας οι διαφορές που προκύπτουν από πράξεις επιβολής προστίμου, τις οποίες εκδίδουν η Τράπεζα της Ελλάδος και οι ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, εφόσον δεν προβλέπει άλλως η νομοθεσία τους.

β) κάθε γενική ή ειδική διάταξη, η οποία ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 66.